

Vlaams
Parlement

vergadering **26**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 26 februari 2014

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	7
MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en de dames Marleen Van den Eynde en Marijke Dillen betreffende een belangenconflict – 2480 (2013-2014) – Nr. 1 Voorstel tot aanvulling van de agenda	7
MOTIE VAN ORDE Opheldering over de stand van zaken	7
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de reacties op de nieuwe huisstijl en het nieuwe logo van de Vlaamse overheid	8
ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de stijging van de armoede in Brussel en de maatregelen die de Vlaamse Gemeenschap daartegen neemt	11
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het uitblijven van maatregelen op Vlaams niveau om de verkoop van elektrische wagens te stimuleren	14
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over mogelijke problemen voor de inwerkingtreding van het decreet Integrale Jeugdhulp op 1 maart 2014	18
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het NMBS-vervoersplan 2014-2017	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het NMBS-vervoersplan 2014-2017	21
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de kritiek op de Vlaamse subsidies voor verbranding van recycleerbaar hout in biomassacentrales	25
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nachtelijke afvaltransporten naar de biostoomcentrale in Oostende en het afvalbeleid van de Vlaamse Regering	
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de afvaltransporten naar de biostoomcentrale in Oostende en de naleving van de milieuvergunning	28

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	33
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nieuwe Europese waarschuwing met betrekking tot het fijnstofbeleid	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nieuwe Europese waarschuwing met betrekking tot het fijnstofbeleid	33
ACTUELE VRAAG van de heer Jo De Ro tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de schrapping van overheidsdotaties voor het Mediafonds	37
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stijging van de vroegtijdige schooluitval in Vlaanderen in 2013	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de schooluitval in Brussel	42
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de mismatch tussen de toename van het aantal vacatures en de stijging van het aantal werklozen in Vlaanderen	47
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	51
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de (herziene) Europese overeenkomst inzake de adoptie van kinderen, opgemaakt in Straatsburg op 27 november 2008 en ondertekend op 1 december 2008 – 2315 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	51
Artikelsgewijze bespreking	52
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de energieprestaties van gebouwen – 2328 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	52
Artikelsgewijze bespreking	53
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 24 september 2013 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, over de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA) en over de financiële bijdragen aan deze organisatie – 2329 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	53
Artikelsgewijze bespreking	53
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de omzetting van de Richtlijn van de Europese Unie 2012/27/EU van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie en de toekenning van groenestroomcertificaten, warmte-kraachtcertificaten en garanties van oorsprong – 2338 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	53
Artikelsgewijze bespreking	54

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Sas van Rouveroij, Ivan Sabbe, Björn Rzoska, Bart Tommelein en Lode Vereeck houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers – 2198 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	54
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van artikel 1, 2, 4, 5, 12 en 16 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen – 2340 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	54
Artikelsgewijze bespreking	56
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de wijziging van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, aangenomen in Doha op 8 december 2012 – 2351 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	57
Artikelsgewijze bespreking	57
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sonja Claes, Else De Wachter, Lies Jans, Katrien Schryvers, Helga Stevens, Mia De Vits en Vera Jans betreffende de ontwikkeling van buurtgerichte ondersteuning van zorgafhankelijke mensen – 2347 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	57
MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en de dames Marleen Van den Eynde en Marijke Dillen betreffende een belangenconflict – 2480 (2013-2014) – Nr. 1	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	65
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de (herziene) Europese overeenkomst inzake de adoptie van kinderen, opgemaakt in Straatsburg op 27 november 2008 en ondertekend op 1 december 2008 – 2315 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	66
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de energieprestaties van gebouwen – 2328 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3	
Hoofdelijke stemming	67
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 24 september 2013 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, over de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA) en over de financiële bijdragen aan deze organisatie – 2329 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	67
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de omzetting van de Richtlijn van de Europese Unie 2012/27/EU van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie en de toekenning van groenestroomcertificaten, warmte-krachtcertificaten en garanties van oorsprong – 2338 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3	
Hoofdelijke stemming	68

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van artikel 1, 2, 4, 5, 12 en 16 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen – 2340 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	68
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de wijziging van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, aangenomen in Doha op 8 december 2012 – 2351 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	69
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sonja Claes, Else De Wachter, Lies Jans, Katrien Schryvers, Helga Stevens, Mia De Vits en Vera Jans betreffende de ontwikkeling van buurtgerichte ondersteuning van zorgafhankelijke mensen – 2347 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	69
MOTIE van de heer Bart Caron tot besluit van de op 6 februari 2014 door de heer Bart Caron in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het antwoord van de Vlaamse Regering op een advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie – 2461 (2013-2014) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	70
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	71
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	74
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	74

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Els Robeyns, Jan Verfaillie: ambtsverplichtingen;

Katleen Martens: familieverplichtingen;

Ann Brusseel, Erik Arckens, Frank Creyelman, Bart De Wever, Dirk Peeters, Erik Tack, Marc Vanden Bussche: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 60/20)

■

MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en de dames Marleen Van den Eynde en Marijke Dillen betreffende een belangenconflict
– 2480 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, wij zouden een aanvulling van de agenda willen vragen met een belangenconflict, dat bijna klaar is, ten aanzien van een wetsvoorstel waarover morgen in de plenaire vergadering van de Senaat wordt gestemd, en dat handelt over de wijziging van de taalwetgeving in bestuurszaken.

De voorzitter: We zullen daar in de loop van de vergadering over beslissen.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Bart Tommelein bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik wil een kleine opmerking maken, voorzitter. U verontschuldigt mevrouw Brusseel altijd om gezondheidsredenen. Zij heeft mij gevraagd om dat niet meer te

doen, omdat mama's die een kindje gekregen hebben, geen gezondheidsproblemen hebben, maar thuis zijn wegens het moederschap.

De voorzitter: Dat is een terechte opmerking. We zullen dat in die zin aanpassen. Ik heb mevrouw Brusseele trouwens gezien vanmiddag, zij is gezond en wel.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de reacties op de nieuwe huisstijl en het nieuwe logo van de Vlaamse overheid

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Minister-president, in 1177 na Christus bracht Filips van de Elzas vanuit het Heilige Land het wapenschild, dat hier zo trots voor ons wordt afgebeeld, mee naar Vlaanderen. De mythe wil dat hij dat wapenschild had afgenomen van een Saraceen bij de verovering van Jeruzalem. Het rood van de klauwen en de tong wijst op de nederlaag van de Saracenen, want het beeldde het bloed af van de vijand.

Dat wapenschild, die klimmende leeuw van sabel, getongd en genageld van keel op een gouden veld, zoals dat heet in een wapenschild, is het symbool van Vlaanderen. Maar u hebt er, naar aanleiding van het nieuwe logo van de Vlaamse Gemeenschap, naar ik verneem in de pers, een hondje van gemaakt, dat bedelt om een koekje, een schootleeuw, zegt men, de hond van Samson, die ook al nep is, een soort Garfieldkat, die nauwelijks enige assertiviteit, laat staan agressiviteit uitstraalt. Daarbij komt dan de slogan 'verbeelding werkt'.

Minister-president, ik ben niet gelukkig met dit logo. Ik zie dat u ook al niet meer zo fier bent op het logo dat u gisteren nog trots op uw revers droeg. Vandaag is het al weg, merk ik. Dat kan tellen.

Het logo straalt inderdaad weinig assertiviteit uit, toont niet aan waar Vlaanderen echt voor staat. U weet dat ons nationale lied, het vaderlandslied, de Vlaamse Leeuw, stelt: "Ze zullen hem niet temmen, zolang een Vlaming leeft, zolang de leeuw kan klauwen, zolang hij tanden heeft." Minister-president, waarom zijn de tanden weg, letterlijk en figuurlijk? Waarom zijn de klauwen weg, letterlijk en figuurlijk? Waarom hebben we een poezelige leeuw, die meer lijkt op Garfield dan op een echte Vlaamse leeuw, als symbool van ons land?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb de indruk dat collega Dewinter niet wild enthousiast is over het nieuwe logo. Dat begrijp ik toch uit zijn vraagstelling. *(Opmerkingen)*

Ten eerste hebben wij zeer zorgvuldig gewerkt, mijnheer Dewinter. Wij hebben een enquête laten doen, over waar de Vlaming hier en in het buitenland voor staat. Er is een analyse geweest van wat de leeuw moet uitdragen.

Ten tweede hebben we heel wat projecten, heel wat leeuwen gezien om uiteindelijk te komen tot een vormgeving die het beste past bij de analyse van Vlaanderen en waar de Vlaming voor staat.

Ten derde hebben we getracht daar een draagvlak voor te creëren. Bij de overheidsactoren hebben we in het kader van de vormgeving heel wat experts geraadpleegd om na te gaan of het uiteindelijke resultaat ook goed zou vallen. Niet bij alle experts, want ik heb gelezen dat bepaalde experts die niet waren geraadpleegd, zich hebben uitgedrukt op een manier zoals u hebt gedaan, mijnheer Dewinter.

Dit was een project van twee jaar. De Vlaamse Regering heeft die beslissing al een tijd geleden genomen. Voor alle duidelijkheid, het gaat hier over de Vlaamse overheidsdiensten, en niet over dit parlement dat een eigen logo heeft. En wie ben ik om daar iets te durven aan wijzigen? Dat is niet mijn opdracht, laat staan mijn taak.

We hebben daar dus voldoende tijd voor genomen, twee jaar. We hebben dit beslist met de Vlaamse Regering. Deze week, toen we dat verder zouden toelichten met een draaiboek aan alle betrokken overheidsdiensten, is het ineens terug naar boven gekomen, en hebt u het gezien, omdat we nu bij de uitrol zijn aanbeland.

Mijnheer Dewinter, we gebruiken dit logo in de communicatie door de verschillende Vlaamse overheidsdiensten. De heraldische leeuw die op de officiële vlaggen prijkt, blijft de leeuw waar u zo enthousiast naar verwees. In grote bescheidenheid, met al deze experts en al dit overleg, denk ik dat we met deze leeuw die rechttoe, rechtaan kijkt en stilistisch heel mooi is, Vlaanderen verder kunnen uitdragen. Over zulke zaken is niet iedereen het eens, heeft iedereen wel een mening. Ik heb akte kunnen nemen van uw mening, mijnheer Dewinter, maar ik hoop dat u nu begrijpt dat ik daar heel zorgvuldig mee ben omgesprongen.

De heer Filip Dewinter: Minister-president, uw betoog heeft me niet echt overtuigd. Ik durf te veronderstellen dat er veel geld is betaald om dit logo te produceren. Ik kan alleen maar uw partijgenoot Rik Torfs bijtreden, die zegt dat het een geval van protserige gezwollenheid is en dat we als Vlamingen toch beter dan dat kunnen.

Ik zie in het nieuwe symbool geen leeuw meer, integendeel. Een kat, ja, een poes, misschien, maar een leeuw, zeker niet. Ik vind dat bijzonder spijtig omdat Vlaanderen beter verdient. Ik twijfel er niet aan dat deze leeuw perfect past bij het imago van de Vlaamse Regering. Dit zou een schitterend symbool kunnen zijn voor uw meerderheid – een leeuw zonder tanden, een leeuw zonder klauwen –, maar niet voor Vlaanderen. Vlaanderen verdient beter, Vlaanderen verdient deze leeuw en geen andere. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Minister-president, ik ben het uiteraard niet helemaal eens met het betoog van de heer Dewinter, maar dat zal u ook niet verwonderen. Ikzelf en mijn fractie vinden het heel belangrijk dat de identiteit en de eigenheid van de Vlaamse overheid worden beklemtoond en benadrukt, dat dat ook wordt uitgedragen door alle diensten van de Vlaamse overheid. Ik hoor dat er een heel verhaal en achtergrond zitten achter dit nieuwe logo en imago van de Vlaamse overheid.

Mijnheer Dewinter, over smaken en kleuren valt niet te twisten. Iedereen kan een bepaald logo goed of minder goed vinden. Maar daar gaat mijn aanvullende vraag niet over, wel over het uniforme gebruik van dit logo binnen de overheidsdiensten. In de Expertcommissie Overheidscommunicatie is immers al een aantal keer beklemtoond dat voor een goed logo en een goed imago van de overheid, een uniform gebruik van dat logo door alle entiteiten van de Vlaamse overheid nodig is.

Minister-president, zult u nog bijkomende stappen zetten om dit logo en deze nieuwe slogan uniform door alle entiteiten te laten gebruiken?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, minister-president, succesvolle communicatie hangt natuurlijk niet alleen af van het product, maar ook van de inhoud, van wat wordt gebracht. Misschien ontbreekt het de Vlaamse Regering op dit moment wel aan kwaliteit en aan resultaat en moet dat nu, vlak voor de verkiezingen, worden verdoezeld met de lancering van een nieuw logo.

U hebt een bevraging georganiseerd, maar u hebt niets gevraagd aan de 124 verkozen vertegenwoordigers van de Vlamingen. Mij werd alleszins niets gevraagd. Ik weet niet of de

parlementsvoorzitter daarbij werd betrokken, maar ik denk dat ook aan hem niets werd gevraagd. Wij zijn een belangrijk onderdeel van die overheid: wij zijn het parlement.

Nu zegt u dat het parlement zijn eigen logo mag gebruiken. Wat gebeurt er dan met De Lijn? Wat gebeurt er met de VRT? Wat gebeurt er met al die andere overheidsinstellingen die vandaag het logo van de Vlaamse overheid niet gebruiken? Zult u hun vragen om het overheidslogo te gebruiken? Of wordt het weer een manier van werken waarbij de enen het wel gebruiken en de anderen niet?

Ik blijf erbij: smaken kunnen verschillen, maar op dit moment was het niet de moeite waard om hiermee naar buiten te komen.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, het is voor mij als parlements lid een hele geruststelling dat de pin die ons enkele weken geleden door u, de parlementsvoorzitter, ter beschikking werd gesteld en die ik consequent draag, niet wordt vervangen door een pin die ons door de regering ter beschikking wordt gesteld. Hartelijk dank daarvoor.

Zonder pedant te willen zijn, heb ik toch een opmerking voor de heer Dewinter, die zegt dat de leeuw afkomstig is uit de kruistochten.

Mijnheer Dewinter, u zou toch beter moeten weten. De eerste bronnen over die leeuw refereren aan 1162, vijftien jaar voor de eerste kruistocht. Het moet voor u een grote geruststelling zijn dat de Vlaamse leeuw oorspronkelijk geen islamitisch of Arabisch symbool was, maar een symbool dat hier ter plaatse is ontstaan.

Minister-president, wat ons charmeert in het hele verhaal is natuurlijk de Engelse slogan 'Flanders. State of the art', zeker wanneer de klemtoon op het woord 'state' valt. Kunt u bevestigen, minister-president, dat die slogan consequent door alle entiteiten in het buitenland zal worden gebruikt? Worden daarvoor de nodige richtlijnen gegeven?

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dames en heren, mijnheer Dewinter, om nog eens aan te tonen dat er toch heel wat mensen zijn die dit een prachtige leeuw vinden, wijs ik erop dat we het logo een eerste keer hebben uitgeprobeerd op een internationale beurs en dat we er toen direct een prijs voor gekregen hebben, een 'award'. Er zijn dus buitenlandse instellingen die dit logo ten zeerste appreciëren.

Mijnheer Tommelein, met alle respect, ik heb niet groots uitgepakt met deze nieuwe leeuw. Dat gebeurde naar aanleiding van een bijeenkomst van alle departementen en agentschappen. Uw opmerking, dat het logo snel moest worden gelanceerd om het blazoen van de regering of van de minister-president op te poetsen, is volstrekt naast de kwestie. Ik heb dat ten eerste niet nodig en ten tweede is het zeker niet zo gebeurd. De beslissing werd een tijdje geleden al genomen. Actieve en alerte parlementsleden hadden dat toen al kunnen opmerken, want onze mededelingen worden bekendgemaakt, ook aan de parlementsleden, via DORIS.

Mevrouw Smaers, u hebt gelijk. Een van de elementen om tot een dergelijke aanpak te komen, is de zogenaamde 'wall of shame'. We hebben meer dan honderd verschillende logo's van agentschappen, departementen enzovoort – daar heeft dit parlement blijkbaar nooit problemen mee gehad. Het is de bedoeling om stap per stap te komen tot een eenduidige communicatie en tot één symbool of merk. Er is heel wat overleg over geweest, en zo laten we bijvoorbeeld de nodige ruimte voor De Lijn om nog een apart symbool te gebruiken. We willen af van de 'wall of shame', van de veelheid aan logo's die in Vlaanderen worden gebruikt, en daarom zetten we nu stappen in één richting.

Flanders Investment & Trade en Toerisme zullen in het buitenland consequent dit logo gebruiken om te communiceren met buitenlandse actoren.

Mijnheer Dewinter, het logo dat tot nu toe werd gebruikt in de briefwisseling, was al niet de heraldische leeuw, en daar hebt u ook nooit een punt van gemaakt. Dit logo ligt vast voor

onze vlaggen en voor de communicatie. De heraldische leeuw zal niet verdwijnen maar in de moderne, hedendaagse communicatie gebruiken we deze prachtige leeuw, die – nogmaals – rechttoe rechtaan kijkt en die stilistisch heel knap in elkaar zit. Ik ben niet de uitvinder van die leeuw, maar zij die hem hebben opgemaakt, verdienen felicitaties. Maar ik begrijp dat zij die voorlopig van u nog niet krijgen.

De heer Filip Dewinter: Minister-president, des goûts et des couleurs, on ne discute pas, zoals men dat in het Frans zegt, en dat klopt. Uw leeuw zal wel de mijne niet zijn, noch wat de stijl noch wat de inhoud betreft. Maar veel belangrijker dan het logo, het symbool en de vlag, is wie die vlag draagt. En daarom wil ik u met het oog op de verkiezingen die eraan komen, herinneren aan de woorden van Napoleon ter zake: beter een leger van herten met een leeuw als aanvoerder dan een leger van leeuwen met een hert als aanvoerder. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de stijging van de armoede in Brussel en de maatregelen die de Vlaamse Gemeenschap daartegen neemt

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, het is een beetje een déjà vu. Een aantal jaren geleden debatteerden we hier tijdens een actualiteitsdebat over de schrijnende cijfers naar aanleiding van het verslag over armoede en kinderarmoede, en dan vooral in Brussel.

Vandaag slaken de Brusselse OCMW's dezelfde noodkreet. Zij luiden de alarmbel. Zij stellen vast dat er in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, met ongeveer 1,1 miljoen inwoners, meer leefloners zijn dan elders in Vlaanderen, met 6 miljoen inwoners. Dat is een dramatisch gegeven.

Een van de belangrijkste oorzaken is de jeugdwerkloosheid. In sommige Brusselse wijken is een op twee jongeren werkloos. Vele jongeren worden ook geconfronteerd met voortijdige schooluitval en komen zonder diploma op de arbeidsmarkt terecht, waar zij uiteraard moeilijk of geen geschikte job vinden.

Wij weten dat de Vlaamse Gemeenschap vooral bevoegd is voor een aantal gemeenschapsbevoegdheden zoals Onderwijs, Welzijn en Cultuur, en dat we dus in Brussel niet de nodige hefboomen in handen hebben zoals Werken en Wonen. Toch wil ik u als onze vertegenwoordiger in het permanent comité voor armoedebestrijding vragen of u ons een zicht kunt geven op de acties die de Vlaamse Gemeenschap onderneemt voor het terugdringen van armoede in onze Vlaamse hoofdstad.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: U verwijst naar het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding, waarin alle acties zijn opgenomen die met gemeenschapsmateries te maken hebben. Er worden ook acties uitgerold in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Wij brengen jaarlijks een voortgangsrapportage in dit parlement over de stand van zaken van de uitvoering van die acties.

Daarnaast werken wij samen in het kader van het permanent armoedeoverleg. Dat is opgestart in Brussel in 2009 als een initiatief van de Brusselse Regering. In 2011 zijn ook de Brusselse OCMW's en de Vlaamse Regering en de Franse Gemeenschapsregering daarbij uitgenodigd. Ik vertegenwoordig de Vlaamse Regering in die werkgroep. Daar is het Brussels actieplan armoedebestrijding opgemaakt dat in 2012 is goedgekeurd. Dat plan is ook voorgelegd aan de

Vlaamse Regering. Het bevat heel wat acties. Het Brussels permanent overleg staat in voor de opvolging van die acties.

Daarnaast heb ik ook zelf initiatieven genomen als coördinerend minister, maar dan eerder in de vorm van innovatieve projecten en lokale initiatieven. Ik heb gedurende een aantal opeenvolgende jaren een project gelanceerd om initiatieven te financieren die op lokaal vlak werden genomen. Er werd ook heel specifiek ruimte gelaten voor Brusselse projecten. In 2013 ging bijvoorbeeld 10 procent van de projectsubsidie vanuit Vlaanderen naar Brussel. We hebben daar een aantal projecten kunnen financieren, onder andere Buurtsport Brussel, een project van de Federatie van Marokkaanse Verenigingen, een project van het Centrum Etnische Minderheden en Gezondheid en een project van de vzw Basisschool Nellie Melba.

Ik heb middelen verkregen binnen de Vlaamse Regering om die projecten continu te organiseren. Het gaat om 4,5 miljoen euro, die we hebben verdeeld over alle gemeenten en steden waar de armoedegraad het hoogst is. Ook Brussel hoort daarbij. Vanaf 2014 krijgt Brussel dus een jaarlijkse subsidie van 220.500 euro om die voorheen projectmatige projecten continu te kunnen organiseren.

En dan zijn er nog een aantal kleinere projecten die te maken hebben met de digitale kloof, jeugdverenigingen en andere. Dat is een hele lijst, die ik u zal bezorgen.

De heer Willy Segers: Ik dank u voor uw uiteenzetting en de toelichting bij een aantal cijfers, minister. Het laatste aspect dat u aanhaalt verwondert mij, want op uw website waar de gemeenten staan opgesomd, staat geen enkele Brusselse lokale overheid vermeld. Daarom dacht ik dat ze er niet bij waren. Tot mijn genoegen hoor ik nu dat we daar wel vertegenwoordigd zijn, dat is maar goed ook, in onze Vlaamse hoofdstad uiteraard.

Niet door u persoonlijk, maar eens het actieplan volledig aan het rollen is, kunnen er toch heel wat tandjes worden bijgestoken. Ik denk dan aan kwalitatieve kinderopvang en onderwijs. Daar start alles, het is de sleutel in dit verhaal, zodat mensen die in armoede opgroeien de kans krijgen die vicieuze cirkel te doorbreken. Dat moet ons aller doelstelling blijven.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, de heer Segers formuleert terechte bekommernissen, maar het moet me toch van het hart – en ik denk dat de minister mij hierin zal steunen – dat ik bijzonder verwonderd ben over de actuele waarde van de vraag. De heer Segers heeft geen enkel nieuw element naar voren gebracht dat actueel is. Deze problematiek is al herhaaldelijk aan bod gekomen, naar aanleiding van de bespreking van het actieplan.

U zegt dat u benieuwd bent naar de uitrol van het actieplan, mijnheer Segers, maar dat is al heel lang bezig. U behoort tot de meerderheid. We zijn het daarover niet vaak eens, maar het is al heel lang bezig. Wat hier vandaag aan bod komt, is al zo vaak in de commissie aan bod gekomen. De functie van de minister als vertegenwoordiger van Welzijn, zal ik maar zeggen, in dit dossier is gekend.

Voorzitter, actuele vragen zijn actuele vragen. Met alle sympathie voor u, mijnheer Segers, maar dit hoort thuis in de commissie, waar het al zo vaak is besproken.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voor mij is de armoedeproblematiek in Brussel zo schrijnend dat ze elke dag even actueel blijft. Mijnheer Segers, minister, we hebben heel belangrijke hefboomen in onze Vlaamse handen om iets aan de armoede in Brussel te doen. We doen dat ook, denk ik, als we kijken naar wat we investeren in onderwijs, alles wat we doen voor welzijn en gezondheid, de armoedebestrijding door u, minister Lieten, kinderopvang enzovoort. We hebben heel wat hefboomen in onze eigen handen, niet allemaal, dat spreekt voor zich. U verwijst heel terecht naar Werk en Wonen, mijnheer Segers, de zuivere gewestmateries.

Ik denk ook dat we echt het verschil maken. In bepaalde wijken in moeilijke buurten in Brussel zijn de weinige sporen van nieuwbouw heel dikwijls afkomstig van de Vlaamse Gemeenschap, voor kinderopvang of onderwijs. Op het einde van deze legislatuur doe ik een warme oproep om Brussel zo veel mogelijk inclusief te benaderen en er in al die bevoegdheidsdomeinen voor te zorgen dat we in Brussel samen mee het verschil kunnen blijven maken.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, Antwerpen laat Brussel niet los. We krijgen de zoveelste berichten over toenemende armoede en de meer dan schrijnende problemen. Ik ervaar een dualiteit. De lokale besturen zijn overal verplicht om ondersteuning en dienstverlening aan mensen in armoede af te bouwen vanwege besparingsredenen. Ik denk aan de schoolopbouwprojecten die her en der worden geschrapt. Aan de andere kant zie ik een minister die nog maar eens probeert het probleem op te lossen met projecten.

Deze keer noemt u het duurzame projecten, want ze zullen gedurende vijf jaar worden gecontinueerd. De gemeenten moeten hun projecten indienen tegen eind mei en ze zullen eind augustus door een andere regering worden toegewezen. Kunt u de lokale besturen die nu de moeite doen om aanvragen in te dienen, garanderen dat de volgende regering hun projecten zal honoreren en continueren? Er kruipt veel tijd in die ze misschien beter ergens anders in kunnen steken.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel, we wensen u van harte welkom en proficiat met uw dochter Ada. Ik heb haar vanmiddag in levenden lijve kunnen bewonderen, het is een mooi kind. (*Applaus*)

Mijnheer Tommelein, ik heb net opdracht gegeven om voor de verontschuldiging een nieuwe categorie “zwangerschapsverlof” in te voeren.

Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Dank u voor de lieve wensen, voorzitter.

In Brussel is er inderdaad veel armoede. Niet iedereen heeft het geluk om in een warm nest geboren te worden waar alles vlotjes zal lopen. Daarom vind ik het zeer belangrijk dat de Vlaamse Regering in Brussel, net als andere overheden, maar vooral de Vlaamse Regering, heel sterk investeert in onderwijs en kinderopvang.

Niet iedereen zal het even graag horen, maar ondanks alle geleverde inspanningen is Open Vld ervan overtuigd dat het beter kan en dat er meer moet gebeuren in de hoofdstad. Er is een grote vraag naar de diensten van de Vlaamse Gemeenschap. De kwaliteit is goed. De Brusselaar is tevreden. Alstublieft, blijf investeren in onze onderwijsinstellingen, ook al zitten er niet overal allemaal klassieke Vlaamse jongeren. Blijf investeren in onze kinderopvang. Daar kan het heel wat beter.

Minister Ingrid Lieten: Ik heb het voornaamste al gezegd. Met ons Vlaams actieplan richten wij ons naar Brussel, zoals de heer Delva aanhaalde. De gemeenschap doet aan inclusief beleid. Wij werken collegiaal samen aan het actieplan dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zelf maakt samen met verschillende partners. Er zitten acties in waarvoor we ons engageren. Daarnaast zijn er nog projecten waarin Brussel zijn aandeel krijgt. Ik heb er de afgelopen jaren op toegezien dat Brussel zijn evenredig aandeel kreeg.

Ik zal u het volledige lijstje bezorgen.

Mevrouw Vogels, ik denk dat u uw antwoord al gekregen hebt. In de Vlaamse Regering zitten al drie partijen die recurrent – zonder dat er een datum op staat – 4,5 miljoen euro inschrijven. Ik heb begrepen dat Open Vld ook meer wil. Misschien moet u eens nagaan of uw partij de volgende keer de meerderheid wil leveren om dat beleid te continueren. In elk geval zijn er al vier partijen die daarmee willen voortgaan.

De heer Willy Segers: Mevrouw Dillen, ik spreek nu even als Vlaamse Randbewoner. De problematiek in Brussel is voor ons actueel. Al wat er gebeurt, heeft zijn gevolgen in de Rand. De OCMW's hebben nu bijvoorbeeld belangrijke cijfers bekendgemaakt. Dat staat los van het actieplan, dat weet ik ook. Die cijfers hebben zo'n belang dat het licht zou moeten gaan branden bij de Vlaamse overheid. We zouden toch samen eens moeten kijken wat we daaraan kunnen doen. In die context heb ik mijn vraag gesteld, en niet over de uitrol uiteraard van heel het armoedebestrijdingsplan.

Ik denk dat wij mogen vaststellen dat de situatie in Brussel aantoont dat we op de grenzen van de Brusselse structuren zijn gestoten. Vier jaar geleden, tijdens het actuadebat is dat ook al gezegd; we blijven dus in herhaling vallen. Er is een andere aanpak nodig, wanneer we de belangen van de mensen voor ogen houden. Wat ons betreft, mag dat zo snel mogelijk gebeuren, want de Vlaamse hoofdstad verdient dat.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het uitblijven van maatregelen op Vlaams niveau om de verkoop van elektrische wagens te stimuleren

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister, collega's, het politieke debat over de grote infrastructuurwerken zoals we dat de afgelopen twee weken hebben gevoerd, ging vooral over fijn stof. Of het nu ging over Oosterweel, over de noord-zuidverbinding in Limburg of de verbreding van de ring rond Brussel, het ging uiteindelijk over het probleem van het fijn stof. Men kan verschillende oplossingen bedenken, zoals minder mobiliteit of een andere mobiliteit. De zero emission mobility – de elektrische wagen – is er zeker ook eentje.

In ons land is in 2013 de verkoop van elektrische wagens in elkaar gestuikt, in tegenstelling tot Nederland, waar nu al 28.000 van dergelijke wagens rondrijden, of tot Noorwegen, waar er 20.000 in gebruik zijn. Een van de problemen is de beperkte actieradius van die wagens. Uit het meest recente onderzoek weten we echter dat de Belg of de Vlaming zich dagelijks gemiddeld 38 kilometer met de wagen verplaatst. Een elektrische wagen volstaat dus zeker.

U volgde een duidelijk traject. U begon met een groenboek. Nadien kwamen er proeftuinen, en die leverden een position paper op. Die paper had moeten leiden tot een strategisch actieplan voor Vlaanderen. Maar dat actieplan is er niet gekomen. Wat is er gebeurd? Ik stel u de vraag, maar zou die aan de voltallige Vlaamse Regering moeten stellen. Het is immers een gedeelde verantwoordelijkheid. In het Vlaams Klimaatbeleidsplan staat dat minister Schauvliege wenst dat tegen 2020 3 procent van de wagens elektrisch is. Dat betekent dat de komende zes jaren het aandeel van de elektrische wagens in de verkoop 10 procent moet bedragen, of 27.000 wagens. In het Vlaams Mobiliteitsplan van minister Crevits staat dat tegen 2030 15 procent van de wagens elektrisch moet zijn. Dat betekent dat het aandeel van de elektrische wagens in de verkoop uiteindelijk 25 procent moet bedragen. Hoe komt het dat het sluitstuk van het traject dat u hebt uitgerold – u hebt daarover zelfs een mededeling van de Vlaamse Regering opgesteld – is blijven liggen?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, collega's, ik denk dat we samen achter die ene doelstelling staan: de introductie van elektrische wagens moet zo snel mogelijk gebeuren. Dat zal voor het milieu en onze gezondheid een goede zaak zijn. Om dat proces te stimuleren, heb ik inderdaad het initiatief genomen om inzake innovatie antwoorden te krijgen op een aantal vragen over drempels die ervoor zorgen dat de consumenten onvoldoende toehappen. Die

vragen hebben betrekking op de technologie, want de consumenten vrezen nog steeds dat de reikwijdte van de elektrische wagens te beperkt is. Er zijn vragen over de batterijen en over andere technologische aspecten. Er zijn ook vragen over hoe de consument kan worden overtuigd, en over het beheer van het netwerk, zodat aan de toegenomen elektriciteitsbehoeften kan worden voldaan.

Wat dat laatste betreft, zijn er proeftuinen opgericht waaraan meer dan vijftig bedrijven en onderzoeksinstituten meewerken. Dat vrij omvangrijke onderzoek wordt ook op internationaal niveau ingeschaald. Ik heb de stakeholders ook gevraagd om op basis van de tussentijdse resultaten een position paper op te stellen, met voorstellen over de maatregelen die de overheid zou kunnen nemen om de introductie van elektrische wagens te versnellen. De voorstellen zijn door de dertig deelnemers aan de proeftuinen unaniem goedgekeurd. Op 28 juni 2013 heeft de Vlaamse Regering de voorstellen besproken.

Enkele collega's zijn bezig met het voorbereiden van maatregelen. Voorts schakelt het Program Office zich ook in in de werking van de federale werkgroep, die werkt aan een federaal actieplan. Dat actieplan is een gevolg van de vraag van Europa om te voldoen aan de Europese richtlijn 'Clean Power for Transport'.

Wij hebben ons daarin ingeschreven vanuit de redenering dat het beter zou zijn om aan een federaal initiatief mee te werken dan om op Vlaams niveau incentives te geven die enkel op Vlaams niveau zouden werken en die dan contradictorisch zouden zijn met wat men in België of in Europees verband doet. Wij hebben dus onze hoop gesteld op dat federale actieplan. Wij brengen daarin maximaal de resultaten van onze proeftuinen in.

Niettemin ben ik het wel met u eens dat er een sense of urgency is. We zullen een aantal incentives moeten geven en maatregelen moeten nemen om de consument over de streep te trekken. Ik ga ervan uit dat dit de volgende maanden op de agenda zal staan.

De heer Lode Vereeck: Minister, dank u. Ik begrijp dat het Vlaamse actieplan deel uitmaakt van een federaal actieplan. Dat betekent dat er wat vertraging zal zijn. Maar als er voorlopig geen plan komt, kunnen er dan niet minstens al een aantal deelmaatregelen worden genomen? In de landen om ons heen zien we dat men al verder is gegaan dan proeftuinen. Er zijn acties op het terrein. U weet dat de federale belastingvermindering is ingeperkt. U hebt al eens gesuggereerd om naar een Vlaamse bonus te gaan. Waarom is dat nog niet opgenomen door de minister van Financiën? Hoe zit het met de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid? Er werd een raamcontract getekend voor elektrische wagens voor de Vlaamse overheid. Hoeveel staan we daar? Een batterijwaarborgfonds, dat inderdaad een groot probleem zou kunnen oplossen, bestaat al in Nederland. Zouden we dat ook niet op het Vlaamse niveau kunnen implementeren? Ik begrijp dat u wilt coördineren. Ik kijk niet alleen naar u maar ook naar uw collega's wanneer ik mij afvraag of er niet al een aantal heel concrete acties mogelijk zijn, wie weet zelfs al voor 25 mei.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik had ook een vraag om uitleg ingediend om te peilen naar de stand van zaken van het actieplan. Die vraag om uitleg werd onontvankelijk verklaard. Ik moet toch zeggen dat het mij teleurstelt te moeten horen dat het er blijkbaar niet zal komen. Het feit dat de elektrische wagen geen succes heeft, hangt niet alleen af van het Vlaamse beleid. Er zijn ook de federale fiscale kortingen die wegvallen. Ook Febiac erkent dat het daarmee te maken heeft. Maar, minister, ik heb in de commissievergadering van 6 juni 2013 voorgesteld dat u samen met uw collega-ministers een plan zou uitwerken, zodat er voldoende flankerende beleidsmaatregelen zouden zijn om de elektrische wagen toch succesvol te maken. Ik had verwacht dat u daarin de grote trekker zou zijn. We volgen hier al jaren de elektrische wagen op. Ik had verwacht dat u daarvoor een volledig omvattend gedragen actieplan zou opstellen. Het is een grote teleurstelling nu te moeten horen dat het er

toch niet komt. Ik vrees dat de streefcijfers die we onszelf hebben opgelegd en de streefcijfers die ons zijn opgelegd door de Europese Commissie, volledig onbereikbaar zullen zijn.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, collega's, ik begrijp het niet meer zo goed. Ik hoor wat de heer Diependaele zegt en ik hoor de heer Vereeck terecht vragen stellen. Minister, ik hoor u nu zeggen dat u uw hoop voor een deel op het federale niveau instelt. Terwijl toch ten minste één van uw coalitiepartners zegt dat hij het betreurt dat er geen actieplan komt – tenzij ik mij vergis, en dan moet u mij maar corrigeren. Mijnheer Diependaele, wij hebben onszelf inderdaad in verschillende plannen streefcijfers opgelegd die wij niet zullen halen. Minister, ik wil u geen steen toewerpen, maar hebt u voor dat actieplan echt te weinig draagvlak binnen deze Vlaamse Regering, om minstens over te gaan naar een goede strategie en visie voor de volgende jaren? Ik heb de indruk dat u binnen uw eigen meerderheid geen draagvlak hebt. Tenzij de heer Diependaele mij daarnet al heeft tegengesproken.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik moet mij spijtig genoeg grotendeels aansluiten bij de woorden van de heer Diependaele. Ook mijn fractie heeft – louter toevallig – twee weken geleden, net zoals de N-VA-fractie, een vraag ingediend. De partijgenoot van de heer Vereeck heeft toen geoordeeld dat die vraag niet relevant was om over te discussiëren in de commissie. Dat vind ik zeer bizar.

Minister, daarnaast wil ik het punt maken dat u hebt gezegd dat wij over een actieplan moeten nadenken. Ik denk dat dit de moeite waard is. Heel wat landen geven het goede voorbeeld. Er is inderdaad een federale maatregel die wat ontmoedigend werkt. Maar wij kunnen toch op het Vlaamse niveau flankerende maatregelen nemen? Die worden trouwens gesuggereerd op basis van het proefproject. De CD&V-fractie is vragende partij om daar werk van te maken.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, ik stel vast dat het proeftuinproject is mislukt. De minister heeft 400 voertuigen en 800 laadpunten gratis over heel Vlaanderen verspreid. Ze heeft zich hiervoor vooral tot gemeentebesturen gewend. Dit proeftuinproject is echter mislukt.

Minister, u slaagt er niet in het elektrisch rijden aan te moedigen. Ik wil er echter op wijzen dat in Nederland, zoals daarnet al is aangehaald, in augustus 2014 meer dan duizend elektrische voertuigen zijn verkocht. Dit is een gevolg van de fiscale stimulansen. Blijkbaar heeft de Vlaamse Regering geen oor naar fiscale stimulansen. We merken dat ook met betrekking tot andere dossiers.

Bovendien wil ik nogmaals herhalen dat u een andere milieuvriendelijke brandstof, compressed natural gas (CNG), stiefmoederlijk hebt behandeld. Ik heb dit in de commissie al meermaals ter sprake gebracht. Indien u daar meer op had ingezet, zouden we momenteel in Vlaanderen al veel verder staan.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, volgens mij kunnen we niet stellen dat de Vlaamse overheid niets doet. We hebben de belasting op inverkeerstelling (BIV) tot nul herleid. Dat is onze bevoegdheid. Dat is voorlopig de enige fiscale maatregel die tot onze beschikking staat. We hebben dit aangepast ten gunste van het elektrisch rijden.

Ik ben het ermee eens dat we eerst prioritair in onderzoek en ontwikkeling (O&O) moeten investeren. De huidige elektrische wagens liggen nog niet in eenieders bereik. We moeten er door middel van die proeftuinen voor zorgen dat er technologie op de markt komt die veel breder en met veel minder subsidies kan worden uitgerold. Op die manier komt die technologie ook binnen het bereik van een veel groter gedeelte van de consumentenklasse. Ik

vind het een goede zaak dat de Vlaamse Regering prioritair werk maakt van O&O voor de ontwikkeling van het elektrisch rijden.

Minister Ingrid Lieten: Ik bevind me enigszins in dubio. Enerzijds hoor ik hier van verschillende partijen algemene steun voor de verdere invoering van elektrische voertuigen. Anderzijds dichten bepaalde mensen me bevoegdheden toe die ver buiten mijn eigen bevoegdheden vallen. Hoewel ik dit graag zou willen, kan ik niet op mijn eentje beslissingen nemen over fiscale maatregelen of over infrastructuurmaatregelen.

Ik heb het innovatiebeleid over een andere boeg gegooid. Ik ben hierbij vertrokken vanuit de maatschappelijke uitdagingen die zich voor ons bevinden. Een van die maatschappelijke uitdagingen is de klimaatproblematiek. We hebben vastgesteld dat er zich enorme opportuniteiten aanbieden om onze voertuigen door voertuigen op elektriciteit te vervangen. Het gaat hierbij trouwens ook om aardgas. Dit valt allemaal onder dezelfde noemer. Niemand hoeft zich uitgesloten te voelen. Aardgas krijgt evenveel aandacht.

We hebben proeftuinen opgezet om onze bedrijven de kans te bieden zich vooraan in de internationale evoluties te plaatsen. Hoewel we de pech hebben dat een aantal grote automobiellassemlagebedrijven de deuren sluiten, zijn we vertrokken vanuit de vaststelling dat we over heel veel bedrijven beschikken die op een of andere manier leverancier of toeleverancier in de automobielsector zijn. We hebben die bedrijven de kans gegeven aan de proeftuinen mee te werken en op die manier hun technologie te innoveren.

We hebben maatschappelijke vragen naar voren geschoven. We zijn nagegaan op welke maatschappelijke uitdagingen we moeten inzetten, op welke vragen van de consumenten we een goed antwoord moeten geven en op welke beheersvragen inzake elektriciteit we een goed antwoord moeten bieden. Als minister van Innovatie heb ik al deze elementen op de agenda geplaatst.

Vervolgens heb ik gevraagd een reeks maatregelen op te sommen die andere ministers binnen hun eigen beleidsdomeinen zouden kunnen nemen om de introductie te versnellen. Het gaat dan niet enkel om de Vlaamse Regering, maar ook om de Federale Regering. Die position paper is in juni 2013 aan de Vlaamse Regering voorgelegd. Ik heb vernomen dat heel wat ministers hiermee momenteel aan de slag zijn.

Mijnheer Diependaele, mijnheer Van den Heuvel, ik ben gerust bereid dit alles als minister op mij te nemen, maar ik stel voor dat iedereen ook eens in zijn eigen hartje kijkt. Ik ben in elk geval steeds bereid hier met volle kracht voor te gaan.

De heer Lode Vereeck: Minister, ik kan me eigenlijk in uw antwoord vinden. U hebt met betrekking tot O&O een duidelijk traject uitgerold. We kennen de proeftuinen allemaal. Het opstellen van een actieplan is een gedeelde verantwoordelijkheid. Ik had deze discussie dan ook graag met minister Muylers gevoerd.

Een van de redenen, misschien wel de hoofdreden, waarom de verkoop van elektrische wagens in dit land in elkaar is gestort, is precies de schrapping van de federale belastingvermindering. Na de zesde staats hervorming zal dit een Vlaamse bevoegdheid zijn. Dat actieplan is, voor alle duidelijkheid, voor de volgende legislatuur. Ik kan ermee leven dat de volgende Vlaamse Regering dit actieplan opstelt. Het zou echter interessant zijn indien nu al een paar knopen waren doorgehakt.

Voor mij ligt de knoop inderdaad bij het fiscale, maar ook op het vlak van de mobiliteit. Zo zien we dat in een succesland als Noorwegen elektrische wagens bijvoorbeeld op de gratis busbanen mogen. Dat zijn allemaal maatregelen die Vlaanderen nu al zou kunnen nemen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over mogelijke problemen voor de inwerkingtreding van het decreet Integrale Jeugdhulp op 1 maart 2014

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, minister, geachte leden, we bevinden ons aan de vooravond van een toch wel zeer belangrijke omwenteling in het Vlaamse jeugdhulplandschap. Niet onbelangrijk is dat we de voorbije maanden heel wat debatten hebben gehad, en ook discussies in de commissie. We hebben kunnen discussiëren, kunnen beargumenteren, kunnen amenderen, en dat is niet onbelangrijk in dit dossier. Minister, ik wil beklemtonen dat onze fractie volledig achter het principe van de integrale jeugdhulp staat, en dat de sector ook heel duidelijk klaar is om dat principe te gaan toepassen.

Alleen kunnen we toch ook niet blind en doof blijven voor de zeer sterke bekommernissen die er zijn in de sector. Vandaag nog hebben we kennis kunnen maken met een actie aan het parlement. We hebben ook in de kranten kunnen lezen dat de jeugdmagistraten heel duidelijk aan de alarmbel trekken. Dat lijkt me zeer belangrijk, als we bedenken dat het de bedoeling is dat over drie dagen, op 1 maart, het proefproject dat nu in Oost-Vlaanderen loopt, over heel Vlaanderen zal worden uitgerold. Zo zegt men in de sector dat het elektronisch aanmeldingssysteem tijdens de proefperiode ettelijke weken lam heeft gelegen, en dat er weinig of niet is gecommuniceerd met de bevoegde betrokkenen ter zake. Ook wordt gezegd dat het systeem soms faalt. Dat is ook normaal als men een nieuw systeem opstart: daarvoor heb je die proefperiode. Het gaat echter natuurlijk in eerste instantie over kinderen. Als een consulent een kind aanmeldt in een systeem, dan is die er ook van overtuigd dat dit wordt opgevolgd, en als hij dan moet vaststellen dat het kind door technische defecten uit het systeem is gerold, dan heeft hij het zeer moeilijk om daarmee om te gaan. Minister, houdt u vast aan 1 maart als datum om dit uit te rollen in Vlaanderen, of zal men dat proefproject eerst heel grondig evalueren en bekijken wat de verbeteringen zijn, om het dan pas door te voeren?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Geachte leden, de integrale jeugdhulp is inderdaad een gigantische transitie. Er is heel lang over gesproken in de sector. Dit parlement heeft daar een tijd geleden een ontwerp van decreet over goedgekeurd. De ambitie is ook heel groot, namelijk zes sectoren die zich bezighouden met de hulp aan jongeren integreren, dit in één informaticasysteem brengen, meer investeren in rechtstreeks toegankelijke hulp, proberen ervoor te zorgen dat er niet twee toegangspoorten zijn – een voor personen met een handicap en een voor de bijzondere jeugdzorg – maar één toegangspoort. Kortom, het is een totale transitie. Het is de ambitie om intersectoraal te werken en ervoor te zorgen dat we inderdaad zorg op maat kunnen geven.

Is dat een eenvoudige oefening? Natuurlijk niet. Zullen we daar vanaf de eerste dag vlekkeloos mee omgaan? Natuurlijk niet. Is dat dé oplossing voor het tekort aan effectieve capaciteit? Neen. Dit zal helpen om die capaciteit beter in te zetten, maar uiteraard zal dat geen afbreuk doen aan de vraag naar een uitbreiding van het aanbod, bijvoorbeeld voor meisjes, bijvoorbeeld voor heel jonge kinderen.

Wij zijn in Oost-Vlaanderen aan de slag geweest. We hebben daar uiteraard kritische bedenkingen moeten registreren. We hebben uiteraard dat informaticasysteem moeten testen. Dat informaticasysteem in Oost-Vlaanderen is niet de ultieme applicatie zoals die zich in heel Vlaanderen zal ontwikkelen. Voor de jeugdhulpregie heeft men daar een aparte applicatie moeten toepassen. Dat was noodzakelijk, omdat men dat op het vlak van ICT, met de partners die daaraan bezig waren, niet helemaal rond had. Nu zal er inderdaad sprake zijn van een totaalapplicatie, het Informaticasysteem voor de Intersectorale Toegangspoort (INSISTO), ook voor het onderdeel regie. Het klopt dat er onderbrekingen zijn geweest, maar laat me toch

nog eens beklemtonen dat wij altijd voor een plan B gaan. Het is niet zo dat er een soort fetisj moet zijn, waarbij wat niet via de informatiesnelweg kan gebeuren, uit het oog wordt verloren. Integendeel, we zullen uiteraard zorgvuldig moeten zijn. We blijven ook zorgen voor de rechtstreekse communicatie, via de telefoon enzovoort. We zullen dat alles uiteraard blijven bewaken.

De mensen van Oost-Vlaanderen hebben zeer veel inspanningen gedaan. Ik moet ze langs deze weg daar nog eens expliciet voor danken. Ik denk dat we heel rustig moeten trachten de introductie van de integrale jeugdhulp in Vlaanderen uit te rollen. We zullen ongetwijfeld nog een leerproces doormaken. Men heeft mij verzekerd dat vanaf maandag het informaticasysteem helemaal op INSISTO zal zitten en niet een stuk op een andere applicatie. Ik heb al een paar keren in de commissie aangeboden – de voorzitter van de commissie kan dat bevestigen – om de stand van zaken in het traject te laten toelichten.

Het is natuurlijk een grote transitie. Ik denk dat het niet verstandig zou zijn om drie dagen voor we met die uitrol beginnen, daarop terug te komen. We moeten nu trachten dat zorgvuldig te doen, beseffende dat dat een kwetsbare periode is, dat het over kinderen gaat en we ons dus niet mogen verschuilen achter het informaticagegeven. We moeten er inderdaad voor zorgen dat we met de gegevensdeling zorgvuldig omgaan.

Mevrouw De Wachter, dit moet me toch nog van het hart. Wat is de situatie als we dat niet zouden doen? Blijven we met al die sectoren werken? Blijven we met die gebrekkige communicatie tussen die sectoren functioneren? Ik denk niet dat dat een optie is. Zal dat een moeilijke periode zijn? Ik denk absoluut van wel. Moeten we dat zorgvuldig doen? Absoluut. Ik pleit ervoor om in dialoog met alle betrokkenen de stappen te zetten die moeten worden gezet om die grote droom van de integrale jeugdhulp waar te maken.

Mevrouw Else De Wachter: Minister, ik zal proberen te beginnen waar u mee eindigt. Het is inderdaad het kind dat we hier centraal moeten stellen. Laat het heel duidelijk zijn: we staan achter het principe van de integrale jeugdhulp, ook de sector. Het feit dat u zelf aangeeft dat de mensen in Oost-Vlaanderen hard werk hebben geleverd in de voorstartfase om ervoor te zorgen dat het nadien op een goede manier kan worden geïmplementeerd, is zeer belangrijk. Het geeft ook aan dat het belangrijk is dat wij omgaan met de defecten die daar worden aangekaart. Als u zegt dat we drie dagen voor 1 maart staan en het niet het moment is om het om te keren, verontrust me dat wel. Veel belangrijker vind ik wat het terrein aangeeft in dit dossier, omdat het zo een belangrijke omwenteling in het hele landschap zal teweegbrengen. Voor ons is, zoals u zelf zegt, het cruciaal en essentieel om het kind voorop te stellen. Dan moeten we daar ook voor gaan. Voor ons is integrale jeugdhulp belangrijk. We moeten dit op een goede manier implementeren. Bij het feit dat we zeggen dat de digitale systemen er nu zijn en dat we er nu mee van start gaan, heb ik de vrees dat we door die timing snel te willen respecteren, de goede vooruitgang die kan worden behaald, volop onderuit zullen halen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, de integrale jeugdhulp zoals ze vertaald werd in de toegangspoort, betekent dat jongeren gereduceerd worden tot een digitaal aanmeldingsformulier en dat welzijnswerkers niet meer met mensen maar met dossiers bezig zijn. Dat heb ik altijd gezegd, ook bij de bespreking van het ontwerp van decreet. Jongeren staan meer dan ooit in de kou. Dat heeft niet alleen te maken met de zogenaamde opstartfase in Oost-Vlaanderen. Dat lasen we vandaag nog in de krant over Antwerpen, de zoveelste keer.

Minister, u hebt het altijd over transities en het uitrollen van transities. Wel, dit is niet de transitie die de jongerenhulpverlening nodig heeft. Dit garandeert absoluut geen intersectorale samenwerking, wel integendeel.

Ik wil me aansluiten bij mevrouw De Wachter en vragen om de signalen uit het veld au sérieux te nemen. Er is inderdaad aangekondigd dat we in de commissie een uitleg zouden

krijgen over de stand van zaken van de integrale jeugdhulpverlening. Als ik het goed heb, is die gepland op 19 maart. Ik zou u met aandrang willen vragen om de verdere uitrol, zoals u dat noemt, over de rest van Vlaanderen uit te stellen, minstens tot nadat onze commissie zich heeft kunnen buigen over de uitvoering en het experiment in Oost-Vlaanderen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, het gaat over een heel belangrijke transitie, dat weten we allemaal. Dat die niet eenvoudig zou zijn, dat wisten we ook allemaal op voorhand. Dat wordt nu ondervonden. Dat kan ook niet anders. Dat is ook de reden waarom gewerkt werd met de voorstartregio. We moeten allemaal benadrukken dat een continue monitoring daarvoor belangrijk is.

Ik wilde ook maar zeggen – mevrouw Vogels heeft er al naar verwezen – dat er wel degelijk een afzonderlijke zitting van de commissie Welzijn is gepland. Dat is niet alleen een toelichting, mevrouw Vogels. Ik hoop dat het een gedachtewisseling wordt met de heer Vanhee en wel op 19 maart. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik sluit graag aan bij de terechte repliek van mevrouw De Wachter en het betoog van mevrouw Vogels. Minister, het is, zoals u gezegd hebt, een grote omwenteling in het landschap van de jeugdhulp. Het gaat hier over een decreet met zeer grote ambities.

Maar, minister, die grote ambities staan vandaag in schril contrast met de terechte bekommernissen die worden geformuleerd naar aanleiding van het proefproject. Mevrouw De Wachter heeft ze allemaal al opgesomd. We hebben er allemaal al kennis van genomen. Er wordt terecht door diverse actoren aan de alarmbel getrokken. U moet dat ernstig nemen.

Minister, we zijn het er allemaal over eens: het gaat over een heel belangrijk dossier, waarin het kind centraal moet staan. Dat moet onze hoofdbekommernis zijn. Ik wil u vragen om de signalen ernstig te nemen. Er is hier al verwezen naar de bijzondere commissiezitting van 19 maart.

Minister, ik wil u vragen om de verdere uitrol over heel Vlaanderen uit te stellen tot we kennis hebben kunnen nemen van de gedetailleerde problematiek op het terrein, om te kunnen bekijken op welke manier daar een positief antwoord aan kan worden gegeven.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, collega's, met de kritiek van uw coalitiepartner en van de voltallige oppositie die we vandaag hebben kunnen lezen in pers, komen de pijnpunten van de discussie bij de bespreking van het decreet gewoon terug.

Ten eerste is er de administratieve benadering van een bij uitstek zeer complexe problematiek, waarbij de persoonlijke benadering van jongeren en hun context net essentieel is om vooruitgang te boeken.

Ten tweede is er het tekort aan plaatsen – dat weten we – dat niet wordt opgelost door een nieuw decreet en zeker niet door dit nieuwe decreet. Eén jaar wachttijd voor jongens, in dit geval tussen 6 en 9 jaar, is gewoon onaanvaardbaar. Collega's, daar moeten gewoon sociale drama's van komen. Ik zie dat velen het decreet met zijn administratieve toegangspoort, de voorafgaande voorlegging van de beslissing van de jeugdrechter aan de administratie, zien als een rem op de hulpverlening, net zoals wij steeds zeiden bij de bespreking in de commissie.

Minister, wat zult u de komende maanden nog doen om te zorgen voor een snelle en efficiënte dienstverlening, zeker met de nakende inwerkingtreding en de afloop van het proefproject dat nu tot aan de start van het decreet zelf is gekomen? Bijkomend: is het niet te vroeg?

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, het is natuurlijk altijd de vraag of een aangekondigde hervorming waarop iedereen zich voorbereidt op het laatste moment wordt teruggeschroefd. Ik zal dat niet doen. Ik denk dat dat ook zeer onverantwoord zou zijn. Ik heb al vanaf januari aangeboden om daarover in de commissie een gesprek te voeren. De commissie is meester over haar werkzaamheden. Ik heb daar geen probleem mee. Ik weet natuurlijk ook dat een minister zich op dat moment in een kwetsbare positie bevindt. Die transitie is namelijk complex en vraagt de medewerking van vele mensen. Dat moet gebeuren in een sector waar er inderdaad een belangrijk probleem is in termen van capaciteit en aanbod.

Mijnheer Gysbrechts, het decreet is er net op gericht om de jeugdhulp meer te organiseren en te oriënteren op de ondersteuning van de sociale context en om een beroep te doen op de familie, het gezin als vertrekpunt van de hulpverlening. Dat is een van de kernpunten van die hervorming. Het is de bedoeling om ervoor te zorgen dat niet de logica van de organisaties die hulp aanbieden – gehandicaptensector, bijzondere jeugdzorg enzovoort – bepalen welke hulp er wordt geboden, maar juist een unieke, uniforme diagnose en indicatiestelling, en dat liefst met een breed en rechtstreeks toegankelijk aanbod.

Om op uw vraag te antwoorden: wij zullen nog een oproep doen om dat aanbod van rechtstreeks toegankelijke hulp een stuk uit te breiden. Collega's, uiteraard zullen we de signalen op het terrein ernstig nemen. Dat is evident. We moeten proberen de dialoog actief te houden en opvolging te geven aan de zaken die men op het terrein, met de ICT-applicaties en het geheel van integrale jeugdhulp, ervaart en aanvoelt. In die zin ben ik er absoluut toe bereid om dat gesprek te voeren.

Ik denk, in alle bescheidenheid, dat in de voorbije jaren het gesprek met de mensen van justitie, met de actoren, ook intens is gevoerd en dat het niet zo is dat we twee dagen voor de inwerkingtreding van het decreet een aantal zaken moeten ontdekken. Uiteraard komt er een belangrijke periode waarin het gesprek en de dialoog echt intens moeten worden gevoerd. Nog eens: het is zeker niet de bedoeling om vanaf moment één in een totaal nieuwe wereld te stappen. We moeten de belangen van die kinderen en jongeren voor ogen houden en dat betekent dat we die transitie zorgvuldig moeten aanpakken.

Mevrouw Else De Wachter: Minister, ik vind uw laatste antwoord toch een beetje spijtig. De discussie is gevoerd in het verleden. We hebben gekozen voor een voorstartfase die minstens zes maanden moet duren om degelijk te kunnen evalueren en na te gaan waar de knelpunten liggen. Het is voor ons moeilijk om de discussie al na bijvoorbeeld drie maanden te moeten voeren in de commissie. Ik zou dus echt willen aandringen om uw verantwoordelijkheid te nemen en niet vast te houden aan timing. Niet de technische defecten zijn van belang, ook niet of men het aanbod uitbreidt of niet, maar het kind is belangrijk en dat mogen we niet vergeten. Het wordt hoog tijd dat we daar terug oog voor hebben. *(Applaus bij sp.a, het Vlaams Belang en Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het NMBS-vervoersplan 2014-2017

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het NMBS-vervoersplan 2014-2017

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, twee maanden geleden stond ik hier ook om ongeveer hetzelfde debat te voeren over het NMBS-vervoersplan 2014-2017. We hebben toen kunnen vaststellen dat er heel veel kritiek op het plan was, zelfs van de Federale Regering. Uiteindelijk was er een overleg in het oriëntatiecomité.

Minister, de NMBS heeft vorige vrijdag gezegd het plan bij te zullen sturen. Mijn vraag is heel simpel. Gelet op het feit dat zowel de provincies, het gewest, De Lijn en de federale overheid betrokken partners zijn en dat we mogen vaststellen dat het overleg tussen De Lijn en de NMBS tot zeer weinig oplossingen heeft geleid, vraag ik u heel duidelijk naar de stand van zaken. Is er al beter overleg opgestart? Als ik het goed heb begrepen, is het de Federale Regering die de NMBS nieuwe voorwaarden heeft opgelegd en niet de Vlaamse Regering. Minister, graag vernam ik van u of dit een nieuwe gelegenheid biedt aan de Vlaamse Regering om de NMBS eventueel bijkomende voorwaarden op te leggen waardoor het Vlaamse Gewest een beetje meer kan wegen op een samenwerking tussen De Lijn en de NMBS.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, collega's, het vervoersplan van de NMBS kan op weinig applaus rekenen. Een korte opzoeking leert mij dat Gent, Destelbergen, Melle, Merelbeke, Ninove en Diksmuide al formeel protest hebben aangetekend. Ook in Limburg leeft het. De openbaarvervoersvereniging TreinTramBus heeft het plan ook al een onvoldoende gegeven en last but not least, ook de Federale Regering heeft het plan vorige vrijdag eigenlijk teruggestuurd met de vraag om het bij te sturen.

Het is opvallend dat het tot nu toe behoorlijk stil is gebleven aan Vlaamse kant. We hebben een belangrijke kans: in de beslissing van de Federale Regering staat dat de eventuele wijzigingen zullen worden besproken met de Vlaamse en de Waalse Regering en met hun openbaarvervoersmaatschappijen om te komen tot een multimodale aanpak.

Minister, mijn vraag sluit voor een deel aan bij de vraag die de heer Reekmans heeft gesteld. Niet alleen een vraag naar de stand van zaken, maar ook een vraag of de Vlaamse Regering bereid is om proactief bij de NMBS een aantal zaken op tafel te leggen om te komen tot een beter plan dat de mobiliteit in Vlaanderen ten goede komt.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik verwijs naar de actuele vragen die op 11 december zijn gesteld over dit vervoersplan. Ik heb toen gezegd dat het grootste probleem – toen en nu nog – zit in het feit dat artikel 10 van de beheersovereenkomst tussen de NMBS en de federale overheid zegt dat men, vooraleer men met zo'n vervoersplan naar buiten kan komen, dat plan eerst grondig moet hebben doorgesproken met de regionale vervoersmaatschappijen.

Dat is niet gebeurd. Op het moment dat het vervoersplan gelanceerd is door de NMBS, was er geen overleg geweest met onder andere De Lijn. Ik betreur dat. Dat is ook de reden waarom de minister-president enkele weken geleden een brief geschreven heeft aan de premier, om te vragen om de procedures uit het beheerscontract te respecteren, om het vervoerscontract bij te sturen en om zeer goed te overleggen met De Lijn, om er zo voor te zorgen dat die multimodaliteit gegarandeerd wordt.

Ondertussen heb ik ook zelf contact gehad met de heer Cornu, om nog eens alle knelpunten te overlopen. Hij heeft mij toen gemeld dat er een provinciale ronde zou komen en dat alle gemeenten de kans zouden krijgen om hun opmerkingen te maken. Ik ben zeer blij dat alle gemeenten dat nu ook doen.

Zo'n nieuw vervoersplan is uiteraard niet iets kleins. Dat is iets vrij fundamenteels, dat naadloos moet aansluiten op alle andere vervoersmodi, en zeker op het aanbod van de regionale vervoersmaatschappijen. Ik ben dan ook blij dat de Federale Regering, onder andere onder druk van Vlaanderen, beslist heeft om nog een aantal aanpassingen aan te brengen aan het plan, en om, vooraleer het definitief vastgesteld wordt, met de deelregeringen te overleggen. Dat lijkt mij de evidentie zelf.

Maar het had vermeden kunnen worden, als de NMBS de moeite had gedaan om, vooraleer ze dat plan lanceerde, met onder andere de regionale vervoersmaatschappijen te overleggen, wat niet is gebeurd en wat nu dus een kakofonie tot gevolg heeft.

De heer Peter Reekmans: Minister, ‘kakofonie’ is normaal gezien een woord dat je als oppositie in de mond neemt, en niet als meerderheid. Maar dat is het inderdaad. Wat ik niet begrijp, is dat artikel 10 intussen nog steeds niet gerespecteerd wordt. En wat ik nog minder begrijp, is tot welk nut het Oriëntatiecomité nog dient. Wat is er tot op heden wel al beslist of besproken binnen dat Oriëntatiecomité? Dat is zeer onduidelijk, minister.

Ik ben verheugd te horen dat er een provinciale ronde van de NMBS op komst is met alle gemeenten. Zoals u weet, bestuur ik ook mee een gemeente, maar ik heb nog geen uitnodiging gekregen. Er is dringend werk aan de winkel, minister. Als we nog voor 25 mei effectief naar comobiliteit willen, en een betere samenwerking willen tussen de NMBS en De Lijn, dan hoop ik dat die uitnodiging snel komt. In de praktijk is het echter nog altijd heel veel ‘blabla’, om het met de woorden van mevrouw Vogels te zeggen, en weinig ‘boemboem’.

De heer Jan Roegiers: Minister, het is goed dat u hier een krachtig antwoord en een krachtig statement maakt ten aanzien van die kakofonie, zoals u het zelf noemt. De beslissing van de Federale Regering zegt nu ook heel duidelijk dat die wijzigingen zullen moeten worden doorgenomen met de deelstaatregeringen en met de openbare vervoersmaatschappijen. Er zit dus een tweede kans in. Het is goed dat we die kans ook grijpen.

Wordt er in de schoot van de Vlaamse Regering ook over nagedacht om, indien het mogelijk is en als het de mobiliteit in Vlaanderen ten goede komt, bepaalde trajecten te cofinancieren, teneinde die comodaliteit tot een goed einde te brengen? Wij hebben immers de mogelijkheid om een aantal zaken te pre- of cofinancieren – in dit geval cofinancieren – om financiële problemen het hoofd te kunnen bieden.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Ook ik was toch enigszins verbaasd, minister, toen het nieuws naar buiten kwam. Ik kreeg een aantal weken geleden, wellicht net als nog heel wat collega’s, een uitnodiging vanuit de provinciale overheid, samen met de NMBS, om aanwezig te zijn op een informatievergadering. Het was dus niet echt een overlegvergadering, maar een informatievergadering, afgelopen maandag in het Provinciehuis.

Ik hoop dat u aan de NMBS, en ook wel aan uw federale collega’s, sterk genoeg hebt gezegd dat er nog heel wat bijstellingen zullen moeten gebeuren, om alle vervoersmodi ook in Vlaanderen goed op elkaar te laten aansluiten. Ik ben blij dat u daar echt werk van wilt maken. U hebt dat in het verleden ook al gezegd. Maar op dit moment is het echt een kakofonie, als ik mijn mailbox bekijk.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Het is goed, minister, dat u bij de NMBS hebt aangedrongen op een goede overeenstemming met De Lijn, en op het feit dat er rekening moet worden gehouden met de bezorgdheid en de bekommernissen van de besturen en de gebruikers.

Uiteraard is het de NMBS die de boer moet opgaan en het verhaal uit de doeken moet doen. Ook in West-Vlaanderen kijken we uit naar de roadshow die ze halfweg maart zullen brengen. We zullen onze opmerkingen zeker formuleren. Ik geloof dat we het over de partijgrenzen heen eens zijn dat een verfijning en een efficiëntie van het vervoersplan bij de NMBS absoluut geen achteruitgang mag betekenen van de dienstverlening.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Minister, als je de opmerkingen hoort in ons eigen Vlaams Parlement, maar ook in de samenleving, de ‘société civile’, dan geloof ik dat de NMBS die

beide dossiers, zowel het vervoersplan als de geplande investeringen, terug op tafel moet leggen. Dit kunnen ze niet zomaar laten passeren door te zeggen dat ze een ronde doen, dat ze zich excuseren voor waar het eventueel wat minder gaat of waar er klachten zijn, en voor de rest de trein gewoon laten doordenderen. Dit dossier moet opnieuw op tafel worden gelegd, de beide luiken: het vervoersplan en het investeringsplan. In Limburg worden we heel stiefmoederlijk behandeld, en we zijn niet de enigen. Dit kan zo niet voortduren.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, u spreekt over een kakofonie, maar heel dit dossier is een grote schande, want het is net alsof er de laatste weken geen overleg is geweest. Dit vervoersplan sleept al meer dan drie jaar aan. Er is geen enkel moment van overleg geweest. De minister-president heeft al boze brieven geschreven. Nu, op het einde van de rit, als er eindelijk een bijna goedgekeurd vervoersplan is, mogen we misschien toch nog eens het plan inkijken en bijsturen waar nodig.

Dat vind ik potsierlijk. Minister, ik hoop dat u hard op de tafel zult slaan, want als burgers en parlementsleden krijgen we via de provinciale rondes informatie. Het is een grote schande dat u er, zelfs op dit moment, terwijl het al aan het publiek wordt voorgesteld, nog geen enkele zeg in hebt gehad. Het is een absolute noodzaak om aan de rem te trekken, en ervoor te zorgen dat het vervoersplan wordt aangepast aan de noden die op het terrein effectief bestaan.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik dank u voor al deze opmerkingen. Ik kan vrij kort zijn. Het feit dat de Federale Regering heeft beslist dat het vervoersplan wordt herbekeken en dat er voorafgaandelijk een overleg zal zijn met de regio's, is van cruciaal belang. Ik ben het eens met iedereen die opmerkingen heeft over het feit dat dit vervoersplan naar buiten is gekomen zonder, ik onderstreep dit nogmaals, zonder dat er overleg is geweest met De Lijn. In artikel 10 staat expliciet beschreven dat dat moet.

Ze hebben nog een jaar, er kan nog veel worden rechtgezet in de komende maanden, maar ze moeten het dan ook heel actief doen. Die roadshows of informatievergaderingen zijn goed om iedereen alert te maken voor wat er kan wijzigen aan de dienstverlening, om alle opmerkingen te bundelen. Voor mij als bevoegd minister in Vlaanderen is het vooral van belang dat de toekomstige dienstverlening naadloos kan aansluiten op de dienstverlening die De Lijn aanbiedt, en dat die ook geen achteruitgang betekent, maar een vooruitgang op de vroegere dienstverlening.

Het is logisch dat men probeert een investeringsplan aan te passen, maar het is niet logisch dat dat zonder grondig overleg gebeurt. Je ziet wat er gebeurt als er onvoldoende overleg is.

Er zijn mogelijkheden tot cofinanciering voor de investeringen. We hebben de heer Cornu en de heer Lallemand gezien. Ik ben het eens met u, mijnheer Keulen, dat je de investeringen en exploitaties samen moet bekijken. Als je een investering doet, en Vlaanderen investeert mee via een co-investering, dan moet je zorgen dat er wordt geëxploiteerd op een fatsoenlijke manier. Die tijdlijn kan perfect samenlopen, zeker nu de Federale Regering heeft beslist wat ze heeft beslist. Wat mij betreft, is die piste goed.

Er was ook gevraagd dat het geïntegreerd wordt bekeken. Inzake investeringen heb je een volume middelen dat je maar één keer kunt uitgeven, maar het vervoersplan is iets helemaal anders. Daar moet je binnen de bestaande organisatie optimaliseren. Dat heeft enorme effecten op al het andere vervoer dat aansluit. Daar moeten wij, zeker vanuit Vlaanderen, de kans krijgen om dat voldoende mee te monitoren. Het staat in de brieven die de minister-president heeft geschreven en het wordt ook zeer zorgzaam verder opgevolgd.

Wij hebben trouwens het engagement gekregen dat er formeel met ons wordt overlegd vooraleer men tot een definitieve vaststelling overgaat. Ik hoop dat dit heel spoedig kan gebeuren.

De heer Peter Reekmans: Minister, “kakofonie” en “schande”: de meerderheidspartijen zeggen het, wat moeten we hier dan als oppositie nog komen vertellen? Soms is dat heel moeilijk.

We kunnen een potje blijven janken vanuit Vlaanderen en zeggen dat er geen overleg is, dat het overleg niet op gang komt. Een van mijn vragen daarnet was wat Vlaanderen wil veranderen en verbeteren. Vlaanderen kan intussen een duidelijke mening formuleren, ook al luistert De Lijn misschien nog niet, dan heeft dit parlement of Vlaanderen minstens een duidelijk visie. En met alle respect, minister, maar die visie heb ik de voorbije weken en maanden niet gehoord. (*Applaus bij LDD*)

De heer Jan Roegiers: Minister, ik dank u voor uw antwoord en ik dank ook de collega's, want het is duidelijk dat we dit debat met vereende krachten kunnen blijven voeren. Ik noteer alvast dat we halverwege maart de NMBS in de commissie zullen ontvangen. We kunnen dit debat dan op het scherp van de snee voortzetten.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de kritiek op de Vlaamse subsidies voor verbranding van recyclebaar hout in biomassacentrales

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, vrijdag protesteerde de koepelorganisatie van de houtverwerkende industrie, Fedustria. De sector zegt dat 2800 banen op de tocht kunnen komen te staan omdat hout steeds meer wordt aangekocht door de energiesector om te worden verbrand als ‘groene energie’.

De prijzen van verwerkbaar of recyclebaar hout stijgen en de potentiële kopers strijden met ongelijke middelen: het verbranden wordt gesubsidieerd, het verwerken of het recycleren niet.

De discussie wordt extra actueel naar aanleiding van de nakende omvorming – die is ook al in de commissie aan bod gekomen – van twee steenkoolcentrales in biomassacentrales, eentje in Gent en eentje in Genk. Dat kan de belastingbetaler, zegt het Vlaams Energieagentschap, 328 miljoen euro per jaar kosten, of in tien jaar tijd 3 miljard euro, aan subsidies, aan groenestroomcertificaten voor de biomassacentrales.

Beide centrales zullen hout verbranden. Ze zullen dus hout aankopen. Maar zoals gezegd is dat hout ook bruikbaar als grondstof voor het maken van OSB-platen of spaanderplaten.

We hebben steeds gezegd dat materialen, dus ook hout, in de eerste plaats verwerkt, gerecycleerd moeten worden en pas in een laatste fase, als recyclage niet meer mogelijk is, verbrand. De praktijk is enigszins anders, vandaar mijn vraag.

Zult u, minister, concrete maatregelen nemen om het verbranden van hout dat nochtans voldoende kwalitatief is voor andere toepassingen, niet langer te subsidiëren?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, mijnheer Vandaele, het Energiebesluit is daarover heel duidelijk: hout dat voor iets anders wordt gebruikt, komt niet in aanmerking voor de certificaten. De Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) maakt dit concreet en heeft een mededeling gemaakt waarin de houtsoorten worden gedefinieerd die enkel nog kunnen worden gebruikt om energie op te wekken, bijvoorbeeld twijgen. Er is ook één restcategorie bij waarvan de omschrijving luidt: die houtsoorten waarvan de sector zelf,

Fedustria, Cobelpa, verklaart dat ze niet gebruikt worden voor andere toepassingen. Het is natuurlijk een categorie die, wegens het overleg, flexibel in te vullen is naargelang wat men wel of niet gebruikt voor andere toepassingen.

In het verleden heeft de sector over de specifieke houtsoort waar nu wat commotie over bestaat, altijd gezegd dat die nergens anders dienstig voor is dan om te worden opgestookt. In het besluit staat heel duidelijk dat hout eerst moet worden hergebruikt, dan gerecycleerd en dan pas opgestookt. Opstoken doet men pas als het nergens anders meer nuttig is.

De sector heeft altijd gezegd dat als er voor die specifieke houtstromen niets anders kan gebeuren dan opstoken. Ik heb begrepen dat zij zeggen dat dit intussen is veranderd. Maandag is daar een overleg over gepland. Zij zijn van mening dat die houtstromen wel worden gebruikt voor andere toepassingen. Het zou natuurlijk belangrijk zijn, ook voor de VREG, om dat te gaan bekijken.

Op heden heeft de VREG nog geen enkele aanwijzing ontvangen, zegt men mij. Ik heb daar vandaag nog naar geïnformeerd. Maar vanzelfsprekend zal ik de regulator vragen om dat ernstig te onderzoeken. Indien blijkt dat houtsoorten in de toekomst in aanmerking kunnen komen of vandaag in aanmerking komen, die nog nuttigere toepassingen kunnen kennen, dan zal ik ervoor zorgen dat het decreet en het besluit correct worden uitgevoerd en dat daar geen groenestroomcertificaten voor worden toegekend.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, u hebt gelijk dat de decreetgever nooit heeft gewild dat hout zomaar wordt verbrand. Maar destijds werd wel een uitzondering toegestaan voor Max Green van Electrabel, waar en Canadese houtpellets verbrandt. Is het daar niet allemaal begonnen? Sommigen zeggen dat dit gebeurde met medeweten van Fedustria waar men Canadese houtpellets verbrandt. Daarmee was het hek van de dam. Als ik u goed begrijp, zegt u nu dat er niets mis is met de regelgeving, maar dat het gaat over de toepassing.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, als houtafval dat voordien enkel maar verbrand kon worden, nu wel kan worden gebruikt als materiaal, dan moet dat decreet maar worden aangepast, en dat hebt u nu ook aangekondigd. Mijnheer Vandaele, het moet me toch even van het hart: ik heb al vaak de degens gekruist met vertegenwoordigers van de N-VA over hernieuwbare energie, en daarbij legt de N-VA altijd de nadruk op die grootschalige biomassaverbranding. Mijn fractie is van mening dat we in de eerste plaats moeten inzetten op zon en wind en pas in een latere fase op biomassa om tal van redenen zoals duurzaamheid en het feit dat het kan worden gebruikt als materiaal enzovoort. U vertelt hier enigszins een ander verhaal. Bij dezen ben ik blij met de koerswijziging bij de N-VA.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: De N-VA verandert misschien van koers maar wij alleszins niet, in die zin dat dit probleem ook niet nieuw is.

Minister, al in 2010 hebben een aantal collega's u hierover ondervraagd na een noodkreet vanuit de houtsector. In 2010 voelde men al de noodzaak om strengere regels te hanteren. De VREG heeft dan een aantal criteria opgesteld die verder gaan dan de Europese normen in dezen. Ik heb begrepen dat uw woordvoerder in de pers heeft gezegd dat daar een mouw aan gepast zal worden. Betekent dit dat u de regels zult verstrengen in overleg met de VREG en met de sector?

In 2010 hebt u een Europees initiatief aangekondigd om de regels op Europees niveau aan te passen, wat me heel nuttig lijkt. Hoeveel staan we daarmee?

De voorzitter: Eén vraag is voldoende, mijnheer Bothuyne.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Er is hout en hout. Er is goed hout en er is slecht hout. Het goede hout moeten we niet in de oven stoppen. Dat moeten we koesteren en daar moeten we mee doen wat we daarmee kunnen doen. Ik denk dat de houtsector dat ook vraagt. Maar er is natuurlijk ook afvalhout waar we mee weg moeten en waar we mee weg zouden kunnen. Wat dat betreft, hoop ik dat we op dezelfde golflengte zitten als de N-VA: afvalhout mag wat mij betreft verbrand worden.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, ik wil de klemtoon leggen op een andere insteek voor dit dossier. Wat ik ook in de pers vernomen, is dat de houtfederatie vooral problemen heeft met de subsidiëring die er tegenover staat. Dit groenestroombeleid leidt ertoe dat alle kosten die daarvoor worden gemaakt worden doorgerekend in de energiefactuur. Alweer wordt aangetoond dat het huidige beleid op het vlak van groene stroom helemaal fout zit en dat we veel beter zouden overschakelen naar een systeem waarbij we een investeringssteun geven. Dan zouden dergelijke ongewenste effecten veel minder voorkomen.

Het Vlaams Energieagentschap heeft berekend dat het totaal van de ondersteuning die deze twee centrales krijgen de stroomprijs zal doen stijgen met 328 miljoen euro per jaar, wat neerkomt op een meerkost van 100 euro per jaar. Minister, bent u bereid of bent u bezig om het systeem van de groenestroomcertificaten aan te passen, naar een veel duidelijker systeem waarbij oversubsidiëring wordt weggewerkt?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik was een van de mensen die in 2010 de kat de bel aanbod om onze gerustheid te uiten ten aanzien van het verbranden van hout. Het antwoord vandaag is exact hetzelfde heldere antwoord als toen, namelijk dat we geen hout verbranden dat ook nog voor iets anders kan worden gebruikt en dat we er logischerwijze geen subsidies aan geven.

In het antwoord is toen ook uitdrukkelijk verwezen naar de Europese context. Heel de houtindustrie bevindt zich op een veel grotere schaal. Mochten andere landen eens doen wat wij doen en wat de minister doet, namelijk die heldere lijn aanhouden en de sector betrekken bij mogelijke evoluties en bij besprekingen, dan zouden we al veel verder staan en zouden we tegemoetkomen aan de ongerustheid van Fedustria.

Minister Freya Van den Bossche: Mevrouw De Knop, misschien weet u het niet, maar het systeem is al aangepast. We hebben het aangepast in dit parlement. De oversubsidiëring is weggewerkt. De overheid investeert nog steeds in groene stroom. We hebben die nodig en u weet ook dat, als we investeren in groene stroom, we veel meer meester zijn over de eindprijs. Het schone milieu krijgt u erbij.

U weet ook dat investeringssteun zinvol is voor technologieën die veel kosten bij aankoop en geen kosten hebben voor onderhoud. Dat is niet zo bij biomassacentrales. Men bouwt een centrale of bouwt die om. U weet dat de onderhoudskosten en de brandstofkosten eerder hoog liggen. Ik vergelijk het met een windmolen of zonnepanelen, waar de kosten om die continu te laten draaien miniem zijn. Bij biomassacentrales zijn die kosten hoog. Het subsidiëringssysteem is er dus vanzelfsprekend één waarbij we ervoor zorgen dat die centrale ook werkelijk energie kan opleveren. Als u veel steun geeft bij de investering en ze dan laat doen wat ze willen, gaan ze draaien als de stroom duur is, niet draaien als de stroom goedkoop is en dan zijn we veel verder van huis.

Mijnheer Bothuyne, ik moet geen regels veranderen, de regels moeten worden toegepast. Er is heel duidelijk bepaald dat als de houtsoorten worden gebruikt voor iets anders, zij geen aanleiding meer kunnen geven tot groenestroomcertificaten.

Wat de heer Vandaele zegt, klopt. Jaren geleden heeft de VREG advies ingewonnen bij Fedustria. Toen hebben zij gezegd dat de specifieke houtsoorten niet dienstig waren voor iets

anders. Dus heeft de VREG conform het besluit en de mededeling gezegd dat ze konden worden gebruikt om op te stoken, omdat ze voor niets anders nuttig waren. Nu zegt Fedustria over gelijkaardige houtsoorten iets anders. De VREG moet dat onderzoeken. Misschien is de markt gewijzigd en gebruikt men nu grondstoffen die men vroeger niet gebruikte of misschien is er iets anders aan de hand. De VREG heeft nog geen afdoende informatie gekregen waardoor ze van mening zijn dat de informatie van Fedustria klopt, maar ik heb hen gevraagd om dat zeer correct te onderzoeken, om niet het risico te lopen, zoals de heer Vandaele en vele andere collega's vragen, dat wij goed hout zouden opstoken. Dat is absoluut niet de bedoeling.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer Sanctorum, ik kan u geruststellen. Als de N-VA pleit voor biomassa, pleit ze niet voor het verbranden van hout dat voor andere zaken nuttig kan zijn, zeker niet voor het verbranden van dat hout met subsidies. Dat weet u. Biomassa houdt veel meer in dan de verbranding van hout.

Mijnheer Van Malderen, dat is inderdaad de vraag. Verbranden we hout dat nog voor andere dingen kan worden gebruikt of niet? Ik vermoed, ook als we de evolutie van de gedachtegang zien bij Fedustria, dat er een soort grijze zone is ontstaan. Daarom ben ik blij met uw antwoord, minister, namelijk dat de VREG dat dringend moet uitzoeken zodat we ter zake duidelijkheid krijgen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nachtelijke afvaltransporten naar de biostoomcentrale in Oostende en het afvalbeleid van de Vlaamse Regering

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de afvaltransporten naar de biostoomcentrale in Oostende en de naleving van de milieuvergunning

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Minister, de vraag sluit naadloos aan bij de vorige. We zijn allemaal voorstander van het opwekken van groene, alternatieve energie. Een van middelen die we daarvoor gebruiken, is verbranding, niet alleen van hout maar van allerlei soorten afval. Ik kan daar een eind in meegaan.

Electrawinds had in Oostende een grote verbrandingscentrale. Ze hebben die recent verkocht aan Bionerga nv. Ik wil die overname wel steunen, zij het dat we nu in de media vernemen ...

Ik zie twee collega's in diep gesprek. *(Opmerkingen)*

Ik vind dat mooi: hij zit voor haar, een oud-minister, op de knieën. Dat is een heel mooi moment. *(Gelach)*

Er moet energie worden aangeleverd. Dat gebeurt op een milieubelastende manier. De media hebben berekend dat we 1 miljoen kilometer ...

Nu gaat zij op de knieën zitten voor hem. *(Gelach)*

Het blijft mooi, maar u kunt dat misschien beter in het Koffiehuis doen, want u leidt me af.

Minister, die energie moet van ver komen. Dat kost heel wat geld. Hoe gaat u daarmee om? Vindt u deze manier van werken energiezuinig of niet?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, gisteren was iedereen getuige van een reportage op het tv-journaal over illegale afvaltransporten 's nachts tegen de milieuvoorwaarden in.

Minister, iedereen moet hetzelfde gedacht hebben: hoe is het mogelijk dat zo iets aan het licht moet komen via een ijverige journalist?

U hebt daar meteen op gereageerd. U was niet op de hoogte, want er was geen klacht. Dus er was ook geen controle, denk ik dan. Als de milieuvorwaarden jarenlang niet worden gerespecteerd en dat wordt niet opgemerkt, dan zitten we met een probleem. Wat gaat u doen om de controle te versterken op het naleven van de milieuvorwaarden en de vergunningen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik zal eerst alles nog eens op een rijtje zetten. Waarover gaat het?

Deze vergunning werd in 2007 verleend voor het verbranden van hoogcalorisch afval. Ze is verleend door de deputatie van West-Vlaanderen. Dit is een privaat initiatief waarvoor een vergunning is aangevraagd bij de provincie. De deputatie heeft op basis van VLAREM de vergunning verleend. Het gaat niet om een vergunning die verleend is voor het verbranden van huishoudelijk afval.

Het is juist dat we aan de hand van de reportage kunnen vaststellen dat de voorwaarden die de deputatie heeft opgelegd in de milieuvergunning niet door het bedrijf worden nageleefd. Ik heb niet gereageerd met een mededeling dat we niet op de hoogte waren en dat er geen klacht was binnengelopen. Ik heb gereageerd door te zeggen dat dit niet kan. De milieuvergunning is geen vodje papier, ze moet worden nageleefd. Dat blijft ook zo. Ondertussen is het parket met de zaak bezig.

U vraagt me wat er moet gebeuren om ervoor te zorgen dat de voorwaarden die in vergunningen worden opgelegd, ook worden nageleefd. U weet dat controles van klasse-1-bedrijven gebeuren door de Milieu-inspectie; die van de klasse-2-bedrijven gebeuren door de lokale handhavers. We moeten dat systeem aanhouden. Ik heb bij de Milieu-inspectie nogmaals laten navragen hoe die concreet te werk gaat. De inspectie kan controles uitvoeren op basis van een klacht, maar in dit geval, met veel nachtelijke transporten, is er nooit een klacht ingediend. De Milieu-inspectie voert ook spontane controles, op eigen initiatief uit. Zo zijn vorig jaar 12.000 controles bij 4500 bedrijven uitgevoerd, zo blijkt uit het jaarverslag.

De Milieu-inspectie werkt natuurlijk met prioriteiten. De inspectie onderzoekt welke bedrijven een groot risico op sterk vervuilende emissies of lozingen vertonen, en die bedrijven zijn een prioriteit. Daarom ook is het bedrijf waarover we het hier hebben vorig jaar gecontroleerd. Er zijn toen metingen van de luchtemissies gebeurd. Het is dus niet zo dat het bedrijf nog nooit is gecontroleerd. Men heeft evenwel niet vastgesteld dat er nachtelijke transporten gebeurden. Het parket is er dus mee bezig. Aan de Milieu-inspectie heb ik gevraagd hoe het komt dat ze die nachtelijke transporten niet heeft opgemerkt.

De heer Jan Penris: Minister, de gerechtelijke diensten buigen zich terecht over de nachtelijke transporten, ik ga me daar niet mee bemoeien. U wil ik een politieke vraag voorleggen: vindt u het logisch dat een bedrijf zoals dit zo excentrisch is gelegen? Is het niet logischer om het afval dat we wensen te verbranden op een centraler gelegen plek te behandelen?

De heer Hermes Sanctorum: Minister, wat u zei is een verklaring, maar geen excuus. Ik heb begrepen dat u laat uitzoeken hoe die nachtelijke transporten door de mazen van het net zijn geglipt.

Ik wil het over meer dan dat hebben, want dit is natuurlijk maar het topje van de ijsberg. Het gaat over het afvalverbrandingsbeleid van Vlaanderen in zijn geheel. Zo-even hebt u dat – misschien onbewust – geïllustreerd, toen u wat afstand nam van de vergunning die de West-Vlaamse deputatie in 2007 heeft uitgereikt. Dat is nu het kernprobleem: de Vlaamse overheid heeft geen enkel instrument in handen om het afvalverbrandingsbeleid te sturen. De afgelopen jaren hebt u nagelaten om daartoe een instrument te ontwikkelen. Ondanks

parlementaire initiatieven en debatten hebt u op dat punt het licht niet gezien. Mijn vraag luidt dus of u na het bekijken van de reportage wél het licht hebt gezien. Zult u zo'n instrument ontwikkelen?

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Voorzitter, minister, collega's, ik wil twee punten ter sprake brengen. Een: een vergunning moet worden nageleefd. Vandaar dat we vanochtend in de commissie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu uitgebreid hebben gedebatteerd over de handhaving van de voorwaarden in de omgevingsvergunning. Twee: ik wil het even hebben over het gebrek aan sturingskracht dat Vlaanderen wordt aangewreven. Op 8 maart 2010 hielden we een gedachtewisseling met vijf partners. Toen hadden we het al vlug over de capaciteit in Vlaanderen, en dat werd gebruikt om een aanvraag uit Limburg zo snel mogelijk te fnuiken.

Mijnheer Sanctorum, ik denk dat ik in die commissie als enige heb gezegd dat capaciteit gelijkstellen één zaak is, maar dat ervoor zorgen dat afval dicht bij de bron waar het wordt geproduceerd ook kan worden verbrand een andere zaak is. Ik ben blij dat ik vier jaar na datum medestanders krijg. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Mijnheer Sanctorum, ik ben ook de mening toegedaan dat er tijdens deze legislatuur te weinig visie is geweest op de afvalverbrandingsovens. Samen met u heb ik een resolutie ingediend om het toelaten van bijkomende ovens om nog bijkomende capaciteit te creëren een halt toe te roepen. Dat is toen jammer genoeg niet goedgekeurd. We wachten nog altijd op een duidelijk beleid wat dat betreft.

Ik breng hier ook graag nog even het element van de milieu-inspectie naar voren. Er wordt gezegd dat het bedrijf werd gecontroleerd. Dat is een goede zaak. Er moeten zeker af en toe controles gebeuren om erop toe te zien dat alles verloopt zoals het hoort. Maar ik meen mij toch te herinneren van een van de laatste discussies dat er bij de milieu-inspectie een personeelstekort is. Minister, ik wil van deze gelegenheid gebruikmaken om te informeren of daar intussen de nodige maatregelen werden genomen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, ik denk dat het nog meevalt met die sturingsmogelijkheden. We hebben ervoor gekozen om het zelfvoorzieningsprincipe in te voeren in ons Afvalstoffendecreet of in ons Materialendecreet. Terwijl de Europese Afvalkaderrichtlijn ons toestond om ook de grenzen open te zetten, om ons afval veel verder te voeren, naar Nederland en Duitsland, waar sprake is van overcapaciteit en waar voorlopig aan dumpingtarieven wordt gewerkt. We hebben gekozen voor het zelfvoorzieningsprincipe. Dat betekent dat alle stedelijke afval binnen onze grenzen wordt verwerkt.

Het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) staat ook toe dat we opleggen aan de exploitanten van afvalverwerkingsinstallaties om de aanvoer van hun afvalstoffen en de afvoer van afgewerkte producten via het spoor of de binnenvaart te laten verlopen. Minister, daar moet ik zeggen dat sommige vergunningverleners van die mogelijkheid gebruikmaken. Neem bijvoorbeeld de vergunning die is verleend aan Indaver voor de vierde roosteroven, die voorziet dat 75 procent van het afval via de boot moet worden aangevoerd. Of neem de biologisch-mechanische scheidingsinstallatie van IVAREM in Geel. Ook daar staan dergelijke percentages in de vergunning. Bij andere installaties zien we die voorwaarde helemaal niet terugkomen. Het zou goed zijn om daar één Vlaamse lijn te trekken en om ervoor te zorgen dat alle afvalverwerkers die gelegen zijn naast binnenvaart of spoor, hun afval via binnenvaart en spoor transporteren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, wij kennen de voorgeschiedenis van de vergunning, zoals u het schetst. Maar ik wil toch nog eens terugkomen op de handhaving van de vergunning. Voor alle zekerheid stel ik toch nog één keer de vraag. Klopt het dat er de voorbije jaren geen klachten zijn geweest van mensen in de omgeving? En klopt het dat er al die jaren – want de centrale bestaat toch al een jaar of vijf – geen pv's werden opgesteld door de milieu-inspectie?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, wij moeten hier een duidelijk onderscheid maken tussen de verwerking van het huishoudelijk afval en de verwerking van bedrijfsafval. Dat zijn twee verschillende zaken, die we niet door elkaar mogen halen. Met betrekking tot de verbranding van huishoudelijk afval is er absoluut wel een visie. Mevrouw De Vroe, u weet dat we het uitvoeringsplan hebben. Als je op lange termijn iets plant, is het natuurlijk niet de bedoeling om daar zomaar plotseling van af te wijken. U weet dat er in 2015 een nieuw plan moet komen. Wij zijn op dit moment een evaluatie aan het maken om dat in die zin bij te sturen.

Ik heb bij de start van deze legislatuur gezegd dat het voor mij belangrijk is dat het aanbod van afval en de verwerkingscapaciteit in evenwicht zijn, dat er geen overcapaciteit is. De Vlaamse Regering wil natuurlijk dat zo veel mogelijk mensen recyclen en dat er zo weinig mogelijk restfractie is die moet worden verbrand. Op dit moment wordt in Vlaanderen 71 procent van het huishoudelijk afval gerecycleerd. Daarmee zijn we de top van heel Europa. Wij doen dat dus schitterend, wij allemaal, alle Vlamingen samen. De restfractie wordt inderdaad verbrand.

Op dit moment zijn het aanbod en de verbrandingscapaciteit in evenwicht. Ik heb dit gedurende de volledige legislatuur aangehouden. Alle vergunningen zijn in die zin onderzocht. Daar is bij elke uitspraak over een vergunning rekening mee gehouden.

Mijnheer Sanctorum, ik herhaal dat we wel degelijk over sturingsinstrumenten beschikken. Ik ben het absoluut niet met u eens. Volgens u kan ik niets doen. Het provinciebestuur beslist immers. Dat klopt natuurlijk niet. We gaan ervan uit dat het om private initiatieven gaat. In eerste aanleg beslist de bestendige deputatie over de verlening van een vergunning. We beschikken echter over instrumenten. De OVAM kan tegen een vergunning in beroep gaan. Dit gebeurt ook. Momenteel is er nog discussie over vergunningen waartegen de OVAM in beroep is gegaan en waarover nog een uitspraak moet volgen. We beschikken over instrumenten om sturend op te treden. Ik ben het op dat vlak absoluut niet met u eens. Door in de loop van de legislatuur tegen aanvragen in beroep te gaan, hebben we dit trouwens al bewezen.

Mijnheer Penris, dit heeft niets met huishoudelijk afval te maken. Het gaat om andere afvalstoffen, namelijk hoogcalorisch bedrijfsafval, dierlijk afval en voorverwerkt huishoudelijk afval. Er is nooit een vergunning voor huishoudelijk afval verleend. Die vergunningen worden op een andere wijze beoordeeld.

Er zijn maar twee dergelijke installaties in heel Vlaanderen, namelijk in Oostende en in Geel. Volgens u is het een schande dat vrachtwagens moeten aan- en afrijden om dat afval aan te voeren. Wilt u dan dat we in elke provincie een nieuwe afvaloven plaatsen? Dat is niet het beleid dat ik voer. Ik ben daar geen voorstander van.

Als we de zaak vanuit Europees perspectief bekijken, vertrekken we vanuit het zelfvoorzieningsprincipe. We willen het bij ons veroorzaakt afval ook bij ons behandelen. Daarvoor hebben we momenteel niet meer en niet minder dan die twee installaties nodig. Het is dan ook logisch dat er in Vlaanderen twee dergelijke installaties zijn gevestigd.

U kunt het eigenaardig vinden dat die installatie in Oostende is gevestigd. De installatie bevindt zich niet op een centrale plaats, zoals Brussel, Gent of Antwerpen. Het gaat echter om een in 2007 genomen privé-initiatief. Op basis daarvan is de vergunning verleend. Als we naar het bedrijfsafval kijken, was dat toen ook een logische keuze.

Het onderscheid tussen huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen is duidelijk. De vergunningen worden op totaal verschillende wijzen verleend. Ook vanuit het beleid inzake duurzame materialen wordt hier anders naar gekeken.

De afstanden die in Vlaanderen worden afgelegd om het eigen afval te verwerken, blijven al bij al nog beperkt. In heel wat andere Europese landen worden die afvalstoffen van de ene lidstaat naar de andere lidstaat vervoerd. Dat willen we in Vlaanderen vermijden. Dat is het beleid dat we hier de voorbije jaren hebben gevoerd.

Mijnheer Vandaele, u hebt me net gevraagd of de afdeling Milieu-Inspectie effectief geen weet van klachten heeft. Ik kan formeel verklaren dat de afdeling Milieu-Inspectie geen kennis heeft van enige klacht die de voorbije jaren zou zijn ingediend. Ik heb het hier over de afdeling Milieu-Inspectie. Ik heb er geen zicht op welke klachten eventueel bij het stadsbestuur of bij de politie zijn ingediend. Dat weet ik niet. Ik ben bevoegd voor de afdeling Milieu-Inspectie, die in die bedrijven controles moet uitvoeren. De voorbije jaren zijn met betrekking tot de nachtelijke transporten geen klachten ingediend of processen-verbaal opgesteld.

Naar aanleiding van de gedane vaststellingen en de bekentenissen van het bedrijf wordt dit momenteel onderzocht. Het parket kijkt ook naar het verleden. We moeten wachten op een uitspraak.

Het bedrijf is vorig jaar gecontroleerd. De luchtuitstoot is meermaals geïnspecteerd. Aangezien de emissies conform de vergunning waren, is hiervoor geen proces-verbaal opgesteld.

We hebben het aanbod en de verwerkingscapaciteit in de loop van deze legislatuur heel consequent op elkaar afgestemd. Het beleid dat we voeren, blijft conform het uitvoeringsplan. Hier schuilt wel degelijk een visie in. We moeten absoluut vermijden dat milieuvergunningen niet worden nageleefd. Ik til dan ook heel zwaar aan die nachtelijke transporten. Die transporten zijn niet vastgesteld. Er zijn geen processen-verbaal opgesteld. Er hebben ons geen klachten bereikt. Ik laat dit verder onderzoeken. Ik herhaal wat ik gisteren al hebt verklaard: “De milieuvergunning is geen vodge papier en moet worden nageleefd.”

De heer Jan Penris: Minister, volgens mij heeft de heer Ceyskens, een van uw partijgenoten, de situatie heel goed samengevat.

Houd de aanvoerblijven kort, zo kort mogelijk. Minister, u kunt dat, maar om een of andere reden doet u dat niet. Zal ik eens suggereren waarom u dat niet doet? Omdat Electrawinds een bepaalde politieke kleur had, waarvoor u nu de verantwoordelijkheid opneemt, maar waarvoor u de verantwoordelijkheid niet hoeft op te nemen. Er is in dit verhaal meer aan de hand dan wij allemaal willen weten, en ik denk dat dit nog een vervolg gaat krijgen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik viel bijna achterover van uw antwoord. U zegt dat het aanbod aan brandbaar afval in evenwicht is met de capaciteit van de ovens in Vlaanderen. De OVAM, zeg maar uw eigen administratie, gaat altijd uit van een overcapaciteit. U en uw kabinet hebben die cijfers altijd tegengesproken, maar uw eigen administratie gaat vandaag al uit van een overcapaciteit.

U zegt dat we wél een instrument hebben om die overcapaciteit te beïnvloeden: in beroep kan de minister nog een beslissing nemen. Ja, als er al een vergunning is. Weet u wat er in het verleden is gebeurd? De OVAM is inderdaad bij u in beroep gegaan, en u hebt toch de vergunning gegeven. Dat is het geval geweest met Bionerga in Limburg. U geeft dus gewoon een vergunning tegen uw eigen administratie in! Dat is uw instrument met betrekking tot het afvalverbrandingsbeleid in Vlaanderen. Dat is het instrument dat u aanhaalt. Veel geblaat, weinig wol. Dit is de voorbije jaren echt een gemiste kans geweest op het vlak van het materialenbeleid. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Collega's, vanochtend heeft De Kracht van je Stem, onze educatieve dienst, de Verkiezingsdoos 2014 'Zo Verkozen' voorgesteld aan de pers.

Het is een doos met een bordspel, informatiebrochures, oefeningen voor leerlingen en een handleiding voor de leraar, telkens in een basisversie in eenvoudige taal en een uitgebreidere versie voor wie meer wil weten.

Tot 16.30 uur kunt u in de Anna Bijnszaal één exemplaar van zo'n doos afhalen.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nieuwe Europese waarschuwing met betrekking tot het fijnstofbeleid

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nieuwe Europese waarschuwing met betrekking tot het fijnstofbeleid

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister, geachte leden, de Europese Commissie had vorige week een minder leuke mededeling. Vorige week kreeg België een laatste waarschuwing voor luchtverontreiniging door fijn stof. Volgens de berichten van de Europese Commissie zouden de inwoners van Brussel, het Gentse havengebied, Antwerpen, met onder meer het havengebied, Vlaanderen en Luik sinds 2005 zijn blootgesteld aan ongezonde PM10-waarden. Minister, de gewesten zijn bevoegd voor Leefmilieu. Daarom spreek ik ook u aan. Het is zo dat we de jaargemiddeldenorm voor fijn stof wel halen. De daggemiddelden mogen maximaal 35 keer per jaar worden overschreden, maar op bepaalde plaatsen in Vlaanderen gebeurt dat nog altijd meer.

Nu zijn er diverse bronnen van fijn stof. We hebben dat hier in het verleden ook vaak aangekaart. Recente studies hebben ook aangetoond dat niet alleen het verkeer en de industrie daarvan de oorzaak zijn, maar ook houtkachels en de verbranding van hout.

Er zijn al een aantal maatregelen genomen. U hebt onder andere ook een luchtkwaliteitsplan opgesteld. Nu is er echter die waarschuwing van de Europese Commissie. Wat is uw reactie daarop? Zult u nog bijkomende maatregelen nemen, en zo ja, welke?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, geachte leden, onlangs werd ons land voor het eerst in de geschiedenis veroordeeld door het Europees Hof, met een boete van 10 miljoen euro, voor het niet naleven van de Europese richtlijn inzake waterzuivering. Deze week kwam ons opnieuw een bericht ter ore dat de Europese Unie ermee dreigt naar het Europees Hof te stappen omdat België – de Europese Unie erkent geen gewesten, dus in principe gaat het over België – onvoldoende inspanningen levert om een actieplan voor fijn stof daadwerkelijk tot uitvoering te brengen.

Volgens de Europese Unie is ons actieplan fijn stof ontoereikend, minister. Collega's, ik hoef het niet te zeggen, u weet allemaal dat fijn stof in grote mate verantwoordelijk is voor veel ziekten: hartziekten, longziekten en heel veel gevallen van astma. Het is dus enorm belangrijk dat Vlaanderen goed inzet op een degelijk actieplan fijn stof. Minister, daarom had ik graag geweten wat u met deze waarschuwing en deze negatieve beoordeling van Europa gaat doen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik zal nog eens herhalen wat mevrouw Eerlingen al heeft gezegd. De norm voor het jaargemiddelde halen wij. Daar zijn we conform wat Europa ons oplegt. Wat het daggemiddelde betreft, zijn er 4 plaatsen waar we de norm niet halen. Dat wil zeggen dat we meer dan 35 dagen per jaar die norm overschrijden. Die 4 plaatsen zijn Roeselare, Gent, Antwerpen en Oostrozebeke. Op die 4 plaatsen hebben we in 2012 de norm niet gehaald. In 2013 is het beter, dan is dat op nog maar 3 plaatsen. Maar de Europese Commissie kijkt naar 2012.

Dat geldt ook voor de andere gewesten. Brussel noch Wallonië halen de dagnorm. Daarom heeft Europa beslist om een met redenen omkleed advies op te stellen tegen de lidstaat België. Dat geldt trouwens ook voor nog zeventien andere Europese lidstaten. Er zijn dus nog zeventien andere lidstaten die ook de fijnstofnormen niet halen.

Wat is onze reactie daarop? Wij zien dat er een positieve trend is in de periode 2012-2013, ook door een aantal bijkomende maatregelen die wij genomen hebben. Dat sterkt ons in de overtuiging dat we moeten blijven inzetten op maatregelen. Dat doen we ook.

We hebben bijkomende maatregelen genomen. Welke zijn dat? We hebben in 2012-2013 twee keer de VLAREM-reglementering (Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning) verstrengd. Voor de geleide emissies zijn er nu strengere normen. Ook wat betreft de diffuse stofemissies hebben we in 2013 de algemene normen in de VLAREM-reglementering verstrengd.

Er is ook een nieuw lokaal actieplan in Antwerpen. Het gaat hier over heel specifieke regio's waar we de dagwaarden overschrijden. Wat is er in Antwerpen afgesproken? Dit is twee weken geleden beslist, samen met Vlaanderen en de stad Antwerpen: het inrichten van de lage-emissiezones, het strenger aanpakken van de emissies van kachels, het toepassen van het STOP-principe, dus echt inzetten op voetgangers, fietsinfrastructuur, trambeddingen, groene taxi's en dergelijke meer. Dat zijn allemaal heel concrete acties die opgenomen zijn in Antwerpen. Wij zijn twee weken geleden ook gestart met Gent. Ik heb alle betrokken actoren uit Gent en de omliggende gemeenten bij mij uitgenodigd om ook daar snel een actieplan op te maken met heel concrete maatregelen die we in de Gentse zone kunnen nemen.

We moeten absoluut inzetten op bijkomende maatregelen en op die manier heel brongericht zorgen dat ook in Roeselare, Oostrozebeke, Antwerpen en Gent de dagnorm wordt gehaald. Dat is geen evidente klus. We zullen met zijn allen inspanningen moeten doen. We moeten daar absoluut voor gaan.

U verwijst heel specifiek naar de houtkachels. Je moet daar een beetje mee opletten. Die zijn absoluut verantwoordelijk voor de uitstoot van fijn stof, maar het gaat hier over heel specifieke zones waar we ook andere maatregelen zullen moeten nemen. We zien dat heel wat gemeentebesturen ondertussen al maatregelen hebben genomen om ervoor te zorgen dat, wanneer er smog is en er een slechte luchtkwaliteit is, dat ook stoken met houtkachels door mensen die dat puur voor de gezelligheid doen en niet als enige verwarmingsbron hebben, wordt aangepakt. U ziet dat we tal van extra maatregelen nemen, die we ook zullen rapporteren aan Europa.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het stelt me niet echt gerust dat we niet alleen zijn en dat er nog andere lidstaten niet voldoen. Het blijft ook een gezondheidsprobleem. Ik ben wel blij dat u extra maatregelen hebt genomen en dat die actieplannen binnenkort in uitvoering zullen gaan.

Hoe zal de Europese Commissie hierover oordelen? Gaat ze op basis van resultaten oordelen of op basis van de actieplannen die nu opgesteld zijn? Kunt u daar duidelijkheid over verschaffen?

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, uw actieplan fijn stof dateert van 2005. Dat is nog opgesteld door de vorige minister van Leefmilieu, ondertussen de minister-president. U hebt vervolgens een aantal andere initiatieven genomen, concrete initiatieven en lokale initiatieven, maar blijkbaar stelt dat de Europese Commissie niet gerust. Minister, ook na uw antwoord heb ik niet direct de indruk dat Europa tevreden zal zijn omdat het niet duidelijk is of uw actieplan de hoeveelheden fijn stof daadwerkelijk zal terugdringen.

We kennen de bronnen van verontreiniging en we kennen de bronnen van fijn stof. Toch stel ik vast dat deze Vlaamse Regering onvoldoende heeft ingezet om de hoeveelheid fijn stof daadwerkelijk terug te dringen. We hebben het daarnet al gehad over het proeftuinproject elektrisch rijden. Ook ons verhaal over de schrootpremie hoort daarbij, minister. Indien wij in het begin van deze legislatuur een schrootpremie hadden ingevoerd, hadden we de hoeveelheid vervuilende dieselwagens van de weg genomen en enorm veel vooruitgang geboekt. Waar staan we vandaag? Door het niet invoeren van deze fiscale stimulans dreigt er ons opnieuw een boete boven het hoofd te hangen. Dat is bijzonder jammer.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat we de regering kunnen feliciteren met het feit dat we vooruitgang boeken. Maar het signaal vanuit Europa is heel sterk. We zitten in een van de meest dichtbevolkte gebieden van Europa, met een heel hoge activiteitsgraad, onder meer ook in de industriële sector en in bepaalde sectoren in het bijzonder. We zitten ook met een heel sterke havenuitbouw. Mobiliteit is een heel belangrijk gegeven. Het oplossen van een aantal verkeersknooppunten is belangrijk. Het is goed dat dit binnenkort in het vooruitzicht kan worden gesteld.

Ik zou graag hebben dat u er bij de collega's van de Federale Regering op aandringt dat ze een aantal meer milieuvriendelijke brandstoffen promoten. De nieuwe regeringsvorming is daar misschien het geschikte moment voor. U kent de problematiek van de diesel. De negatieve gezondheidseffecten van het fijn stof staan vandaag onomstotelijk vast. Op dat vlak moet er iets gebeuren. We zullen de meer omgevingsvriendelijke brandstoffen moeten promoten in plaats van het tegenovergestelde.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, de laatste jaren wordt u bij uw bevoegdheden nogal vaak op de vingers getikt door Europa. Denkt u aan de boete van 10 miljoen euro in verband met de waterzuivering, die we onlangs in de plenaire vergadering hebben besproken. Op regelmatige basis wordt u op de vingers getikt.

Ik herinner me dat we hier in 2009 over deze problematiek een debat hebben gevoerd naar aanleiding van het op de vingers tikken van de Europese Commissie over het fijnstofbeleid. U hebt toen inderdaad een aantal maatregelen aangekondigd en uitgevoerd. Onze fractie vindt dat deze regering in gebreke is gebleven in tal van zaken. Wij vinden onder meer dat de vergroening van het wagenpark die u hebt proberen te bewerkstelligen met de hervormingen van de fiscaliteit, geen geslaagde maatregel is geweest. Ik verwijs ook naar de heer Vereeck, die daarnet uw collega-minister Lieten heeft ondervraagd over het uitblijven van maatregelen op dit niveau betreffende het stimuleren van de verkoop van elektrische wagens.

Dat zijn maar twee voorbeelden. Ik kan u echt geen felicitaties bezorgen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Twee van de hotspots waar we in de problemen zitten, zijn zeehavengebieden.

Minister, ik denk dat uw collega-minister Crevits, bevoegd voor de havens, de openbare werken en de mobiliteit, daar nog een tandje kan en moet bij steken, bijvoorbeeld door het bevorderen van binnenvaart- en zeeschepen die werken op lng of CNG – aardgas – in plaats

van op zware brandstoffen, bijvoorbeeld door te voorzien in systemen van walstroomlevering.

Het is uiteraard zo dat de zeeschepen die daar soms voor een paar dagen liggen en veel koelcontainers aan boord hebben, vandaag hun eigen stroom opwekken, gebaseerd op de zwaarste 'crude'. Dat levert heel veel uitstoot van zwaveldioxide en fijn stof op. Ik denk dat we die uitstoot kunnen verminderen en terugdringen indien we effectief investeren in walstroomlevering en aandrijving via aardgas en dergelijke.

Los van de zeevaart moeten uiteraard ook aardgas en elektrisch rijden worden bevorderd in de rest van ons transportsysteem. Daarover hebben we enkele weken geleden nog een resolutie goedgekeurd in deze plenaire vergadering.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, u hebt de voorbije jaren inderdaad heel wat kritiek gekregen op uw fijnstofbeleid. Uw standaardantwoord was: "We hebben actieplannen." De Europese Commissie zegt nu dat die actieplannen eigenlijk niet voldoen, zelfs om te Europese normen te halen in de toekomst. Stel u voor.

Minister, ik wil u één concrete vraag stellen in verband met de lage-emissiezones. U hebt er daarnet naar verwezen. Het wordt al jaren aangekondigd, maar er wordt weinig vooruitgang in geboekt. Wat is de stand van zaken?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, er zijn heel veel nuttige zaken gezegd. Iedereen stelt samen met mij vast dat we inderdaad nog bijkomende maatregelen moeten nemen. Voor de Vlaamse Regering is het belangrijk dat die maatregelen ook haalbaar, betaalbaar en aanvaardbaar zijn. We moeten ervoor zorgen dat er een maatschappelijk draagvlak is, dat het betaalbaar is en dat ook de techniek voorhanden is. Op die drie pijlers zetten we in. We moeten er ook voor zorgen dat de bevolking de maatregelen die we nemen, steunt. Er wordt volop in geïnvesteerd. Ik heb daarnet verwezen naar het fijnstofactieplan. Ik heb ook gezegd waar we nog bijkomende maatregelen hebben genomen.

Er zijn collega's die – terecht – verwijzen naar mobiliteit. Verkeer is natuurlijk ook de veroorzaker van uitstoot van fijn stof. Waar we de bevoegdheid hadden, hebben we ook maatregelen genomen. Ik vind het bijzonder eigenaardig, mevrouw De Vroe, dat u niet verwijst naar de belasting op de inverkeerstelling (BIV). Er is nagegaan wat de CO₂-uitstoot is en wat de fijnstofuitstoot is. Op basis daarvan is de BIV vastgelegd. Een elektrische wagen heeft een vrijstelling van de BIV. Wie een wagen koopt die veel fijn stof uitstoot, betaalt meer BIV dan voor een wagen die dat niet doet. We zien daar al de effecten van. We hebben er trouwens in de commissie ook al over gedebatteerd.

Collega Sauwens heeft gelijk, want we zijn natuurlijk ook voor een deel afhankelijk van de accijnzen op brandstoffen. Diesel is aan de pomp nog altijd voordeliger dan benzine. Dat zal op federaal niveau moeten worden onderzocht.

Collega Sanctorum, we zijn volledig klaar met de lage-emissiezones. Alles wat we konden doen, ligt klaar. We wachten nog op de federale minister bevoegd voor verkeer, minister Wathelet, die nog een aantal verkeersborden en reglementeringen moet aanpassen. Die is nog niet volledig klaar, maar we blijven aandringen dat het snel vooruit kan gaan. Het is ook gepland in het actieplan dat in de stad Antwerpen twee weken geleden is goedgekeurd. We kunnen dus onmiddellijk van start gaan als de verkeersreglementering op federaal niveau in orde is.

Collega Martens, u hebt gelijk dat we ook moeten inzetten op de havens en op de industrie. In de vorige legislatuur zijn er specifieke acties opgezet voor de havens van Antwerpen en Gent. De acties waren gericht op de industrie, maar ook op de opslag van goederen die heel veel fijn stof kunnen creëren. Ook walstroom is daarin opgenomen. Er zijn al initiatieven genomen in Gent en in Antwerpen. De grote schepen die hun dieselmotoren in de haven laten

draaien, creëren enorm veel fijn stof. Er moeten alternatieven worden ontwikkeld. Er wordt vanuit de havenbedrijven, maar ook met alle betrokken actoren, hard gewerkt om het ook in de praktijk te implementeren. We zien er ook al resultaten van en we hebben beslist om het ook open te trekken en ons niet alleen op de haven te concentreren, maar ook op de stedelijke milieus. Vandaar dat er nu een nieuw actieplan fijn stof van de stad Antwerpen is waarbij ook in de stad wordt ingezet op vergroening van bijvoorbeeld taxi's, op het inzetten van openbaar vervoer enzovoort. Ook in de stad Gent zijn we gestart met de opmaak van zo'n plan, zodat we niet enkel in de haven maar ook in de stedelijke context inzetten op extra maatregelen.

Collega Eerlingen, ik ben met u bezorgd. Dit blijft een aandachtspunt waar we met z'n allen aan moeten werken. Mirakeloplossingen zijn er niet. Ik heb u gezegd hoe dat komt: we moeten de haalbaarheid, betaalbaarheid en de maatschappelijke aanvaardbaarheid altijd voor ogen houden en zorgen dat we op basis daarvan maatregelen nemen. Dat is ook wat deze Vlaamse Regering heeft gedaan. Nogmaals, we zijn er nog niet maar we zien de resultaten. In 2012-2013 is er een verbetering en we hopen dat we met de bijkomende inspanningen die we met z'n allen zullen doen, de positieve trend zullen kunnen aanhouden.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, ik ben het met u eens dat het een complex en beleidsoverschrijdend probleem is dat je niet in een vingerknip kunt oplossen. Er moet inderdaad een draagvlak zijn, maar er moeten ook beslissingen worden genomen. Het is zeer goed dat u bijkomende actieplannen hebt ingevoerd. Het is daarbij ook heel belangrijk om te blijven monitoren welke impact die actieplannen zullen hebben zodat er kan worden bijgestuurd, waar nodig, en dat u kort op de bal kunt spelen om die normen zo snel mogelijk te halen.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw De Vroe, ik ben blij dat u even het zogenaamde vergroeningsverhaal van deze regering hebt aangehaald. De BIV-hervorming is onzes inziens veeleer een belastingsmaatregel dan een vergroeningsmaatregel.

Mijnheer Sauwens, ik vind uw felicitaties hier echt niet op hun plaats, maar ik ben wel blij dat uw partij nu eindelijk het licht heeft gezien om milieuvriendelijke brandstoffen te promoten. Want weet u, collega, een wagen die op CNG (Compressed Natural Gas) rijdt, stoot 95 procent minder fijn stof uit dan een gewone dieselwagen. Het is dus heel belangrijk dat we op zulke wagens blijven inzetten.

Minister, ik stel alleen maar vast dat het milieubeleid tijdens deze legislatuur gefaald heeft, ten bewijze: de boete en de waarschuwing van Europa vandaag. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jo De Ro tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de schrapping van overheidsdotaties voor het Mediafonds

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Minister, in 2010 werd er een Mediafonds opgericht, onder de koepel van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF). Het wordt sindsdien gespijsd door middelen vanuit zowel Media als Cultuur: 4 miljoen euro vanuit Media en 2,5 miljoen euro vanuit Cultuur.

We hebben hier een paar weken geleden nog een extra discussie gehad, een nogal lange, bijwijlen ideologische discussie, om daar stimuleringsplicht aan toe te voegen. Het gaat om extra middelen die naar Vlaamse fictie of non-fictie zouden kunnen gaan.

Uw collega, minister Lieten, heeft in verschillende commissies en in de plenaire vergadering, maar ook bij speeches, op gala's en bijeenkomsten van de sector, voortdurend gewezen op de successen die we op die manier geboekt hebben. De lijst is indrukwekkend lang: Zuidflank, Eigen Kweek, Vermist, In Vlaamse Velden. De lijst van kwalitatieve fictie en non-fictie in Vlaanderen die mee gestimuleerd is door dat Mediafonds, is echt mooi.

Deze week moeten we echter samen met de sector vaststellen dat de bijdrage die vanuit Cultuur komt, die 2,5 miljoen euro, zal verdwijnen. Die wordt intern verschoven, er zullen andere dingen mee gebeuren, met alle gevolgen van dien: een sector waar we in Vlaanderen fier op mogen zijn, staat op zijn achterste poten. De mensen uit de sector verkeren in grote onzekerheid. Er zijn verschillende projecten die voorliggen en die de komende jaren gerealiseerd zouden kunnen worden, waarvoor men de lichten nu op rood of minstens op oranje zet.

Ik wou deze vraag aan minister Lieten stellen, die ons voortdurend benadrukte welke successen er geboekt werden. De vraag is naar u doorverwezen. Ik hoop van u dan ook een antwoord te krijgen op mijn vraag wat de Vlaamse Regering hiermee wil doen. Een paar weken geleden mocht mijn fractie, maar ook de heer Verstrepen, verschillende keren horen dat we wantrouwig waren. We waren wantrouwig over de bijdrage van de private sector toen we vroegen waarom het op die manier moest. Wel, nog geen maand later is het wantrouwen bewaarheid geworden. We zien nu dat een derde van de middelen die de Vlaamse Regering in het Mediafonds pompte, wegvalt en we dus eigenlijk moeten rekenen op de extra belasting die we aan de sector van de distributie gaan opleggen.

Is dat niet contradictorisch, minister? Wat wilt u hiermee bereiken, als Vlaamse Regering?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Ro, bedankt voor uw vraag. Ze geeft de mogelijkheid om een en ander wat te verduidelijken. Ik ben bijzonder verbaasd over de verwondering vanuit de sector. Ik stel immers alleen maar vast dat er geen 2,5 miljoen euro geschrapt is vanuit de bevoegdheid Cultuur, die in het Mediafonds aanwezig zou zijn. Er zijn nooit middelen vanuit Cultuur in het Mediafonds gestopt.

Het Vlaams Audiovisueel Fonds investeert altijd al, zowel voor als na 2010, middelen in tv-reeksen die vanuit het Fonds werden ondersteund. In 2010 is dan het Mediafonds opgericht. Er was in het Vlaams Audiovisueel Fonds 2,5 miljoen euro uitgetrokken voor fictiereeksen, maar dat is nooit in het Mediafonds gestopt. Dat was blijvend aanwezig in het VAF. Het ging ook om 2,5 miljoen euro, vandaar waarschijnlijk de verwarring.

Van in het begin was de afspraak dat dit een overgangsfase was tot het einde van de lopende beheersovereenkomst, dus tot eind 2013. Dan zouden die middelen in het VAF voor andere doeleinden worden gebruikt. Dat is conform de afspraak die destijds is gemaakt, en die enkele keren op papier is bevestigd. Het wordt niet geschrapt in het VAF, het wordt gebruikt voor creaties, voor het impulsfonds, voor een distributiepremie die gepland is in het VAF. Hier is geen 2,5 miljoen euro geschrapt die voordien in het Mediafonds zat. Dat is wellicht een misverstand. Het is een afspraak die van in het begin is gemaakt en die ook is uitgevoerd. Dat is altijd de bedoeling geweest. Het was een duidelijke afspraak tussen de minister van Media en de minister van Cultuur.

De heer Jo De Ro: Verbazing volgt op verbazing. Ik heb geprobeerd zo gauw mogelijk de Handelingen van de plenaire vergaderingen en de commissies Media en Cultuur van de afgelopen weken te lezen. Misschien moest de sector het weten, maar wij, volksvertegenwoordigers, waren toch allemaal verbaasd. Ik heb dit gecheckt bij enkele leden van de oppositie. Het mag dan formeel of technisch op een andere manier zijn aangeduid in de begroting, het is wel heel duidelijk dat die middelen als een geheel werden beschouwd in de sector, en als impuls werden bekeken om Vlaamse fictie en non-fictie te maken.

In de piramide van het succes van de Vlaamse audiovisuele sector halen we onderaan een belangrijk blokje weg. U zegt dat het geen geld is dat wordt bespaard, dat het geld niet weggaat en dat u er andere dingen mee zult doen, maar er ontstaat wel veel onzekerheid in een sector waar men op voorhand moet plannen. Een fictiereeks duurt vanaf het idee tot het op tv komt en succes kent: een paar jaar. We zijn er allemaal graag bij. De Vlaamse Regering blinkt vooral uit in aanwezigheid als er gala's zijn om prijzen uit te reiken voor zulke fictiereeksen, maar als de middelen op lange termijn moeten worden gegarandeerd, dan klinkt het: men moet niet verbaasd zijn, dat is altijd de afspraak geweest. Misschien ligt het aan mij omdat ik in de oppositie zit, maar ik heb er met verschillende mensen over gesproken en wij vielen toch uit de lucht.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Of het nu een verschuiving of een weglating is uit het VAF, het blijft betreurenswaardig dat er minder middelen zullen worden ingezet voor fictiereeksen. We produceren nu toch fictiereeksen waar het buitenland ons om benijdt. Dat heeft alles te maken met het feit dat het VAF moet werken met de middelen die het heeft en moet verdelen. Misschien is het nuttig om het reglement van het VAF te veranderen. Minister, daarover hoor ik graag uw mening.

Nu zegt het reglement dat wanneer een project, zeker een filmproject, winstgevend wordt, men de steun moet terugstorten aan het VAF. Dan wordt dat deel behouden voor diezelfde producent. Laten we gewoon schrappen dat die middelen vrijkomen en dat het VAF, wanneer een project succesvol is – er is nu een project dat heel succesvol is in het buitenland en enorme winsten maakt –, op een summiere wijze kan participeren aan die winsten. Dan kun je meer middelen genereren voor het VAF.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Onlangs hebben we hier de stimuleringsregel goedgekeurd, waarbij we aan de distributeurs vragen om een bijdrage te leveren in dat Mediafonds. Nu lijkt het alsof de overheid haar middelen terugschroeft. Dat komt misschien een beetje vreemd over, maar het klopt wel dat het mogelijk verschuiven van middelen in het fonds in het vooruitzicht is gesteld, onder andere in de beheersovereenkomst met het VAF.

Het is belangrijk dat de middelen, of ze nu wel of niet verschuiven, hoe dan ook in de filmsector blijven en worden aangewend. U noemde een bestemming, namelijk de distributieprijzen. Gaat het dan vooral over het ondersteunen van de internationale positie van onze Vlaamse producties?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, dit is toch een beetje een vestzak-broekzakoperatie. Het is verschuiven van fondsen. Het Mediafonds maakt deel uit van het VAF. Dat is nogal onduidelijk, zeker toen hierover werd gediscussieerd in de voorbije weken.

Ik had liever de minister van Media hier vooraan gezien, want nu is ze niet aanwezig terwijl ze maandenlang wel aanwezig was toen het over dit dossier ging. Ik begrijp dat dit stukje onder uw bevoegdheden valt, maar het is vreemd om vast te stellen dat 65 procent van alle middelen die vanuit het Mediafonds in fictie worden geïnvesteerd, terugvloeit naar producties die bij de VRT zitten. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat dit een vreemde operatie is die met goedkeuring van de Vlaamse Regering wordt gedaan om producties te spijzen van de openbare omroep, terwijl die al genoeg geld krijgt.

Voorzitter, ik wou toch even onder de aandacht brengen dat ik dat een beetje vreemd vind, net als de houding van de beide ministers die verantwoordelijk zijn in dit dossier.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, het zal wel kloppen, maar ik moet eerlijk zeggen dat het mij helemaal ontgaan was, net zoals de heer De Ro. Twee dingen in het dossier verbazen me.

Ten eerste zou men aan filmkant kunnen zeggen: "hoera, er is 2,5 miljoen euro meer aan middelen om film te maken, te distribueren en internationaal te promoten". Klopt dit? Is er 2,5 miljoen euro meer voor filmmakers en voor de filmdistributie?

Ten tweede is er het idee van geïntegreerd werken door het Mediafonds niet apart te zetten van het VAF door ze in dezelfde structuur te houden. Nu worden ze wel politiek gescheiden, want we maken nu eigenlijk twee kamers: een van minister Lieten en een van minister Schauvliege.

Bovendien is het zo dat de stimuleringsregeling die we onlangs hebben goedgekeurd, uiteindelijk weinig zal betekenen voor de fictie in Vlaanderen, maar daar kunt u minder aan doen, minister. Het geld dat u er van de filmmiddelen instopt, wordt vervangen door geld van de distributie.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, ik zou me willen aansluiten bij wat de heer Vandaele zei. Ik heb trouwens vooraf contact opgenomen met het VAF, want ik was verwonderd dat werd gezegd dat het geld zou verdwijnen. Men bevestigt me dat het niet verdwijnt, maar dat het zal worden aangewend voor een aantal doeleinden en blijkbaar meer dan in de media verschenen is. Dat klopt dus.

Collega's, het is toch niet verkeerd om ervoor te zorgen dat er zowel middelen komen vanuit de distributiesector als vanuit de overheid om die bloeiende sector te ondersteunen. De sector heeft die middelen nodig.

Minister, u kunt dus bevestigen dat het geld binnen de sector blijft en met name dient voor drie activiteiten van die sector.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, mijnheer De Ro en andere collega's die verbaasd zijn, we hebben het hierover gehad – ik heb het verslag bij me – tijdens de bespreking van de beleidsbrief en de begroting. De heer van Rouveroi had het er toen trouwens over in zijn betoeg.

Vandaag is het inderdaad zo dat we met de stimulering een verschuiving hebben gerealiseerd. Het VAF krijgt 20 miljoen euro waarvan 5 miljoen euro van Cultuur komt en 5 miljoen euro van Media en dan hebben we natuurlijk ook Screen Flanders, dat ook nog eens 5 miljoen euro opzijlegt voor Vlaamse audiovisuele producties. Ik begrijp de bezorgdheid van de collega's dus niet.

De Vlaamse Regering zet echt in op de audiovisuele sector, op de creatieve sector, maar – en ik had natuurlijk een vraag willen stellen aan de minister van Media – het uitvoeringsbesluit voor het decreet Stimuleringsregeling is naar de Raad van State vertrokken op 7 februari. Wanneer zullen de distributeurs de bijdrage die ze moeten leveren, finaal leveren? Er is immers een probleem van overbrugging van kredieten omdat de distributeurs in april moeten laten weten waar ze de 2,5 miljoen euro zullen storten. Wat zal de regering doen, minister, om de tussenperiode te overbruggen?

Minister Joke Schauvliege: Dames en heren, ik herhaal en bevestig wat een aantal onder u hebben gezegd.

Het geld verdwijnt niet uit de sector. Het is belangrijk om dat mee te geven.

Ik herhaal nogmaals dat in 2010, bij de oprichting van het Mediafonds, werd gezegd dat we een soort overgangsperiode moesten hebben. We zullen in het begin in meer middelen

voorzien vanuit de overheid, maar het is altijd al de bedoeling geweest om ervoor te zorgen dat ook de distributeurs mee een deel van het Mediafonds dragen, en dat is ondertussen geregeld, dat weet u.

Initieel is gezegd dat men ervoor zou zorgen dat de middelen die voor 2010 binnen het VAF werden voorbehouden voor onder andere televisiereeksen, ook kunnen worden aangewend. Zij zijn nooit in dat Mediafonds gestopt, maar tot eind 2013 waren zij ook ter beschikking. In het licht van de overgangsfase stoppen we in 2014, en dan komen de bijdragen van de distributeurs.

Die 2,5 miljoen euro blijft momenteel in het VAF en wordt inderdaad gebruikt voor creaties en voor een impulspremie. Een impulspremie is een nieuw instrument van deze legislatuur. Wanneer een regisseur of maker bijzonder succesvol is met een eerste productie, dan kan die heel snel een impulspremie krijgen om op dat succes verder te surfen en te zorgen dat hij of zij echt kan doorbreken. Daar wordt heel veel gebruik van gemaakt.

Een ander belangrijk luik is de distributiepemie. Mijnheer Vandaele, u hebt het juist voor. Wanneer een fictiereeks bijzonder succesvol is in het buitenland, dan kunnen wij daar middelen aan geven waardoor die gemakkelijker in de verschillende filmzalen wordt gepromoot en getoond. Op die manier worden onze films en fictiereeksen in het buitenland verder gepromoot. Het klopt dat wij die middelen voorbehouden voor de sector.

Mijnheer Yüksel, ik kan niet onmiddellijk antwoorden op uw vraag wat er intussen zal gebeuren. Ik kan niet spreken in de plaats van minister Lieten. Stel dat zich acute problemen voordoen en er dringend middelen nodig zijn die echter nog niet voorhanden zijn vanuit de distributeurs, dan kan een overgangsoptlossing worden gevonden. Dat was ook het geval in het verleden. We kunnen in zo'n geval rond de tafel gaan zitten en bekijken hoe we dat tijdelijk kunnen oplossen. Vanuit Cultuur zijn wij altijd bereid om na te gaan hoe we samen met Media oplossingen kunnen vinden. Ik denk dat dit een geruststelling kan zijn voor de sector. Het is niet de bedoeling dat we daar in een zwart gat terechtkomen en dat zich problemen voordoen op het terrein.

Toen het Mediafonds is opgericht, hebben wij ook vastgesteld dat de middelen die voorhanden waren, ook niet allemaal werden aangewend en opgebruikt. Heel wat van die middelen zijn nooit aangewend waarvoor zij waren gereserveerd. Het gaat om een bedrag van 1,3 miljoen euro vanuit Cultuur dat specifiek was voorbehouden voor die fictiereeksen en dat niet werd gebruikt. Dat is bijzonder eigenaardig. Maar intussen hebben die fictie- en televisiereeksen opnieuw extra schwing gekregen, waardoor de vraag in de toekomst zal stijgen.

De heer Jo De Ro: Ik heb niet beweerd dat het geld uit de sector verdwijnt maar heel expliciet de Vlaamse fictie en non-fictie voor tv rekende op middelen. Volgens het signaal dat minstens is gegeven tijdens de discussie die we een paar weken geleden hebben gevoerd bij de stemming over het decreet over de investeringen vanuit de distributiesector, leek het in elk geval voor de sector dat er bovenop de overheidsmiddelen private middelen zouden komen. Nu moeten we vaststellen dat het wantrouwen dat we toen hadden om te zeggen dat er niet meer zou zijn en dat dit een deel zou vervangen van wat de overheid in dat specifieke deel van de audiovisuele sector investeerde, nu ook blijkt te kloppen. En dat is spijtig, want net op het moment dat we internationale successen boeken, zal er niet meer geld naar dat specifieke deel van de audiovisuele sector gaan, maar blijft het break-even doordat het uit de private sector gaat.

Wanneer we volgende week scoren in Hollywood met één film, dan hoop ik dat iedereen beseft dat dit het topje van de ijsberg is en dat zich daaronder een bloeiende sector moet bevinden om dat te bewerkstelligen. Want het is niet die ene film die genomineerd is voor de Oscars die maakt dat een volledige sector goed is. Dat kan mensen wel stimuleren. De grote onderkant is de Vlaamse fictie voor televisie, en daar zijn we de laatste jaren heel sterk bezig

geweest door de middelen die hieruit komen. Minister, ik hoop dat we door deze verschuiving die sector niet in gevaar brengen, tijdelijk of permanent. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stijging van de vroegtijdige schooluitval in Vlaanderen in 2013

ACTUELE VRAAG van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de schooluitval in Brussel

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, vroegtijdige schooluitval of ongekwalificeerde uitstroom is een belangrijk probleem, niet alleen in ons land maar in heel Europa. Het doet zich sterker voor in steden dan op het platteland.

Het probleem is wel, minister, dat ons land volgens de meest recente cijfers op de twintigste plaats prijkt en landen als het Verenigd Koninkrijk, Bulgarije en Roemenië nog achter zich laat. Vijf jaar geleden waren we bij de tien beste leerlingen van de klas. Professor Elchardus stipt aan dat vooral kansarme jongeren, etnische minderheden en kinderen uit gezinnen die het schoolleven minder stimuleren het risico lopen in deze groep terecht te komen. Het is evident dat deze groep jonge mensen bijzonder zwak staat op de arbeidsmarkt. Men stelt: “Zij verdwijnen van de radar van de samenleving en dreigen een verloren generatie te worden.”

Ik ben er mij van bewust, minister, dat er al inspanningen gebeurd zijn en dat u mogelijk opnieuw zult verwijzen naar de hervorming van het secundair onderwijs, maar op korte termijn moeten hoe dan ook een aantal extra maatregelen en initiatieven worden genomen. Mijn vraag is natuurlijk: welke?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik zou het hier ook graag hebben over Brussel. Jammer genoeg is de stijging van de schooluitval in Brussel angstaanjagend hoog. In 2011 verliet 18,9 procent van de Brusselse jongeren de school zonder diploma, in 2012 overschrijden we de kaap van 20 procent. Een vijfde van de schoolgaande jeugd in Brussel haakt vroegtijdig af. En jongeren zonder diploma vinden veel moeizamer een job. De Brusselse realiteit bewijst hoe dramatisch de problematiek is op het terrein. Ongeveer 30 procent van de Brusselse jongeren is werkloos. In sommige wijken van Brussel heeft zelfs meer dan de helft van de jongeren geen job.

Socioloog Mark Elchardus zegt hierover in de Standaard: “Jongeren die afhaken – geen school lopen en geen werk hebben – verdwijnen van de radar van de samenleving. Dat moet ons zorgen baren, we kunnen ons geen verloren generatie veroorloven.” Ik wens eraan toe te voegen: we kunnen ons geen verloren generaties veroorloven. Op den duur zit je met een cascade.

En als het slecht gaat met Brussel, gaat het ook slecht met Vlaanderen en België. Het moet ons dus niet enkel zorgen baren in Brussel, maar ook in Vlaanderen en de rest van het land. Daarom is verontwaardiging hier gepast. Minister, u bent bevoegd voor het Nederlandstalige onderwijs in Brussel. Hebt u een zicht op het percentage van de Nederlandstalige schooluitval en hoe verhoudt zich dat tot de Franstalige scholen? Welke remedies kunnen worden gehanteerd?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: De cijfers waarnaar wordt verwezen in het krantenartikel komen uit een enquête naar arbeidskrachten. De laatst beschikbare cijfers zijn die van 2012. Het gemiddelde in de EU van 27 landen is voor 2012 12,8 procent, voor België is dat 12 procent en voor Vlaanderen 8,7 procent. We dalen voortdurend. Om u een idee te geven, in 2006 was het 10 procent, in 2010 was het 9,6 procent, in 2011 ook 9,6 procent en in 2012 dus 8,7 procent volgens die enquête. Daarover kunnen opmerkingen worden gemaakt, maar goed, we baseren ons nu op die cijfers.

In elk geval is het voor ons nog aanwezig, maar minder groot dan het cijfer van 12 procent voor België laat uitschijnen. Het heeft er hoofdzakelijk mee te maken dat Wallonië rond 14,8 procent zit en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op 24 procent. Dat trekt het cijfer omhoog.

Mevrouw Idrissi, we hebben geen cijfers om het onderscheid te maken tussen de Franse en de Nederlandstalige gemeenschap. We hebben wel de cijfers van de Nederlandstalige kinderen in de scholen, niet die van de Franstalige kinderen in de scholen. Ik kan u wel zeggen dat het determinerend criterium niet zozeer is 'schoollopen in Brussel' maar wel 'wonen in Brussel'. Als je kinderen die in de Rand naar school gaan, meetelt, zal 27 procent van de kinderen die wonen in Brussel vroegtijdig de school verlaten, terwijl het 23 procent is bij de kinderen die schoollopen in Brussel. Dat betekent dat het heel vaak de woonplaats van kinderen is, heel de context waarin ze opgroeien, plus de sociaal-economische situatie, vaak versterkt door een migratieachtergrond, die de oorzaak van de uitval vormt.

Wat hebben we gedaan? Ik zou kunnen verwijzen naar de hervorming van het secundair onderwijs en veel andere zaken, maar er is iets meer acuuts. Het is een beetje van onze radar verdwenen. We hebben met de koepels van de vakbonden, de sociale partners, de werkgevers en de onderwijsactoren het actieplan 'Vroegtijdig schoolverlaten' opgesteld. Dat omvat negentien acties. We wachten niet op de fundamentele structuurhervormingen die ook belangrijk zijn en de andere inhoudelijke maatregelen die daarin zitten. We hebben negentien doelgerichte acties. Ik heb het plan hier bij me. Het is in werking getreden vanaf dit schooljaar, sommige zaken gaan volgend schooljaar van start. Het plan omvat verschillende onderdelen: de identificatie, de monitoring, de coördinatie, preventie, interventie en compensatie om jongeren nog een tweede kans te geven. Er zijn ook overkoepelende acties.

Het plan loopt sinds een paar maanden. Het was niet evident om tot een plan te komen met de sociale partners en de onderwijsactoren. Het overstijgt het onderwijsengagement hier om daar toch een antwoord op te geven zodat we jongeren startkwalificaties kunnen geven.

De heer Jos De Meyer: Minister, het plan is mij bekend. U hebt een uitgebreide analyse gegeven van de cijfers. Maar ik had graag gezien dat er op het vlak van deeltijds leren in al zijn vormen, bij SYNTRA of in andere opleidingen, een tandje wordt bijgestoken. Daar zijn een aantal mogelijkheden nog steeds onderbenut.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik vind het jammer dat we nu geen cijfers hebben voor Brussel, maar daar kunt u niet aan doen. Dan zouden we veel gerichtere maatregelen kunnen nemen. Dat is voor Brussel bijzonder belangrijk. Brussel heeft een zeer jonge bevolking. Als we die niet goed opleiden, als we daar niet in investeren, komt dat niet goed. Als we ons niet op de juiste cijfers kunnen baseren, wordt dat moeilijk. Dan hypothekeken we de toekomst van die jongeren. De Franstalige collega's moeten met die cijfers op de proppen komen.

We moeten oppassen voor selectieve verontwaardiging. Als er in Brussel problemen of relletjes zijn met jongeren, zijn we allemaal selectief verontwaardigd. Over deze cijfers mogen we even verontwaardigd zijn. We mogen even hard op tafel kloppen om daar oplossingen voor te vinden.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Collega's, ik deel uw bekommernis over de steeds groter wordende schooluitval. (*Opmerkingen van minister Pascal Smet*)

Ik wil beklemtonen dat ik samen met vele collega's heb vastgesteld dat het actieplan er pas eind vorig jaar gekomen is. Deze legislatuur startte al in 2009, en het probleem is al veel langer gekend. Dit actieplan komt rijkelijk laat. Ik betreur tevens dat het actieplan heel veel versnipperde maatregelen meebrengt en niet te gronde gaat.

Wat hebben we nodig om schooluitval aan te pakken? We moeten erg vroeg ingrijpen. We moeten investeren in het kleuteronderwijs, en zorgen voor zo klein mogelijke klassen. Er is nood aan goede studiebegeleiding en meer praktijkervaring en stages in het secundair onderwijs, ook voor leerlingen van het aso. Onlangs nog werd in een studie aangetoond dat dit laatste erg nuttig is voor het aanscherpen van de arbeidsattitude en de vaardigheden van jongeren. Ten slotte is er nog het aspect 'leren en werken'. Ik denk dus dat het actieplan een maat voor niets is. Deze regering heeft veel te lang getalmd om dit probleem ernstig aan te pakken. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, ik heb wel degelijk goed geluisterd naar het antwoord van de minister. In het Vlaamse Gewest bedraagt de schooluitval 8,7 procent. Dat is een beter cijfer, maar laat me duidelijk zijn: het is nog steeds 8,7 procent te veel. Actie blijft nodig. Ik heb nog twee bekommernissen. Een: de cijfers leren ons dat er een grote correlatie is tussen de gebezigde thuistaal en de schooluitval. Hoe pakken we dat aan? Het Masterplan Secundair Onderwijs geeft daar ten dele een antwoord op. Twee: ik treed mevrouw Idrissi bij wanneer ze stelt dat het probleem in Brussel zeer ernstig is. Als het in Brussel overkookt, laten de gevolgen zich voelen in de Rand en in het hele Vlaamse Gewest. In elk geval vraag ik dat op de leerplichtcontroles wordt toegezien, en dat wordt nagegaan hoe Vlaanderen kan bijdragen tot het terugdringen van de schooluitval.

De voorzitter: De heer Van der Taelen heeft het woord.

De heer Lukas Van Der Taelen: Voorzitter, minister, collega's, er wordt hier gezegd dat op de tafel moet worden geklopt. Helaas moet er op veel tafels tegelijk worden geklopt. De Vlaamse Gemeenschap draagt een enorme verantwoordelijkheid in Brussel. Dat is een goede zaak. Het succes van het Nederlandstalig onderwijs heeft een groot collateraal gevolg. Het is een goede zaak dat we steeds meer Brusselse jongeren aantrekken, maar bij die jongeren zijn niet veel Nederlandstaligen. Om die situatie aan te pakken, moet men dat samen met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest doen. We hebben het er al over gehad, en ik weet dat u van goede wil bent en dat ook wilt doen. Maar naar mijn gevoel wordt hier iets te veel gezegd dat er potjes overkoken. Als men dat te veel zegt, zal dat op een dag ook echt gebeuren, en dan zullen we naar elkaar kijken en beseffen dat we te weinig hebben ondernomen om dat te voorkomen. Uw mandaat loopt ten einde, maar een volgende regering zal het toch niet bij woorden alleen mogen laten. We mogen het niet alleen hebben over onze verantwoordelijkheid voor onze eigen scholengroepen, maar moeten een structurele aanpak op het niveau van het gewest, samen met de Franse Gemeenschap, nastreven.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, minister, collega's, ook al is de schooluitval in Vlaanderen gedaald, het blijft een probleem, en zeker in Brussel is dat zo. We mogen dat niet onder het tapijt vegen. Ik heb twee vragen die inmiddels al zijn gesteld, maar wil het belang ervan toch benadrukken. In het kader van vijftig jaar migratie werd vorige week mevrouw Mieke Van Hecke geïnterviewd. Ze zei dat de kennis van het Nederlands erg belangrijk is, ook om schooluitval te voorkomen. Wordt dit opgenomen in de negentien acties waarover u het al had? Mijn tweede vraag sluit aan bij wat de heer Van Der Taelen al zei. Hoe ver staat het met een gecoördineerde aanpak onder leiding van de minister-president van Brussel?

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, ik ben het uiteraard met iedereen eens om te stellen dat het cijfer van 8,7 procent – op een andere manier berekend, komen we uit op 11 procent – te hoog is. We hebben dus geen enkele reden om ons op de borst te kloppen en te zeggen dat we het veel beter dan Wallonië en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest doen.

Dat is de reden waarom we het secundair onderwijs willen hervormen. Er is naar verwezen. Ik ben het absoluut eens met de heer De Meyer dat we ook heel het systeem van leren en werken, het deeltijds werken en het deeltijds beroeps secundair onderwijs als een volwaardige leerweg moeten opnemen in ons onderwijs. U weet dat we volop bezig zijn met de evaluatie. De evaluatie van het nieuwe decreet, dat nog niet zo oud is, komt een beetje vervroegd. We willen op basis van die evaluatie de juiste conclusie trekken om bij de uitrol van de hervorming van het secundair onderwijs het deeltijds beroeps secundair onderwijs als een volwaardige leerweg te beschouwen en niet, zoals vandaag veel te vaak het geval is, te behandelen als de ultieme oplossing voor probleemgevallen. Het moet niet negatief maar juist positief geluid worden. Ik ben het daar absoluut mee eens.

Ik ben het ook absoluut eens met diegenen die zeggen dat taal heel belangrijk is. Maar, voorzitter, ik wil er toch even op wijzen dat ik hier drie jaar geleden ben begonnen met dat op de agenda te plaatsen. Ondertussen heeft dit parlement door middel van decreetgeving mogelijk gemaakt dat we vanaf september 2014 alle kinderen in Vlaanderen en in Brussel op 6- en 12-jarige leeftijd zullen screenen op hun taalkennis. Niet om slechte punten te geven, maar om in te schatten wat hun niveau van het Nederlands is, en om dan te kunnen remediëren. Ik wil u erop wijzen dat voor alle kinderen taalbadklassen tot één jaar mogelijk zullen worden, dat er extra Nederlands buiten de schooluren zal kunnen worden gegeven. Ja, mevrouw Van Steenberge en anderen, het talenaspect is zeer belangrijk, meer nog, het is decretaal ingeschreven en het treedt in werking vanaf september 2014. Dat is ook niet zonder slag of stoot gegaan. Destijds hebben sommigen hier zich daar sceptisch over geuit. Wel, het is ook gerealiseerd en het zal worden uitgevoerd.

Mijnheer Van Der Taelen, ik ben het met u eens wat betreft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dit is typisch iets wat op het niveau van het gewest moet worden gecoördineerd. Wij hebben dat geprobeerd, u weet dat. Wij hebben willen aanporren, wij hebben het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gevraagd om zijn verantwoordelijkheid op te nemen. Wij hebben de minister-president gevraagd om de twee gemeenschappen, maar ook alle gemeenten, OCMW's en alle diensten die er zijn in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest rond de tafel te zetten. Wij hebben voorgesteld om een zeer concreet actiegericht actieplan op te stellen, waarbij alle neuzen in dezelfde richting worden gezet, waarbij we maximaal samenwerken. Ik kan alleen maar samen met u vaststellen dat de Vlaamse Gemeenschap de afgelopen vijf jaar voortdurend die hand gereikt heeft. Ook in materies waarin het gewest niet bevoegd is, zoals Onderwijs, hebben wij gezegd, niet alleen met betrekking tot de capaciteitsproblematiek maar ook met betrekking tot de spijbelproblematiek, de leerlingencontrole en noem maar op, dat wij dat samen moeten doen. Maar het is nogal wiesdes, zoals u terecht zegt, dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de coördinatie daarvan in handen neemt. Eigenlijk is de minister-president een superburgemeester. Zoals een burgemeester in een andere gemeente of stad in Vlaanderen dat zou doen, zou hij de coördinatie daarvan in handen moeten nemen. Dat is niet gebeurd. Ik ben het absoluut met u eens dat diegenen die in Vlaanderen of in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de meerderheid vormen dat engagement mee in het regeerakkoord moeten opnemen.

Voorzitter, ik wil nog verder gaan. Het zit ten dele ook in het actieplan. We moeten in de komende jaren niet meer van hetzelfde doen. We hebben extra middelen gegeven aan de scholen. We omkaderen meer. We geven meer werkingsmiddelen. We ondersteunen. De tijd is gekomen voor een andere benadering of voor een doorgedreven benadering. We moeten lokale actieplannen krijgen onder leiding van een burgemeester, per stad, per gemeente of per gewest in het geval van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Die moeten alle actoren rond de tafel zetten. Dat is meer dan de onderwijsactoren. Dat zijn ook de welzijnsactoren.

Volgens mij moet je rond die scholen een heel netwerk uitbouwen, van opvoedingsondersteuners tot ouders. Die ouders hebben ook ondersteuning nodig. Dat betekent ook: huiswerkklassen voor kinderen die buiten de schooluren extra ondersteuning willen. We moeten ook de extra mogelijkheden die er zijn kenbaar maken. We moeten dus rond die scholen geen vangnet maar een ondersteuningsnetwerk uitwerken. Wie moet daar opnieuw de coördinatie opnemen? Opnieuw hetzij de burgemeester hetzij de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest omdat je niet alleen de onderwijsactoren maar ook de welzijnsactoren en de gemeentelijke actoren samen in één richting moet laten gaan.

We moeten ook voortzetten wat we met die pIE.O-projecten (project Innoveren en Excelleren in Onderwijs) hebben opgestart in het basisonderwijs, waar de basis wordt gelegd. In de steden waar zoveel kinderen met een ander referentiekader en een migratieachtergrond opgroeien, moeten we hun referentiekader gebruiken als uitgangspunt en niet het Vlaamse middenklassemodel, zoals we in de steden nog te veel doen. Daarom zijn we met het pIE.O begonnen in Antwerpen, Gent, Brussel en de mijnstreek, om te overtuigen – want de scholen hebben autonomie – om het over een andere boeg te gooien.

Als we al die andere maatregelen doorgedreven uitvoeren, zullen we er de komende jaren volgens mij wel komen.

De heer Jos De Meyer: Vlaanderen doet het beter dan Wallonië en dan Brussel. Uit de recentste cijfers voor 2013 die ik heb gezien, blijkt echter dat Vlaanderen er in vergelijking met 2012 licht op achteruitgaat. Er is dan ook geen reden tot zelfgenoegzaamheid.

Wat de aanpak betreft, ben ik het ermee eens dat dit een gezamenlijke opdracht van alle overheden is. Dit geldt echter ook voor het bedrijfsleven en de werkgevers. Ook de ouders mogen we vast en zeker niet vergeten.

Soms vraag ik me af of we de jongeren zelf niet sterker moeten responsabiliseren. Is het fout aan de invoering van een kwalificatieplicht te denken? We moeten hier minstens een discussie over voeren. Op die manier sanctioneren we de jongeren niet. We beschermen hen beter om later sterker in de samenleving te staan.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik dank u voor uw zeer omstandig antwoord. Ik ben zeer blij met dit antwoord en dan zeker met uw standpunt dat er meer huiswerkklassen moeten komen. Ik ben zelf een product van huiswerkklassen die vele jaren geleden zijn georganiseerd.

Ik ben ook blij met de initiatieven die u met betrekking tot de proeftuinen hebt genomen. Volgens mij is het zeer belangrijk na te gaan hoe we een ander referentiekader kunnen creëren.

Volgens de heer Van Der Taelen moeten we op vele tafels tegelijk kloppen. Ik ben het daarmee eens. Vandaag is in De Morgen de noodkreet van de heer Van de Ven verschenen. In zijn uithaal in verband met de jeugdwerkloosheid stelt hij zich de vraag hoe de laaggeschoolde jongeren die in de schooluitval zitten, aan werk kunnen geraken. Volgens hem wil de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de perceptie creëren dat ze iets aan de jeugdwerkloosheid doet. De realiteit is echter anders. Ik hoop, samen met de heer Van Der Taelen, ook in Brussel op tafel te kunnen kloppen. (*Applaus van de heer Luckas Van Der Taelen*)

De voorzitter: Mevrouw De Knop, ik heb u daarstraks wat meer tijd gegeven. De minister heeft uw vragen beantwoord. U hebt gedurende vijf minuten niet geluisterd. U hebt een onderhoud gehad met de heer Lachaert, waarschijnlijk over de verkiezingen in Brabant of in Oost-Vlaanderen. Ik vind het, met alle respect, van elementaire beleefdheid getuigen dat wie een minister een vraag stelt, ook naar het antwoord van de minister luistert. Anders moet u

maar in het Koffiehuis gaan zitten en de minister geen vragen stellen. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet en de heer Peter Reekmans)*

Mijnheer Reekmans, u hebt daar soms ook last van. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Soms stellen Vlaamse volksvertegenwoordigers hier vragen zonder de moeite te doen naar het antwoord te luisteren. U kunt hier hard om lachen. Ik vind dat beneden alle peil. Moeten hier gedurende drie uur vragen worden gesteld als niet naar de antwoorden wordt geluisterd? Ik kan mijn tijd op betere manieren doorbrengen.

De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de mismatch tussen de toename van het aantal vacatures en de stijging van het aantal werklozen in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, ik kan u garanderen dat ik zeer aandachtig naar het antwoord van de minister zal luisteren.

We weten allemaal dat er in januari 2014 461.785 Belgische werklozen waren. De media hebben echter eens te meer geen juist beeld geschetst. In feite genieten 1,3 miljoen mensen van een uitkering van de RVA. Het is jammer dat dit in de media niet meer wordt verduidelijkt. Het gaat eigenlijk niet om 461.000 mensen, maar om 1,3 miljoen mensen.

Veel erger is dat uit de cijfers blijkt dat het probleem in Vlaanderen erger wordt. De VDAB heeft dit bevestigd. Er zijn in Vlaanderen 11,8 procent of 24.782 werklozen bijgekomen. Onze Waalse broeders hebben dit tot een stijging met 2,2 procent weten te beperken. Hierdoor telt Vlaanderen ook in absolute cijfers meer werklozen dan Wallonië. Ook in Brussel, toch een oord van verderf en dat zeker op het vlak van de tewerkstelling, bedraagt de groei van de werkloosheid 2,7 procent en niet 11,8 procent.

Minister, we zien nochtans dat de VDAB over 22.422 nieuwe vacatures beschikt. Ik citeer enkel cijfergegevens van uw eigen diensten. Dat is 12 procent meer dan in dezelfde maand vorig jaar. Blijkbaar is er gelukkig toch een positieve trend aan de gang. We zien echter dat die vacatures uiteindelijk maar niet ingevuld geraken. Enerzijds stellen we dus een stijging van de werkloosheid vast, terwijl we anderzijds vaststellen dat er meer banen beschikbaar zijn.

Ik hoor dan de minister van Bruggensioenen De Coninck zeggen dat we naar een zwart jaar gaan. Ja, dat is niet moeilijk, als je zelf dat systeem in stand houdt. Ze vernoemt een aantal grote bedrijven die het bruggensioen hebben ingeroepen. Ik zeg al minstens vierenhalf jaar dat dit al lang had moeten worden stopgezet of dat men het had moeten laten uitdoven.

Minister, hoe verklaart u dat, we ondanks deze ontkiemende economische groei, ondanks de stijgende vraag, worden geconfronteerd met een stijging van het aantal werklozen in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mijnheer Sabbe, ik ben het met u eens: we hebben voor het eerst een paar positieve cijfers met betrekking tot het aantal vacatures. Bekijk ik dit over twaalf maanden, dan moet ik de euforie toch nog temperen. *(Opmerkingen van de heer Ivan Sabbe)*

Dan is het aantal vacatures nog met 1,4 procent gedaald ten opzichte van het jaar ervoor. U weet dat 2011 ook geen goed jaar was. We bevinden ons toch nog in een dalende trend. Als ik dan die nieuwe vacatures bekijk, dan stel ik vast dat dit heel vaak korte opdrachten zijn, uitzendwerk. Het is goed dat die er zijn, maar u weet dat die mensen in de werkloosheidscijfers blijven als ze geen tien dagen per maand werken. Verder worden er mensen gevraagd met minstens twee jaar ervaring, wat natuurlijk niet meteen overeenkomt met jongeren die schoolverlater zijn, of met langdurig werklozen. Ik wil zeker niet dat de indruk er is dat die nieuwe vacatures allemaal niet worden ingevuld. Dat hangt enigszins af van de vacature. Dat is een dynamisch gegeven. Er zijn nieuwe vacatures die meteen worden ingevuld en andere waarbij dat wat moeilijker is.

Ik meen echter dat het beleid dat ik ondertussen al meer dan vier jaar voer, vrij duidelijk is. We gaan uit van de schoolverlaters. Met mijn collega's heb ik onder meer voor het STEM-project (Science, Technology, Engineering and Mathematics) gezorgd. We hebben ook de schoolverlatersenquête, om betere informatie te geven. Er is competentie management. Er is competentie matching, wat nieuw is in Europa. Daarin hebben we het voortouw genomen. We hebben de werkervaringsprojecten en de individuele beroepsopleidingen (IBO). Steeds meer mensen volgen opleidingen voor knelpuntberoepen en gaan naar die knelpuntberoepen.

Waar het nog enigszins aan schort, is het volgende: soms kent men de instrumenten waarop wij inzetten niet altijd op de markt. Ter zake nemen we nu een aantal initiatieven. Er was de IBO-dag. Dat was een groot succes, met heel wat extra stageplaatsen voor individuele beroepsopleidingen. Daarnaast is er de Jobbar. U hebt dat wellicht gelezen in de krant deze week. Vanaf 28 februari tot 8 maart zullen we ook een actie hebben met MNM, onder de noemer Het Grootste Arbeidsbureau van de Wereld. Mijn conclusie is dat we proberen tot oplossingen te komen voor de mismatch, die altijd zal blijven bestaan, door maximaal innovatief te werken en telkens opnieuw te zoeken naar nieuwe instrumenten. Die mismatch echt oplossen, zullen we echter nooit doen.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik meen dat er bij uw activeringsaanpak toch nog altijd sprake is van te veel wortel en te weinig stok. Toen men u bij een event van het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) vroeg om onder meer toch ook te werken aan meer betaalbare arbeidskosten, hebt u daar geen concreet antwoord op gegeven. Men vroeg u welke milieu- en consumptietaksen u zag om die loonkosten te verlagen. Het verrast me dat u daar dan als N-VA'er geen pasklaar antwoord op hebt. Wat me immers zo frustrereert, is het volgende. De voorbije weken hoor ik Baby Tobback, gouverneur Coene en anderen steeds maar zeggen dat een loonlastenverlaging in feite slechts mogelijk is als we lastenverhogend werken. Geen van hen stelt dat we op de overheid kunnen besparen, dat we daar een heel belangrijk deel van die lastenverlaging op arbeid kunnen halen, door een meer efficiënt en een veel minder zwaar overheidsapparaat, ook stedelijk. Dat is wat fundamenteel ontbreekt in dit debat: waarom durft niemand het aan te zeggen dat we moeten besparen op ons overheidsapparaat om de sociale lasten op arbeid te kunnen verminderen?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister, ik mag hopen dat er opnieuw sprake is van economische groei en positieve vacaturecijfers, maar natuurlijk is de grote uitdaging dat men ervoor moet zorgen dat die vacatures ook ingevuld geraken.

Ik wil daarbij toch bijzondere aandacht vragen voor die jongeren die vandaag in de inschakelingsperiode zitten of een inschakelingsuitkering ontvangen. Gisteren had ik de kans om met een partijgenoot van u, Peter Dedecker, in debat te gaan. Hij vond het beperken in de tijd van de inschakelingsperiode een halfslachtige, te softe maatregel. Dat neemt niet weg dat men wel uitgerekend heeft dat, als we niets doen, 55.000 jongeren mogelijk een sanctie zouden oplopen. Als we een accent leggen op het invullen van die vacatures, moet dat net naar die mensen gaan en de profielen die u hebt geschetst. Met name kortlopende interimcontracten lijken me perfect overeen te komen met deze groep.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt al aangegeven dat de arbeidsmarkt een dynamisch gegeven is, dat voortdurend in beweging is. Wij moeten roeien met de riemen die we hebben. U hebt het zelf aangehaald: de voorbije drie tot vier jaar hebt u voornamelijk ingezet op competentieverwerving en versterking van de competenties, wat heel belangrijk is voor het toeleiden naar die arbeidsmarkt. De IBO-projecten en de WIJ!-projecten (WerkInleving voor Jongeren!) werpen stilaan hun vruchten af. Wat de dynamiek ook illustreert is de Jobbar voor hooggeschoolden die blijkbaar moeilijker aan een job geraken en voor wie nu wordt ingezet op de competenties. Je hebt dan wel een diploma en je bent dan wel geschoold, maar je bent niet geschoold in hoe te solliciteren en hoe je competenties in de verf te zetten. Dat is ook belangrijk. Dat zijn de riemen die we hebben en waar we mee moeten blijven roeien. We moeten ook inzetten op de zichtbaarheid van de dingen die nu gebeuren.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Het is een ijzeren wet in de economie dat er een decalage is van zes maanden tot een jaar tussen het aantrekken van de economie en het aantrekken van de werkgelegenheid. Dat geldt zeker voor Vlaanderen, meer nog dan voor Wallonië en Brussel. We zien de laatste maanden duidelijk dat de economie aantrekt. Er is het producentenvertrouwen, er is het consumentenvertrouwen, er is de uitzendarbeid die ook altijd wordt gebruikt als een goede indicator voor de toekomstige werkgelegenheid. Wel zijn een hoop jobs vernietigd in de secundaire sector en zijn er nieuwe jobs gekomen in de dienstensector. Wat dat betreft, hebt u zeker een punt.

Om daaraan te werken, moeten we werken aan de knelpuntvacatures, bijvoorbeeld via STEM, dat hier al is genoemd. We moeten ook werken aan het doelgroepenbeleid. Ik ga ze niet allemaal opsommen, maar wat dat betreft moeten we blijven focussen op werkplekieren en op IBO. Ook de volgende staatshervorming bevat een aantal instrumenten waarmee we nog meer op maat van Vlaanderen kunnen werken op de arbeidsmarkt en ook jobs kunnen creëren in de sectoren waar het nu heel moeilijk is, met lage lonen, laaggeschoolden en dergelijke meer.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, ik ga uitzonderlijk eens geen bijkomende vraag stellen, maar een vaststelling poneren. We voeren nu al meer dan vier jaar lang een debat over de werkloosheidscijfers. Vandaag zijn er in Turnhout bij Heinz al weer tweehonderd jobs verloren gegaan. U weet dat, u hebt er zelfs al over getweet. Dus niet alleen die stijgende werkloosheidscijfers spreken uw immer uitvoerige en relativiserende antwoorden tegen, maar ook en vooral uw coalitiepartner sp.a doet dat. Zo zei de fractieleider van de socialisten gisteren in een debat waar hij zojuist zelf al naar verwezen heeft – hij was toen wel wat scherper, buiten het parlement is hij blijkbaar scherper dan erbinen – dat u niet de minister van Werk bent maar de minister van werkloosheid. Wel, als de fractievoorzitter van een coalitiepartner dat over u zegt, wie zijn wij dan als oppositiepartij om dat tegen te spreken? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, collega's, het fenomeen van de mismatch is niet nieuw, het is al een paar keer aangehaald in de plenaire vergadering. Het staat in de sterren geschreven dat, als straks de economie weer aanzwengelt, we sowieso afstevenen op een knelpunteconomie. Minister, u neemt een aantal maatregelen voor de jeugdwerkloosheid en de knelpuntopleidingen, maar uit uw antwoord op een recente schriftelijke vraag van mij blijkt toch maar weer dat de wachttijd om een knelpuntopleiding te gaan volgen, almaar stijgt. Als de mensen dan een knelpuntopleiding hebben gevolgd, is er maar een op twee personen die effectief een knelpuntvacature invult.

Ik heb een tweede bedenking. Er is het verhaal van de Jobbars, wat de voorbije dagen in de pers kwam, een nieuw project waar de VDAB mee naar buiten komt. Minister, ik denk nog altijd dat het een kerntaak is van de VDAB om te zorgen voor bemiddeling en activering.

Dat hele verhaal van die Jobbars waarin men werkzoekenden hun frustraties wil laten uiten, is voor mij een brug te ver. Zorg voor activering. Zorg voor bemiddeling. Maar gewoon een praatbarak openen lijkt mij echt een brug te ver.

Minister Philippe Muylers: Ik weet niet welke cijfers u aanhaalt, maar die van de knelpuntopleidingen die naar een job leiden, zijn alvast gestegen en veel verbeterd tegenover het verleden. We zitten ondertussen ruim over de 60 procent, voor zover ik dat uit het hoofd ken.

Minister van Werkloosheid? Ik zou zeggen: minister van Activering. Een minister van Werk zou moeten kunnen beschikken over alle bevoegdheden op het vlak van werk. Dat is vandaag niet het geval. Ik kan de heer Van Malderen volgen dat dit maar een deeltje is en dat mijn deel niet binnen bedrijven zit. U weet dat. Ik ben niet bevoegd voor de loonkost of de arbeidswetgeving. Die elementen heb ik als minister van Werk niet. Dat is effectief een rare zaak.

Mijnheer Van Rompuy, ik ben het helemaal met u eens dat er een vertraging is. Er wordt gezegd dat bij een vergelijking tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel, Vlaanderen het veel slechter zou doen. Ook de heer Sabbe verwees daarnaar in zijn inleiding. Ons werkloosheidscijfer is 6,1 procent, dat van Wallonië 13,3 procent en dat van Brussel 17,7 procent. Ik vind dus niet dat we het slechter doen. Als we kijken naar de crisis, scoren Wallonië en Brussel beter. Mijnheer Sabbe, ik denk dat u de eerste bent om te zien waarover het gaat. Laat ons eens kijken hoeveel procent van die mensen in de publieke sector werkt? Hebt u enig idee wat op dat vlak het verschil is tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel? In Vlaanderen: 17,3 procent, Wallonië 24,4 procent en Brussel 27,7 procent. Dan weet u ook dat ingeval van crisis die overheidstewerkstelling niet datgene is waarop automatisch het meest wordt bespaard. Dat geeft volgens mij zeker een stuk van de verklaring van het verschil tussen de verschillende regio's.

Mijnheer Van Malderen, u weet dat ik al jaren inzet op de jongeren die ongeschoold en ongekwalificeerd uit de schoolbanken komen. We zetten sterk in op de stages en werkinleving. Momenteel zitten we weer in de periode van de instapstages. We zijn daarmee bezig. U weet dat. We doen dat samen en in overleg met de sociale partners. Er zijn akkoorden tussen de regering en de sociale partners. Ook dat is niet overal het geval.

We mogen niet vergeten dat we met het geven van een passend aanbod aan elke jongere binnen de vier maanden, een percentage van bijna 93 procent kunnen excelleren binnen Europa.

Mijnheer Sabbe, het gaat niet echt over mijn bevoegdheid, maar u was duidelijk niet aanwezig op het debat met het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO). Want wat heb ik daar gezegd? Voor alle duidelijkheid: ik heb gezegd dat de arbeidskost absoluut moest verminderen en dat we dat zouden doen vanuit de N-VA – dus niet vanuit de Vlaamse Regering – door de toepassing van de Moesen-norm, de bevrozing van de uitgaven op alle niveaus. Dat heb ik daar gezegd. Als er een verschuiving zou zijn, zou die richting consumptie kunnen gaan. In eerste instantie gaat het over de bevrozing van de overheidsuitgaven. Dat staat los van wat hier wordt gedaan.

Ik heb mij helemaal niet willen verschuilen – wat u was opgevallen – achter het niet hebben van alle bevoegdheden. Ik denk dat we in Vlaanderen steeds opnieuw zoeken naar de beste instrumenten, de beste communicatie. Ik ben het er helemaal niet mee eens dat die Jobbar niet goed zou zijn. Als je actie onderneemt, kan er iets bij zijn dat goed is en iets dat minder goed is. Die IBO-actie (individuele beroepsopleiding) vond u misschien ook niet goed. Maar als er op één dag 2000 IBO-plaatsen zijn bijgekomen, lijkt het mij een geslaagde actie.

Laat ons niet denigrerend doen over de doelstellingen van die Jobbar. Ik hoor daarnet zeggen dat we de jongeren moeten activeren en een aantal talenten en competenties meegeven die ze misschien niet in hun opleiding krijgen. Wel, door te babbelen met collega's in zo'n Jobbar kunnen ze misschien ook iets vinden en bereiken.

We moeten op de ingeslagen weg verdergaan. Het werk is niet af en zal nooit af zijn, want elke dag opnieuw zijn er nieuwe uitdagingen.

De heer Ivan Sabbe: Minister, wat de vergelijking tussen de cijfers van Vlaanderen en Wallonië betreft: als u het brugpensioen, het tijdskrediet en de loopbaanonderbreking erbij telt, komen we tot hetzelfde werklozenpercentage in Vlaanderen als in Wallonië. Dat is boerenbedrog. Ik weet dat men die cijfers manipuleert. Als u die cijfers erbij telt – en daarvan zijn er in Wallonië minder –, komt u tot evenveel werklozen.

De verschuiving van de lasten naar consumptiebelastingen is zuiver boerenbedrog, als we dat zouden doen. Ik zeg het al maar voor de volgende regering.

Er is loonconcurrentie binnen Europa en daar scoren we zeer slecht. Het nieuws over Heinz is nog 'hot' en we horen al dat Heinz naar Groot-Brittannië gaat. Het blijft binnen de Europese Unie.

Zolang we niet aanvaarden dat de enige manier voor een fundamentele loonkostenverlaging, besparen op het overheidsapparaat is en de bosmaaier zetten in de regulitis, zullen we jobs in de productieve sectoren verliezen. Dat is bij Heinz eens temeer het geval en daar moeten we aan werken.

De N-VA, met minister van Binnenlandse Zaken Bourgeois, had de kans om de provincies te hervormen. Het 1,5 miljard euro dat dient als garage voor gebuisde politici, hadden we kunnen besparen en dan hadden we op Vlaams niveau een inspanning kunnen doen. Het bevroren is een druppel op een hete plaat en daarmee gaan we het niet redden.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.15 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.27 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de (herziene) Europese overeenkomst inzake de adoptie van kinderen, opgemaakt in Straatsburg op 27 november 2008 en ondertekend op 1 december 2008

– 2315 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de (herziene) Europese overeenkomst inzake de adoptie van kinderen, opgemaakt in Straatsburg op 27 november 2008 en ondertekend op 1 december 2008.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, minister, collega's, het is belangrijk dat we dit ontwerp van decreet vandaag kunnen goedkeuren, zodat onze reglementering verder

afgestemd wordt op wat in de Europese context wordt bepaald inzake internationale en interlandelijke adoptie.

Mijn collega, mevrouw De Vits, heeft het er in de commissie al over gehad, maar ik wil nog even de bekommernis meegeven, minister, dat wij in de toekomst nog verder moeten inzetten op de specifieke vorming van maatschappelijk werkers in het kader van omgaan met adoptie. Dat gebeurt al voor een stuk, maar het is belangrijk dat we dat in de toekomst nog verder kunnen uitbreiden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2315/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de energieprestaties van gebouwen – 2328 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de energieprestaties van gebouwen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Wij zijn tevreden met een aantal aanpassingen die dit ontwerp van decreet aanbrengt. Ik verwijs onder meer naar het oude zeer met betrekking tot de kwaliteit van het door sommige energiedeskundigen geleverde werk. Er is een evaluatie geweest van het kader waarbinnen die energiedeskundigen opereren. Op basis daarvan volgen nu een aantal aanpassingen.

Het feit dat interieurarchitecten en bachelors in bouwgerelateerde richtingen nu ook in aanmerking komen als deskundigen, is een goede zaak, terwijl ook deskundigen die hun job goed doen, dat uiteraard kunnen blijven doen. Het ontwerp machtigt de Vlaamse Regering om uitzonderingen zoals vrijstellingen of overgangperiodes toe te staan aan verslaggevers die zich voor 1 januari 2015 zullen hebben laten registreren in een energieprestatiedatabank.

Ook het feit dat de boetes worden aangepast en dat om redenen van billijkheid plafonneringen worden ingevoerd, is een goede zaak. De handhaving krijgt er een aantal nieuwe instrumenten bij. De basisboetes voor laattijdige EPB-indieningen (energieprestatie en binnenklimaat) gaan omhoog, en dat moet de praktijk ontmoedigen van liever boetes opgelegd te krijgen voor een afwezige aangifte dan die duurdere aangifte zelf te doen.

Tot slot herhaal ik nog eens dat wij tevreden zijn met de aanpassingen die worden doorgevoerd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2328/3)

– *De artikelen 1 tot en met 24 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 24 september 2013 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, over de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA) en over de financiële bijdragen aan deze organisatie

– 2329 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 24 september 2013 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, over de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA) en over de financiële bijdragen aan deze organisatie.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2329/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de omzetting van de Richtlijn van de Europese Unie 2012/27/EU van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie en de toekenning van groenestroomcertificaten, warmte-kraachtcertificaten en garanties van oorsprong

– 2338 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de omzetting van de Richtlijn van de Europese Unie 2012/27/EU van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie en de toekenning van groenestroomcertificaten, warmte-kraachtcertificaten en garanties van oorsprong.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2338/3)

– *De artikelen 1 tot en met 29 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Sas van Rouveroij, Ivan Sabbe, Björn Rzoska, Bart Tommelein en Lode Vereeck houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers

– 2198 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van artikel 1, 2, 4, 5, 12 en 16 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

– 2340 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet tot wijziging van artikel 1, 2, 4, 5, 12 en 16 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, en het voorstel van decreet van de heren Sas van Rouveroij, Ivan Sabbe, Björn Rzoska, Bart Tommelein en Lode Vereeck houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, die door de commissie in samenhang zijn behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik wil even in herinnering brengen dat er een arrest is geweest van het Hof van Justitie naar aanleiding van een prejudiciële vraag over een conflict in de Antwerpse haven. Het Hof van Justitie heeft bevestigd dat de doelen van het Taaldecreet van algemeen belang zijn, dus dat het gebruik van het Nederlands wordt gestimuleerd, dat werknemers worden beschermd doordat ze documenten in een officiële taal ontvangen, dat er een doeltreffende controle wordt gewaarborgd. Het Hof van Justitie zei dat die doelen misschien met een minder vergaande wetgeving worden bereikt. Die uitspraak is uiteraard bindend. We moesten een aanpassing doorvoeren aan het Taaldecreet.

Wat ligt er vandaag voor? Voor onze partij was het belangrijk dat we aanpassen wat noodzakelijk was, maar we gaan uiteraard resoluut voor het Nederlands als verbindende factor, als noodzaak om een gemeenschap te vormen. We willen het decreet aanpassen aan het arrest, maar het is niet de bedoeling om dit aan te wenden als hefboom naar een meer algemene juridische verzwakking van de positie van het Nederlands in het bedrijfsleven, mocht dat door sommigen dreigen te worden misbruikt.

Met dit nieuwe ontwerp van decreet zeggen we dat het beginsel onverkort wordt hernomen dat het Nederlands wordt gebruikt in sociale betrekkingen, maar het ontwerp van decreet laat wel bijkomend toe een rechtsgeldige versie van een arbeidscontract op te stellen in een taal van de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte voor de werknemers. In de onderlinge verschillen in een contract heeft de Nederlandse versie uiteraard wel voorrang. Het opstellen van zo'n bijkomende versie kan gebeuren indien een werknemer behoort tot specifieke doelgroepen die in het kader van het vrij Europees verkeer voor werknemers een arbeidscontract afsluiten met een in Vlaanderen gevestigde onderneming.

Er was een vrij grote eensgezindheid in de commissie om het Taaldecreet weliswaar aan te passen, maar toch niet uit te hollen. Dat is heel belangrijk om de positie van het Nederlands in de relatie werkgever-werknemer blijvend te ondersteunen. Als meerderheid voeren we die noodzakelijke aanpassing door. We zouden namens onze partij de oppositie willen danken voor de constructieve medewerking en ook voor het voorstel van decreet dat ze hebben ingediend. Dat wou wel iets verder gaan, maar in hoofdzaak streeft het hetzelfde doel na. Onze fractie zal dit wijzigingsdecreet goedkeuren en we nodigen iedereen uit zich hierbij aan te sluiten.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voor onze volledige uiteenzetting verwijs ik naar het verslag van de bespreking in de commissie, maar ik wil er de essentie uit destilleren, al was het maar om onze stemhouding van zo meteen toe te lichten.

Want inderdaad, het Vlaamse Taaldecreet is ondertussen meer dan veertig jaar oud, maar er bleek veertig jaar lang geen enkel probleem mee te zijn, het bleek geen belemmering te zijn voor het vrije verkeer van werknemers in de EU. Plots heeft het Europees Hof van Justitie, naar aanleiding van één bijzondere casus, geoordeeld dat er wel problemen zijn met het Taaldecreet en dat het diende te worden aangepast.

Wel, wij vinden het onaanvaardbaar dat alweer Europese bemoeienissen een toch wel fundamentele sociale verworvenheid van Vlaanderen op de helling zetten. Wij vinden de bemoeizucht van Europa in nationale en regionale wetgeving, ongewenst. Dat wat het ontwerp van decreet betreft.

Mevrouw De Ridder zei het al, het voorstel van decreet van de collega's van Groen, Open Vld en LDD – ik vermoed dat ik dat nog mag zeggen, aangezien de heer Vereeck op dat ogenblik nog deel uitmaakte van de LDD-fractie – gaat nog verder. Het wil niet alleen individuele arbeidsovereenkomsten, maar ook andere vormen van informatie en communicatie in andere talen mogelijk maken.

Het lijkt me evident dat als wij het ontwerp van decreet niet goedkeuren, we het voorstel van decreet, dat nog veel verder gaat, evenmin zullen goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik heb niet heel veel toe te voegen aan wat is gezegd, maar tegen de heer Janssens wil ik zeggen dat we volgens mij niet anders kunnen dan tegemoetkomen aan de opmerkingen van het Europees Hof. We willen niet dat morgen de arbeidscontracten tussen werkgever en werknemer hier en daar op de helling komen te staan. We hebben gedaan wat we moeten doen.

Mevrouw De Ridder heeft het heel goed verwoord: houden wat we kunnen van het Taaldecreet en minimaal tegemoetkomen aan het Europees Hof zodat we zo weinig mogelijk aan het Taaldecreet moeten wijzigen. Dat is de manier van werken die we hebben gevolgd en waarmee we de juiste stappen zetten om ook in de toekomst verder legale arbeidscontracten te kunnen afsluiten.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, formeel hebt u gelijk wanneer u zegt: “we moeten dit doen, men legt het ons op”. Maar dan mag men toch ook eens even stilstaan bij de rol die Europa speelt, bij de wijze waarop Europa zich ontwikkelt. Het eigenaardige, het rare aan heel deze zaak is dat dit dus niet geldt voor iemand uit China.

Los daarvan, wanneer gaan wij eens onze stem verheffen ten aanzien van Europa? Of zullen we blijven wachten tot Europa stelselmatig onder meer deze verworvenheden blijft uithollen? Want dat is bezig. We hebben het met het Grond- en Pandendecreet gezien en we hebben het hiermee gezien. Als ik me niet vergis, minister, zijn er twee jaar geleden een aantal lidstaten die ook, niet zozeer in dergelijke aangelegenheden, maar in elk geval wel ten aanzien van het Europees Hof van Justitie, bedenkingen hebben gemaakt over de rol die het Hof van Justitie speelt en meer bepaald over de wijze waarop dat Hof zijn rol opneemt. Ze vragen zich af of het niet te veel gaat in de richting van een ‘gouvernement des juges’.

Minister, we hebben er alle belang bij om, naar aanleiding van dit incident, waardoor wij alweer onze regelgeving moeten aanpassen op bevel van Europa, waarvan de regels bewaakt worden door het Europees Hof, ons toch eens vragen te stellen bij Europa en bij de rol die het Europees Hof speelt. Maar dat is een redenering die ik naar aanleiding van deze aangelegenheid vanuit de Vlaamse Regering compleet mis.

Minister Philippe Muylers: Het is belangrijk dat het Europees Hof ook duidelijk naar voren heeft gebracht dat het ook achter de elementen staat die in het Taaldecreet vervat zitten, maar niet altijd achter de middelen.

De manier waarop we het wijzigingsdecreet voorleggen, maakt dat het contract in het Nederlands uiteindelijk het contract zal zijn dat geldig blijft. Het kan ook in een andere taal, maar bij tegenstrijdigheid is het Nederlandstalige contract het geldige. Ik denk dat dit op zich een heel goede regeling is.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2340/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de wijziging van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, aangenomen in Doha op 8 december 2012

– 2351 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de wijziging van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, aangenomen in Doha op 8 december 2012.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2351/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sonja Claes, Else De Wachter, Lies Jans, Katrien Schryvers, Helga Stevens, Mia De Vits en Vera Jans betreffende de ontwikkeling van buurtgerichte ondersteuning van zorgafhankelijke mensen

– 2347 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de dames Sonja Claes, Else De Wachter, Lies Jans, Katrien Schryvers, Helga Stevens, Mia De Vits en Vera Jans betreffende de ontwikkeling van buurtgerichte ondersteuning van zorgafhankelijke mensen.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Met dit voorstel van resolutie willen wij, al is deze legislatuur bijna ten einde, een belangrijk statement maken. Voor de indieners is het belangrijk dat mensen die ouder worden, in hun eigen buurt kunnen blijven wonen. We zijn er in vroegere teksten altijd van uitgegaan dat mensen in hun eigen huis willen blijven wonen. In dit voorstel van resolutie gaan we ervan uit dat mensen in hun eigen buurt willen blijven wonen en dat wij als politici er alles moeten aan doen om dat mogelijk te maken.

Op het vlak van wonen moeten er een aantal maatregelen worden genomen. De woonzorgzones moeten leeftijdsvriendelijk en dementievriendelijk zijn. Wij vinden het ook belangrijk dat er sectoroverschrijdend wordt gewerkt. Vandaag moeten de lokale besturen voor de woonzorgzones een studie uitvoeren over ouderen. Wij vinden het echter belangrijk dat men niet alleen een zorgstrategisch plan maakt voor ouderen maar ook dat men sectoroverschrijdend een plan maakt waarbij men in de eigen regio nagaat welk aanbod er moet zijn voor ouderen en voor alle mensen die zorg nodig hebben.

Het is ook belangrijk dat de verschillende inschalingsinstrumenten op elkaar worden afgestemd en dat er informele zorgnetwerken worden ontwikkeld. Men moet bekijken op

welke manier mensen door hun eigen omgeving kunnen worden geholpen. Daarvoor zijn buurtzorgnetwerken belangrijk.

Er zal ook een budgettair groeipad nodig zijn voor de woonzorgvoorzieningen, een afstemming van de programmatie.

Vandaag worden de diensten voor gezinszorg berekend op basis van het aantal ouderen in een bepaalde omgeving. Volgens ons is het belangrijk dat uren gezinszorg worden bepaald op basis van het aantal zorgbehoevenden zodat ook andere zorgbehoevenden, niet alleen oudere, een beroep kunnen doen op gezinszorg. Het urencontingent wordt afgestemd op het moment dat men zorg nodig heeft. Ook de onregelmatige uren worden daarmee beter geregeld.

In het natuurlijke thuismilieu kunnen meerdere mensen worden samengezet. Verder moeten de nachtzorg en crisiszorg worden uitgebouwd en moet er een betere mobiliteit komen tussen het personeel. Men moet ook voldoende aandacht hebben voor dementie. Wij hebben getracht om met dit voorstel van resolutie te voldoen aan het volledige palet dat nodig is om zorgbehoevende mensen zo lang mogelijk in hun thuisomgeving te laten functioneren.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Over identiek dezelfde problematiek zijn er verschillende voorstellen van resolutie ingediend. Er was een voorstel van resolutie van mevrouw Van der Borgh en een voorstel van resolutie van mevrouw Vogels. Ik betreur – maar dat is niet mijn verantwoordelijkheid maar die van hen – dat die niet mee zijn geagendeerd. Zij hadden die mogelijkheid, ook al waren hun voorstellen weggestemd in de commissie.

Ik vind het heel jammer dat de meerderheid in dit dossier pas wakker is geschoten toen de oppositie bepaalde initiatieven had genomen. Dat was niet mijn verdienste maar die van de collega's van Groen en Open Vld.

Het voorstel dat vandaag voorligt, is een opsomming van heel veel algemeenheden. U moet het eens goed lezen, collega's. Het is positief dat de meerderheid in het algemeen en de collega's van CD&V in het bijzonder het probleem eindelijk erkennen. CD&V beheert dit beleidsdomein al jarenlang, laat ons dat niet vergeten, en draagt bijgevolg een heel grote verantwoordelijkheid. Het indienen van dit voorstel van resolutie is een aanklacht tegen het falen van de eigen minister.

Collega's, een echte rode draad ontbreekt in het voorstel van resolutie dat wij vandaag bespreken. Alle aspecten komen aan bod, en daar kan niemand opmerkingen over formuleren. Het gaat over zaken die hier al herhaaldelijk kamerbreed zijn aangeklaagd in het Vlaams Parlement en in de commissie. Ik stel me wel ernstige vragen over de realiseerbaarheid. Het is zo algemeen geformuleerd dat, wanneer in een volgende legislatuur – het zal niet meer voor mij zijn – collega's de minister ondervragen over wat er concreet gerealiseerd is, het nagenoeg onmogelijk wordt voor de volgende bevoegde minister om daar een antwoord op te geven. Dat heb ik aangeklaagd in de commissie. Ik kreeg als antwoord, collega's, dat met dit voorstel de meerderheid handvatten aanreikt aan de volgende Vlaamse Regering. Dat vind ik vrij gemakkelijk als argumentatie. Ik heb er ernstige twijfels bij.

Ik zit hier al zeer lang, al meer dan twintig jaar. Elke keer maak ik kort voor het einde van de legislatuur mee dat er kamerbreed resoluties worden goedgekeurd in het parlement als zogenaamd handvat voor een volgende Vlaamse Regering, maar in de praktijk wordt daarvan achteraf niets gerealiseerd. Ik geef één voorbeeld om te illustreren waarom ik mijn twijfels heb bij de realiseerbaarheid van dit voorstel. In de laatste vergadering van de vorige legislatuur hebben wij allemaal samen gezegd dat deze regering werk moest maken van het definitief en volledig wegwerken van de wachtlijsten in de sector van de personen met een handicap. Tot vandaag is dat niet het geval.

De collega's van de oppositie hadden ook voorstellen ingediend, die min of meer dezelfde klemtoon legden, met heel veel gelijkenissen, op enkele puntjes na. Alle voorstellen van

resolutie hebben hun verdienste, maar ik wil nog duidelijk onder de aandacht brengen dat er één punt ontbreekt, zowel in het voorstel dat vandaag voorligt als in de voorstellen van de oppositie, namelijk de aandacht voor de organisatorische en financiële eenmaking van de verschillende vormen van thuisondersteuning. Op dit ogenblik is er een heel groot onderscheid, op het vlak van organisatie maar vooral op het vlak van betaalbaarheid. Afhankelijk van in welk stelsel men zit, en onafhankelijk van het inkomen, wordt in het ene geval een hoge factuur gepresenteerd aan wie een beroep doet op die vorm van thuiszorg en aan de andere wordt geen rekening gepresenteerd en worden deze diensten volledig kosteloos geleverd. Die vorm van discriminatie en ongelijkheid is absoluut niet meer aanvaardbaar. Dat moet worden weggewerkt.

Al meer dan tien jaar klaag ik dit aan in het Vlaams Parlement, voorzitter. Ook in de vorige legislatuur, toen we verschillende ministers van Welzijn hebben gehad, beloofden alle ministers er werk van te maken om die ongelijkheid weg te werken. We zijn vandaag weer een legislatuur verder en het is nog altijd niet gebeurd. Ik wil oproepen om daar eindelijk werk van te maken, collega's. Er moet niet heel veel gebeuren. Doe dat! Afhankelijk van het systeem waarin iemand zit, is de factuur voor sommige mensen onwaarschijnlijk hoog, en dat mag zeker niet de bedoeling zijn.

Mijn fractie heeft ter zake geen initiatief ingediend. Er waren verschillende initiatieven van de meerderheid en de oppositie. Ik had geen zin om een kopie te maken van die voorstellen, in tegenstelling tot wat leden van meerderheid en oppositie wel doen als mijn fractie de eerste is. Ik doe dat niet. Ik betreur alleen dat wij er in dit Vlaams Parlement niet in slagen om over deze belangrijke materie een eensgezind voorstel van resolutie op te stellen. Alleen dat zou echt een heel duidelijk signaal geweest zijn. Om het met de woorden van minister Vandeurzen tijdens de commissiebespreking te zeggen: dat zou een echt handvat naar de volgende legislatuur geweest zijn. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Collega's, ik wil u bedanken dat u zo massaal naar hier gekomen bent om te luisteren naar wat ik ga vertellen. (*Applaus*)

Dit voorstel van resolutie van de meerderheid is er gekomen naar aanleiding van een voorstel van resolutie van mezelf en een aantal collega's van mijn partij en van LDD.

Ons voorstel van resolutie was gebaseerd op twee vaststellingen. Eerst en vooral op de beleidslijnen die de Vlaamse overheid reeds in het verleden heeft uitgezet en die nu nog ruimer worden getrokken op basis van de idee van de vermaatschappelijking van de zorg. Ik verklaar me nader.

De wachtlijsten in de woonzorgcentra maken dat mensen met een hoge afhankelijkheidsgraad noodgedwongen thuis worden opgevangen. Vlaanderen heeft trouwens de afgelopen decennia ook een warm pleidooi gehouden voor thuiszorg voor ouderen – en terecht. Dat pleidooi om mensen thuis op te vangen is nu ook uitgebreid naar andere sectoren.

Minister Vandeurzen heeft van de vermaatschappelijking van de zorg zowat zijn adagium gemaakt, en, indien aan de nodige randvoorwaarden is voldaan – met name een goede ondersteuning van de mantelzorger – is zowat elke partij daar voorstander van. De vraag komt trouwens ook van de mensen zelf en is vervat in het VN-verdrag voor de rechten van de personen met een handicap. Dat maakt dat de actieradius van gezinshulp steeds breder wordt en dat naast ouderen ook personen met een handicap en mensen met geestelijke gezondheidsproblemen nu behoren tot hun doelpubliek. Dit blijft niet zonder gevolg voor de organisatie.

Ten tweede was ons voorstel van resolutie tot stand gekomen op basis van vaststellingen vanuit de praktijk. Bij sommige diensten van gezinshulp worden er geen prestaties verleend 's morgens vroeg, 's avonds laat of tijdens het weekend. Meer nog: bij ziekte van de

gezinshelpster en tijdens vakantieperiodes moeten zwaar zorgbehoevende mensen het dikwijls zonder gezinshulp stellen en dit verschillende dagen na elkaar. De gevolgen zijn zwaar: geen bereide maaltijd, geen of minder mogelijkheid om in bed gelegd te worden, geen mogelijkheid om een bad te nemen.

We hebben onze eigen vaststellingen dan gecheckt bij de minister. Uit schriftelijke antwoorden leerden we dat uit focusinspecties blijkt dat één op de vijf diensten er niet in slagen continuïteit te bieden. Uit dat antwoord bleek ook dat slechts 39 van de 102 openbare diensten zorg aanbieden op onregelmatige tijdstippen. Bij de erkende private diensten waren er dat 18 op 20. De ervaringen van de praktijk werden daarmee bevestigd, zij het dat het probleem zich scherper voordoet bij openbare diensten dan bij private diensten.

Het spreekt voor zich dat dit een probleem is. Zorgbehoevendheid beperkt zich niet tot de kantooruren. Als Vlaanderen ervoor kiest om mensen zo lang mogelijk thuis te handhaven – wij zijn daar ook een voorstander van – en hen daarvoor verwijst naar de reguliere welzijnsdiensten, dan moet Vlaanderen daarvan de gevolgen dragen.

Daarnaast is het natuurlijk zaak het urencontingent voor de gezinshulp voldoende te laten toenemen. Deze legislatuur is dat gebeurd, a rato van 1 tot 2 procent per jaar. Waar is de tijd dat mevrouw Becq erg verontwaardigd was omdat het urencontingent niet met 4 procent toenam? Bovendien vult Vlaanderen de eigen, bestaande programmatie slechts voor 80 procent in. Bovendien is het aantal gepresteerde uren ook nog eens lager dan het toegekende urencontingent. De toename van het urencontingent is ook nodig omdat we nu al weten dat Vlaanderen niet in staat zal zijn voldoende rustoorden te bouwen om de komende vergrijzing op te vangen. Vorige week vrijdag lazen we daarover heel wat in De Standaard.

Dit impliceert dat Vlaanderen bijkomend zal moeten investeren in thuiszorg en semi-residentiële zorg. Naar aanleiding van onze resolutie en de conceptnota van mevrouw Vogels over het wonen van ouderen werden er hoorzittingen georganiseerd. Op die hoorzittingen mochten wij vaststellen dat de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (VVSG) erg bewust is van de problematiek die zich stelt met betrekking tot hun diensten voor gezinszorg. De VVSG moet ook vaststellen dat heel wat gemeenten deze diensten afstoten omdat ze niet langer betaalbaar zijn. Dat heeft te maken met een aantal factoren, waaronder het feit dat openbare diensten niet dezelfde subsidies ontvangen. Het heeft in belangrijke mate ook te maken met de rechtspositieregelingen waar vooral de vergoedingen voor onregelmatige prestaties en het aantal verlof- en feestdagen significant hoger liggen dan in de privésector. Dat doet de openbare diensten dikwijls financieel de das om.

De VVSG pleit daarom voor een gelijke rechtspositieregeling voor het personeel van de diensten gezinshulp, ongeacht wie die diensten organiseert. Voor wie hier na 25 mei nog zal terugkeren: ik denk dat het politieke momentum aangebroken is om daarmee aan de slag te gaan. En dat is niet alleen een opdracht voor de minister van Welzijn, maar ook voor de minister van Binnenlands Bestuur. Wie het verslag naleest over de resolutie inzake de infrastructuursubsidies voor woonzorgcentra zal daar dezelfde problematiek voor het personeel van de woonzorgcentra terugvinden. Ik wil voorts opmerken dat we goed moeten beseffen dat thuiszorg mantelzorg veronderstelt. We leven in een maatschappij waarin mantelzorgers veel minder voorhanden zijn dan vroeger. Gezinnen dunnen uit. Vrouwen die ‘van nature’ de eerste mantelzorgers zijn, zijn minder beschikbaar omdat ze professioneel actief zijn en veel meer dan vroeger alleenstaand zijn, al dan niet met kinderen, en dus minder makkelijk hun professionele activiteit kunnen beperken om mantelzorg te verstrekken. De toekomst zal dus moeten uitwijzen in welke mate de gewijzigde maatschappelijke context zich zal lenen voor mantelzorg.

Bij besprekingen in de commissie over deze problematiek en ook naar aanleiding van de bespreking van de begrotingen heb ik verschillende malen aangedrongen op maatregelen inzake flexibiliteit en continuïteit. Vandaar ook ons voorstel van resolutie. Ik apprecieer dat de meerderheid mij kwam voorstellen om één gezamenlijk voorstel in te dienen. Dat dit niet

is gelukt, komt doordat het voorstel van de meerderheid dat hier vandaag ter stemming ligt een te grote voorafname betekent op het uittekenen van een toekomstig ouderenbeleid van Vlaanderen. Voorts wijkt dit voorstel op een aantal punten veel te sterk af van ons voorstel, dat focuste op twee cruciale punten: maatregelen voor de diensten gezinshulp en thuiszorg.

We hebben ons in de commissie Welzijn bij de stemming onthouden en niet tegengestemd omdat onze bekommernissen met betrekking tot continuïteit en flexibiliteit in de gezinshulp in de resolutie van de meerderheid zijn opgenomen. Ik hoop oprecht dat een volgende meerderheid in dit parlement – hoe die ook zal zijn samengesteld – werk zal maken van de uitvoering van dat luik, want het is helaas nu te laat om tijdens deze legislatuur nog vooruitgang te boeken in dit dossier.

We konden niet voor stemmen omdat de resolutie van de meerderheid de problematiek die wij hebben aangekaart, overstijgt. Uiteraard zijn wij niet tegen wonen in eigen buurt voor ouderen. Uiteraard zijn we niet tegen intersectoraal samenwerken. Uiteraard zijn we niet tegen meer mobiliteit voor personeel in de zorg. Maar ik zie nog altijd een voorstel van resolutie dat denkt in termen van aanbod in plaats van in termen van vraag. We zien te weinig elementen die de persoon met de zorgbehoefte meer de regie van de zorg in handen geeft. We zien ook geen elementen om de doorstroming van thuiszorg naar residentiële zorg sneller mogelijk te maken. Wie thuiszorg wil promoten, moet mensen garanderen dat de doorstroming naar een residentiële setting op korte termijn kan wanneer de mantelzorger niet meer kan of wil de zorg op zich nemen. Vandaag is het zo dat wie verantwoordelijkheid opneemt, geen oplossing vindt als opvang thuis niet meer mogelijk blijkt. Verantwoordelijkheid opnemen wordt met andere woorden vaak afgestraft. Recente studies van professor Geerts hebben trouwens aangetoond dat die doorstroming de afgelopen jaren eerder moeilijker dan makkelijker wordt, omdat nu eenmaal de wachtlijsten voor een woonzorgcentrum langer zijn geworden in plaats van korter.

Ten slotte heeft de resolutie ook onvoldoende aandacht voor de administratieve rompslomp waarmee mantelzorgers worden geconfronteerd. Als hun vrije tijd al niet wordt opgeslorpt door de zorg voor de zorgbehoevende, dan gaat die zeker op aan paperassen. Wie niet expliciet een voordeel vraagt, krijgt het gewoonweg niet. Dat is de ervaring die alle mantelzorgers hebben. En dan te bedenken dat in de voorbije jaren de ziekenfondsen voor hun maatschappelijke diensten subsidies hebben gekregen ter waarde van 432 voltijdse equivalenten. Het is schrijnend, want net deze mensen die er het meest nood aan hebben, vinden veelal hun weg in de doolhof van het welzijnsveld niet.

Collega's, gelet op al deze overwegingen zal Open Vld zich onthouden bij de stemming van dit voorstel van resolutie. Maar ik hoop oprecht – en ik doe hier een oproep – dat de punten inzake flexibiliteit en continuïteit geen loze woorden zullen blijken. Het moet mij van het hart dat het feit dat de meerderheid onze heel eenvoudige resolutie, met die twee puntjes, niet mee wou onderschrijven, alleszins niet erg vertrouwenwekkend is. Ik dank u oprecht voor u aller aandacht. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, na dit pakkende betoog van mevrouw Van der Borght kom ik nog even kort tussen. Het voorstel van resolutie dat Open Vld en LDD samen hebben ingediend, is hier uitvoerig toegelicht. Het had één grote bedoeling: dat de zorg voor de zorgbehoevende beter zou worden georganiseerd. Die zorg moest op een continue en flexibele basis worden kunnen verleend. Het komt volledig mevrouw Van der Borght toe. Zij heeft volledig de verdienste gehad het initiatief te hebben genomen tot het opstellen van dit voorstel van resolutie.

Het is niet de eerste keer dat de meerderheid inspiratie vindt in initiatieven van de oppositie. Wij betreuren dit. Wij betreuren vooral dat het voor de meerderheid zo moeilijk is om te erkennen dat ook door de oppositie goede en noodzakelijke voorstellen kunnen worden

gedaan. Het is moeilijk de oppositie gelijk te geven. We betreuren dat in dit voorstel van resolutie de focus niet op de zorgbehoevenden ligt. Er wordt veeleer gezocht naar een pluim die op de eigen hoed moet worden gestoken. (*Applaus van de heer Wim Wienen*)

Iedereen mag applaudisseren, hoor. (*Gelach*)

De vorige spreekster heeft het belang van ons voorstel van resolutie uitvoerig toegelicht. LDD zal zich bij de stemming over het voorstel van resolutie van de meerderheid onthouden. We vinden immers dat er te weinig concrete voorstellen in het voorstel van resolutie staan. Eigenlijk betreft het een samenraapsel van theoretische concepten. We missen vooral de focus op de wensen van de zorgbehoevenden. We menen en vrezen dat met dit voorstel van resolutie van de meerderheid de vis in het water zal worden verdronken. Dat is de reden waarom LDD zich zal onthouden.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, ik zou willen beginnen met een Bijbelse uitspraak. Er is meer vreugde om één bekeerde zondaar dan om duizenden gelovigen. Ik ben dan ook heel blij dat CD&V eindelijk heeft ingezien dat enkel buurtgerichte zorg het mogelijk maakt een inclusieve en integrale aanpak tot stand te brengen.

De vermaatschappelijking van de zorg, een verschrikkelijke term die hier steeds vaker valt, kan enkel worden gerealiseerd indien we ervoor kunnen zorgen dat mantelzorgers en vrijwilligers op buurtniveau in de ondersteuning van de thuiszorg kunnen voorzien.

De voorbije tien jaar heeft CD&V elke buurtgerichte aanpak steeds afgewezen. Alle voorstellen, ook de voorstellen van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), zijn weggewuifd. De voorbije tien jaar is steeds voor een verkokerde aanpak gekozen. Zoals mevrouw Van der Borght al heeft gesteld, heeft CD&V liever geïnvesteerd in de aan de mutualiteiten verbonden regionale dienstencentra dan in de aan de buurten, wijken en OCMW's verbonden lokale dienstencentra.

Het is dan ook een beetje goedkoop nu, net voor de verkiezingen, het geweer van schouder te veranderen en een voorstel van resolutie in te dienen dat net het omgekeerde inhoudt van wat CD&V de voorbije tien jaar heeft gedaan.

Tijdens het debat in de commissie ben ik de leden van CD&V die dit voorstel van resolutie hebben ingediend echter gaan geloven. Volgens mij hebben ze echt het licht gezien. Om die reden zullen we ons met betrekking tot dit voorstel van resolutie onthouden. We zullen dit voorstel van resolutie tijdens de campagne van de volgende maanden en nadien ter sprake brengen om duidelijk te maken dat CD&V van mening is veranderd en van een verkokerde aanpak naar een buurtgerichte aanpak wil gaan. Er is dan ook meer vreugde om één bekeerde zondaar dan om duizend gelovigen.

Zoiets geldt ook voor de lijstvorming in het kader van de verkiezingen, maar dat geheel terzijde. We zullen ons dus onthouden. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, wij hebben inderdaad een eigen voorstel van resolutie opgesteld. Sommige oppositieleiden zeggen hier dat het feit dat we op het einde van de legislatuur met een voorstel van resolutie komen, het beste bewijs is dat er niets is gebeurd en dat het beleid heeft gefaald. Ik denk dat ze totaal fout zijn. In de diverse beleidsbrieven hebben we telkens het stappenplan gezien van wat er op het vlak van thuiszorg is gebeurd. Ondanks een moeilijke budgettaire context werd het aantal subsidiabele uren nog opgetrokken. Aan de collega's van Open Vld wil ik zeggen dat de logica vaak ontbreekt. Nu zeggen ze dat dit met 4 procent zou moeten worden opgetrokken. Ik hoor dezelfde redeneringen: er moet meer worden uitgegeven voor Welzijn, voor Onderwijs enzovoort, en dat terwijl diezelfde partij vraagt dat de belastingen zouden dalen. Men moet logisch zijn in

wat men vraagt, en daartegenover moeten dan ook inkomsten staan. Maar goed, ik meen dat de beleidsbrieven duidelijk zijn geweest over welke stappen er zijn gezet.

Is daarmee het werk af? Neen, natuurlijk niet. Vandaar dit voorstel van resolutie, dat een aantal punten aangeeft voor de aanpak in een volgende legislatuur. We hebben vanaf het begin gezegd dat we hebben gekozen voor een eigen voorstel van resolutie, maar dat dit niet betekent dat we niet akkoord gaan met bepaalde uitgangspunten van de collega's van de oppositie. Ik heb gezegd dat zorg voor ouderen inderdaad meer op maat moet zijn, wat inderdaad betekent dat we de zorg voor een deel anders moeten gaan organiseren, dat er aansluiting moet zijn tussen de diverse zorgvormen, tussen thuiszorg, residentiële zorg en semiresidentiële zorg. Dat zijn uitgangspunten waarmee we akkoord kunnen gaan, maar er zijn andere punten. Ik zal die hier allemaal niet herhalen, maar ik haal er toch eentje aan. In de resolutie van mevrouw Van der Borght wordt met een beschuldigende vinger gewezen naar de diensten voor maatschappelijk werk van ziekenfondsen. Zij zouden laattijdig en totaal onvolledig informeren. Mevrouw Van der Borght, ik vind dit een zware beschuldiging. Ik weet niet op welke feiten u zich daarvoor baseert.

Een ander punt is dat van de onregelmatige uren. Ja, er moet meer vraaggestuurd worden gewerkt, maar we moeten ons er ook van bewust zijn dat dit een zware impact heeft op het personeel. Het is gemakkelijk om het te hebben over meer flexibiliteit, maar we moeten er ook aan de andere kant over waken dat de combinatie van arbeid en gezin nog mogelijk is en gegarandeerd blijft. Daarom vragen we in ons voorstel dat er over dat punt sociaal overleg zou worden georganiseerd tussen de sociale partners.

We hebben in ons voorstel ook oog voor de vermaatschappelijking van de zorg en voor de rol van vrijwilligers. Dat ontbreekt in de andere voorstellen van resolutie.

Mevrouw Vogels, ten slotte zou ik aan u nog het volgende willen zeggen. We zagen het niet zitten om mee te doen met uw voorstel van resolutie omdat u op het einde van de legislatuur een bijkomend plan met betrekking tot wonen voor ouderen vraagt en dat ons niet zo evident lijkt. In uw voorstel verwijst u ook naar onderzoeken die momenteel nog gaande zijn. We wachten liever de resultaten daarvan af voor we daarover hier al een voorstel van resolutie goedkeuren.

Voorzitter, ik denk dat we de argumenten ter zake hebben gegeven. We hebben aangegeven met welke uitgangspunten we akkoord gaan, maar waarom we die voorstellen van resolutie niet konden aanvaarden en hebben gekozen voor ons eigen voorstel van resolutie, dat vandaag op tafel ligt.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, geachte leden, we krijgen hier het verwijt dat we als meerderheid een voorstel van resolutie opstellen waarmee we eigenlijk deels ook mee lijnen voor de toekomst willen uitzetten. We zitten met de vergrijzing. We zitten met de impact van de zesde staatshervorming. De budgettaire ruimte is schaars, ook de volgende jaren. Dan is het echt wel essentieel dat we de werkwijze van vandaag ook in vraag durven te stellen, en bekijken waar het in de toekomst beter kan. Dat alles nu perfect is, ga ik zeker niet zeggen. We moeten zeker vooruitdenken.

De collega's Claes en De Vits hebben al een aantal punten uit het voorstel van resolutie opgesomd. Ik wil namens mijn partij zeker drie belangrijke elementen uit het voorstel van resolutie naar voren halen.

Het eerste punt is dat de oudere, wat ons betreft met of zonder zorgbehoefte, steeds centraal moet staan. Het is de burger zelf die samen met de familie of de onmiddellijke omgeving moet kunnen bepalen of hij nu thuis wil blijven, wat het merendeel van de ouderen op dit moment ook verkiest. Dit moet dan worden gestimuleerd. Als er een zorgbehoefte is, dan moet er inderdaad voldoende worden voorzien in gezins- en thuiszorg, een terechte

opmerking trouwens van collega Van der Borght. Ik volg haar daar volledig in. Er moet zeker meer worden ingezet op flexibiliteit in de gezinszorg. Dat is een punt dat we ook ondersteunen en dat duidelijk in het voorstel van resolutie staat. De derde stap is dat de overgang naar de woonzorgcentra soepel moet kunnen verlopen en dat die mogelijkheid er moet zijn zodra de oudere die keuze neemt.

Een tweede heel belangrijk element uit het voorstel van resolutie is het feit dat wij erop wijzen dat lokale besturen een zeer belangrijke rol spelen in de regie van de ondersteuning en zorg. Zij zijn aanwezig op het terrein. Zij kennen de mensen en de omstandigheden vaak persoonlijk. Ze kunnen dus ook het beste inschatten wat er specifiek nodig is. Wij vragen dan ook in ons voorstel van resolutie dat er een echte buurtgerichte ondersteuning tot stand kan komen op basis van een sectoroverschrijdend zorgstrategisch plan voor woonzorg en dit op lokaal niveau op initiatief van de lokale besturen. Het is zeer belangrijk dat we hier echt de schotten doorbreken, dat we het verder bekijken dan alleen het ouderenbeleid en dat we naar een sectoroverschrijdend plan willen gaan.

Ten slotte is het ook zeer belangrijk dat er voor zorg op maat van de zorgbehoevende, van de oudere, echt wel flexibiliteit moet komen in het aanbod van die ondersteuning en zorg. Een heel concreet voorbeeld: waarom kunnen we vandaag lokale dienstencentra, die alleen maar gepercipieerd worden als voorzieningen voor ouderen, ook niet openstellen voor personen met een beperking en personen met psychische problemen? De infrastructuur is aanwezig, de expertise is aanwezig. In het voorstel van resolutie halen we zeer duidelijk aan dat men moet gaan naar meer flexibiliteit in het bestaande aanbod.

Dat waren voor ons de drie belangrijkste punten uit het voorstel van resolutie. Het zijn belangrijke aanzetten die zeker de basis kunnen vormen voor de volgende jaren.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw De Vits, ik ga hier niet de tekst van het voorstel van resolutie voorlezen. U hebt het over zware beschuldigingen die ik zou hebben geuit ten aanzien van de ziekenfondsen. Iedereen die daar bezorgd over zou zijn, raad ik aan om het voorstel van resolutie te lezen. Dan zult u zien dat daar geen enkele zware beschuldiging in staat. Ik heb het alleen over voortgaan op de feiten.

Als mevrouw De Vits zegt dat mensen geen problemen hebben om de weg te vinden in de doolhof en als ze zegt dat mensen er zeer gemakkelijk toe komen om alles te krijgen waar ze recht op hebben, dan vraag ik me af waarom we een rechtenverkenner moeten hebben en een systeem moeten opstarten om de rechten automatisch toe te kennen.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Voorzitter, ik heb goed geluisterd naar alle uiteenzettingen. Het waren ongeveer gelijkaardige uiteenzettingen als in de commissievergadering.

Misschien nog dit voor de collega's die niet in de commissie aanwezig waren. Er was inderdaad een voorstel van resolutie van Open Vld en LDD en een van Groen. Wij hebben geprobeerd vanuit de meerderheid om tot één voorstel van resolutie te komen. We zijn daar niet in geslaagd omdat de leden van Open Vld stelden dat ze zo kort voor de verkiezingen niet wensten in te gaan op zo'n ruim voorstel van resolutie. Mevrouw Van der Borght heeft dit zonet ook op die manier verwoord. Ik ben er haar heel erkentelijk voor dat ze dat zelf op die manier op haar schouders neemt.

Het zou inderdaad veel sterker zijn geweest, mochten we op het einde van de legislatuur een statement hebben kunnen maken als volledig parlement. We kunnen dat nu niet. Wat hebben wij wel geprobeerd met de meerderheid? We hebben getracht een globaal voorstel van resolutie te maken waarin we ook de elementen die mevrouw Van der Borght en de elementen die mevrouw Vogels in hun voorstel van resolutie hadden opgenomen, mee zouden nemen. Ik hoor nu van mevrouw Van der Borght dat er andere elementen zouden worden toegevoegd, bijvoorbeeld dat er te veel administratie is en te weinig doorstroming.

Wij waren er graag toe bereid geweest te kijken of we die elementen binnen een algemene resolutie hadden kunnen meenemen. We hebben die kans niet gekregen.

Het werk bij Welzijn is inderdaad niet af na vijf jaar minister Vandeurzen. Ik denk dat we moeten erkennen dat het werk bij Welzijn binnen vijf jaar ook niet af zal zijn, ongeacht wie dan minister is geweest. Bij Welzijn zullen er altijd bijkomende noden zijn. Er zullen altijd onvoldoende middelen zijn om te voldoen aan alle welzijnsbehoeften die er in onze samenleving zijn.

Het Vlaams Belang verwijt ons dat we in algemeenheden praten in de resolutie. Ik denk dat de betogen van de collega's er heel duidelijk op hebben gewezen dat dat niet zo is. De rode draad in onze resolutie is: sectoroverschrijdend, in eigen omgeving oud worden en vermaatschappelijking van de zorg. Als ik tegelijkertijd hoor dat het adagium van minister Vandeurzen de vermaatschappelijking van de zorg is, denk ik dat we er met z'n allen erg fier over mogen zijn dat we die switch hebben gemaakt tijdens deze legislatuur.

Ik onthoud vooral dat mevrouw Vogels campagne zal voeren voor CD&V. Bedankt Mieke! (*Applaus bij CD&V*)

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil maar één opmerking maken. Vermaatschappelijking van de zorg in de mond van minister Vandeurzen, is vooral: "Luister naar mijn woorden en kijk niet naar mijn daden." (*Rumoer*)

Wees gerust: ik zal geen campagne voeren voor CD&V. Au contraire.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Mevrouw Vogels, we hebben die discussie nu al zo vaak gevoerd in de commissie. Ik dacht dat u ook voorstander was van een vermaatschappelijking van de zorg. Ik zeg één ding: als wij vinden dat mensen die zorg nodig hebben, mensen met een beperking, ouderen en wie dan ook, erbij horen in de maatschappij, dan is er maar één weg, namelijk de vermaatschappelijking van zorg. Dat is waar inclusie en het opnemen van zorg in de maatschappij hand in hand gaan.

Ik word het echt stilaan beu dat u wat meewarig doet over de vermaatschappelijking van de zorg. Alsof we die mensen maar ergens in een hoekje moeten stoppen. Nee, ze horen erbij in onze maatschappij. We willen allemaal mee die zorg opnemen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en de dames Marleen Van den Eynde en Marijke Dillen betreffende een belangenconflict
– 2480 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heer Joris Van Hauthem en de dames Marleen Van den Eynde en Marijke Dillen betreffende een belangenconflict.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, wij vragen inderdaad een aanvulling van de agenda. Het gaat, zonder meteen in te gaan op de inhoud, over een wetsvoorstel dat de taalwetgeving inzake bestuurszaken wil veranderen. Het is een wetsvoorstel dat aanhangig is

in de Senaat. Het werd goedgekeurd in de commissie en er wordt morgen over gestemd in de plenaire vergadering van de Senaat. Daarom vraag ik vandaag om dit bij hoogdringendheid te behandelen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, vooraleer men al dan niet rechtstaat, zou men toch moeten beseffen dat een belangenconflict van rechtswege behandeld moet worden voor de eindstemming van het geviseerde ontwerp of voorstel. Dat is nu weliswaar niet het geval, maar er wordt morgen wel over gestemd in de plenaire vergadering van de Senaat. Het moet nog naar de Kamer. Maar het is in ieder geval wel zo dat een motie betreffende een belangenconflict, waarvan het reglement zegt dat het rechtstreeks in de plenaire vergadering moet worden besproken en zelfs geen omweg via de commissie kan maken, op het gepaste moment, dus voor de finale eindstemming, moet worden behandeld in de plenaire vergadering. Het hangt niet van gelijk welke willekeurige meerderheid in dit halfroond af of dat al dan niet behandeld wordt.

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, we voegen het toe aan de ontwerpagenda voor de vergadering van 12 maart 2014.

Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de (herziene) Europese overeenkomst inzake de adoptie van kinderen, opgemaakt in Straatsburg op 27 november 2008 en ondertekend op 1 december 2008

– 2315 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

106 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de energieprestaties van gebouwen
– 2328 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

84 leden hebben ja geantwoord;

18 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 24 september 2013 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, over de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA) en over de financiële bijdragen aan deze organisatie

– 2329 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

87 leden hebben ja geantwoord;

19 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

83 leden hebben ja geantwoord;

19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Robeyns.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de omzetting van de Richtlijn van de Europese Unie 2012/27/EU van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie en de toekenning van groenestroomcertificaten, warmte-krafcertificaten en garanties van oorsprong – 2338 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

61 leden hebben ja geantwoord;

42 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb een stemafpraak met de heer Verfaillie.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Quintens.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Ik heb een stemafpraak met de heer De Wever.

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Ik heb een stemafpraak met de heer Meremans.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van artikel 1, 2, 4, 5, 12 en 16 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen – 2340 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

61 leden hebben ja geantwoord;

14 leden hebben neen geantwoord;

30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer van Rouveroy heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, ik wil graag kort een stemverklaring geven. Open Vld heeft zich onthouden omdat we enerzijds aanvaardden dat dit decreet een oplossing biedt voor het arrest van het Europees Hof van Justitie, maar anderzijds geen oplossing aandraagt voor de andere vragen die door UNIZO zijn gesteld en die Open Vld ook tot de hare heeft gemaakt.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de wijziging van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, aangenomen in Doha op 8 december 2012

– 2351 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
82 leden hebben ja geantwoord;
20 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sonja Claes, Else De Wachter, Lies Jans, Katrien Schryvers, Helga Stevens, Mia De Vits en Vera Jans betreffende de ontwikkeling van buurtgerichte ondersteuning van zorgafhankelijke mensen

– 2347 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord;
44 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MOTIE van de heer Bart Caron tot besluit van de op 6 februari 2014 door de heer Bart Caron in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het antwoord van de Vlaamse Regering op een advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie – 2461 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, collega's, deze motie wil een belangrijk fenomeen aan de orde stellen. Voor de samenstelling van de Vlaamse grote culturele instellingen is ook het Cultuurpact van tel. Er moet bij de samenstelling van de bestuursorganen rekening gehouden worden met de politieke verhoudingen tussen de fracties in dit halfroond.

Tot onze verbijstering hebben wij moeten vaststellen dat we met Groen in de raden van bestuur van de betrokken instellingen – ik heb het over de Singel, de Vlaamse Opera en het Ballet van Vlaanderen – geen vertegenwoordiging mochten krijgen van de Vlaamse Regering.

Ik ben, in naam van mijn partij, naar de Cultuurpactcommissie gestapt met een klacht en de vraag wat daarmee moet gebeuren. Dat is in twee stappen gebeurd. Ik zal u de lange uitleg besparen. De Cultuurpactcommissie, die een federale instelling is, heeft met unanimititeit van stemmen de Vlaamse Regering de aanbeveling gegeven om de besturen van de betrokken culturele instellingen aan te passen op basis van de regels van het Cultuurpact, en dus onze fractie een bestuursmandaat te geven in die instellingen. De Vlaamse Regering heeft twee weken geleden echter beslist om die aanbeveling van de Cultuurpactcommissie naast zich neer te leggen.

Waarde collega's, ik wil met plezier het zitje van de groene fractie afstaan, maar besef dit goed: als de Vlaamse minister van Cultuur het Cultuurpact naast zich neerlegt, wat weerhoudt 308 Vlaamse gemeenten en steden er dan van om voor de samenstelling van hun beheersorganen van een cultuurcentrum, openbare bibliotheek, stedelijk museum of wat dan ook, nog het Cultuurpact te volgen? Als de Vlaamse minister van Cultuur de aanbeveling naast zich neerlegt, dan kan elk gemeentebestuur dat ook, en dan is ons Cultuurpact een vodge papier, dat nog goed genoeg is voor de snipperbak.

Ik wil met plezier het zitje afstaan, collega's, als u deze motie goedkeurt. De motie vraagt één iets aan de Vlaamse Regering, namelijk om de aanbeveling van het Cultuurpact eenvoudigweg op te volgen, niets meer en niets minder. Als u legalisten bent, collega's, stemt u voor deze motie.

Ik heb het aan Kris Peeters gevraagd. Er is blijkbaar een soort koppigheid, waardoor we moeten vaststellen dat men toch niet op die aanbeveling wil ingaan. Het gevolg ervan in talrijke Vlaamse steden en gemeenten zal op korte termijn onoverzichtelijk zijn. En daarmee gooien we een fundament van niet alleen de cultuurpolitiek, maar van de verhoudingen tussen grote en kleine fracties, van het betrekken van filosofische en ideologische minderheden, dat we sinds de jaren 60 in dit land hanteren, een basisprincipe dat, akkoord, ontstaan is in de strijd tussen de grote fracties, een pact dat weliswaar aan modernisering toe is, maar dat niettemin breed gedragen is in de samenleving, in de vuilnisbak. Dat kunnen we toch niet tolereren.

Ik roep u op om die motie goed te keuren. Als u ze wilt uitstellen, ben ik overigens bereid dat ook te doen. Wat ik echter niet kan aanvaarden, is dat een Vlaamse Regering dit soort aanbevelingen niet volgt. (*Applaus bij Groen en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik wil hier nog een zaak aan toevoegen. Als u deze motie niet volgt, onthoud u dan, want in april zal de rechtbank, geïnspireerd door wat de Cultuurpactcommissie ter zake heeft gezegd, een uitspraak doen. Onthoud u dus, wees terughoudend als volksvertegenwoordiger en respecteer wat u zelf in het leven hebt geroepen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 8

Zie hier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
41 leden hebben ja geantwoord;
56 leden hebben neen geantwoord;
10 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 12 maart 2014 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 18.39 uur.

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Egbert Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Jurgen Vanlerberghe, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Els Robeyns, Jan Verfaillie: ambtsverplichtingen;

Katleen Martens: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Frank Creyelman, Bart De Wever, Dirk Peeters, Erik Tack, Marc Vanden Bussche: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jean-Jacques De Gucht

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr.1:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Egbert

Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Egbert Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Linda Vissers, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els

Kindt, Egbert Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Linda Vissers, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceyskens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Egbert Lachaert, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Else De Wachter, Kathleen Deckx,

Paul Delva, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Wim Wienen

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Egbert Lachaert, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.6:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Egbert Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr.7:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceyskens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Egbert Lachaert, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.8:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceyskens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Egbert Lachaert, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart

Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Jurgen Vanlerberghe, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Steve D'Hulster, Kurt De Loor, Yamila Idrissi, Fatma Pehlivan, Jan Roegiers, Johan Sauwens, Christian Van Eyken, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Linda Vissers

■